

மின்தமிழ் மேடை

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்
வகை செய்தல் வேண்டும்”

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 6

ஜூலை – 2016

மின்தமிழ் மேடை
காட்சி: 6

ஜூலை - 2016

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

முன்அட்டைப் படம்: வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் 29-வது தமிழ்விழா (FeTNA 2016)
நிகழ்ச்சியில் கர்நாடக இசைக் கலைஞர் டி.எம். கிருஷ்ணா அவர்கள் நிகழ்த்திய இசைநிகழ்ச்சி

THF
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு

<http://www.tamilheritage.org/>

இதழ் தொகுப்பு: தேமொழி

தலையங்கம்: தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

— முனைவர். சுபாஷிணி

பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழர்களின் தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் சார்ந்த விழாக்கள்

தமிழர்கள் பெருவாரியாக புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில், கோடைக்காலங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவது போல தமிழ் மொழி சார்ந்த கருத்தரங்க நிகழ்வுகளும் ஆய்வு நிகழ்வுகளும் நடந்த வண்ணமிருக்கின்றன.

கடந்த மூன்று மாதங்களில் நான் கலந்து கொண்ட விழாக்களாக மூன்றினைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஜெர்மனியில் எஸ்ஸன் நகரில் நடைபெற்ற திருக்குறள் விழா, டோர்ட்முண்ட் நகரில் நடைபெற்ற

திருக்குறள் ஆய்வரங்கம், வட அமெரிக்காவின் நியூஜெர்சி மாநிலத்தில் நடைபெற்ற வட அமெரிக்க தமிழ்ப்பேரவையின் 29வது ஆண்டு விழா ஆகியனவே இவை மூன்றும்.

கண்டங்கள் மாறுபடினும், இந்த மூன்று நிகழ்வுகளின் அளவு அமைப்பு ஆகியன மாறுபடினும், இவற்றின் அடிநாதமாக ஒலிக்கும் இரண்டு கூறுகளை நான் அவதானிக்கின்றேன். முதலாவது, வளரும் தலைமுறையினருக்கு தமிழ் மொழியைச் சரியான முறையில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம். அடுத்தது, தமிழ் மொழியுடன் பாரம்பரிய இசை, கலை, வாழ்வியல் கூறுகளை தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற நாட்டில் மறந்து மறைந்து விடாமல் தக்க வைப்பதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சிகள்.

தமிழர்கள் பெருவாரியாக வாழ்கின்ற நாடுகளான தமிழகம், இலங்கை, மலேசியா, சிங்கை ஆகிய நாடுகளில் ஒரு தமிழ் நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்வதை விடப் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அவ்வாறு செய்வதற்கு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் என்பன அதிகமே. பொருளாதார அடிப்படை என்பது ஒரு மிகப்பெரிய பிரச்சனை தான். அதுமட்டுமின்றி, தமிழ் மக்கள் பற்பல தூரப் பகுதிகளிலிருந்து வந்து தங்கியிருந்து நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு செல்வது என்பதும் ஒரு சிக்கல்தான்.

இவை முக்கியப் பிரச்சனைகள் தாம் என்றாலும், இவற்றைச் சமாளித்து அயலகத்திலும் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வெற்றி காண முடியும் என்று நிரூபித்திருக்கின்றன இங்கு நான்

மேற்குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள். இவற்றின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாக இருப்பது இச்சங்கங்களின் ஏற்பாட்டாளர்களின் அர்ப்பணிப்புத்தன்மையும், தீவிர தமிழ்ப்பற்றும் தான் என்பது கூடுதல் புகழ்ச்சி அல்ல!

தாயகத்தில் மட்டுமல்லாமல், அயல் நாடுகளிலும் கூட பொதுவாகத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்வோர் சந்திக்கும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இருப்பது நம் தமிழ் மக்களில் பெரும்பாலானோர் சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகளுக்கோ, ஆய்வுக் கருத்தரங்குகளுக்கோ, அல்லது மொழி தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளுக்கோ தங்கள் ஈடுபாட்டை வெளிக்காட்டுவதில்லை, வந்து கலந்து கொண்டு ஊக்குவிப்பதில்லை என்பதே. இது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை. நான் தமிழன் என உணர்ச்சி பொங்க கூக்குரலிட்டு தமிழ்ப்பற்றை வெளிக்காட்ட நினைப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவோர் கூட, நிறைவான தமிழ் மொழி சார்ந்த ஆய்வுகளைப் புறம் தள்ளி ஒதுக்கிச் செல்வதுதான் யதார்த்தமாக இருக்கின்றது.

பெரிய அளவில் தமிழ் மக்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டுமென்றால் தமிழ்த்திரைப்படப் பிரபலங்களை வரவழைக்க வேண்டிய நிர்வாகம் நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு அமைந்து விடுகின்றது. பொது மக்களின் ஆர்வம் என்பது கலைகளில், அதிலும் குறிப்பாக திரைப்படம் தொடர்பான அம்சங்களில் தான் அதிகமாக இருக்கின்றது. குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்குமுன் பெற்றோர்கள் தரும் சர்க்கரைபோல, இப்படி தமிழ் விழாக்களுக்குப் பொது மக்களைக் கவர்ந்திழுக்க திரைப்பட பிரபலங்கள் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் தரிசனம் தருவதும் நிகழ்கின்றது. ஆக, ஏதோ ஒரு வகையில் பல சாமர்த்தியங்களையும் உத்திகளையும் கையாண்டு தான் அயல் நாடுகளில் தமிழ் மொழி சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளை ஆர்வமுள்ளோர் நடத்தி வருகின்றனர்.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இப்படி தங்கள் நேரத்தையும் உழைப்பையும் தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் சார்ந்த நிகழ்வுகளுக்கு அர்ப்பணிக்கும் ஒவ்வொரு தமிழ்த்தொண்டரையும் போற்ற வேண்டியதும் நம் கடமை. அத்தகையோரின் சேவைகளைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நினைத்துப் பார்ப்பது பெருமை கொள்கின்றது.

அன்புடன்

முனைவர்.சுபாஷினி

ksubashini@gmail.com

இந்த இதழில்

(மின்தமிழ்மேடை வலைத்தளத்தில் ஏப்ரல் 16, 2016 முதல் ஜூலை 15, 2016 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

எண்	பதிவு	பக்கம்
	தலையங்கம்:- தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் முனைவர் சுபாஷினி	ii
1	வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் 29-வது தமிழ்விழா (FeTNA 2016) முனைவர்.சுபாஷினி	1
2	திருக்குறள் மாநாடு - பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் முனைவர் சுபாஷினி	4
3	பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் நடத்திய திருவள்ளுவர் விழா ஏலையா க. முருகதாசன்	9
4	ஜெர்மானிய மொழி பெயர்ப்பில் திருக்குறள் - வரலாற்று பார்வையில் முனைவர் சுபாஷினி	13
5	திருக்குறளும் எதிர்காலச் சந்ததியும் இ.க.கிருஷ்ணமூர்த்தி	18
6	இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல்கலைக்கழக தமிழ்க் கல்வியின் நிலை தேமொழி	23
7	கூகுள் மேப் சேவை உதயன்	26
8	வெள்ளாடை வேந்தர் பிட்டி தியாகராயர் சிங்கநெஞ்சன்	31
9	ஈரோட்டுச் சோஷலிசமும் மேலைநாட்டுப் பொதுவுடைமையும் -பெரியார் பேராசிரியர் நாகராசன்	35
10	ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தா - டொமினிக் ஜீவா ஏலையா க.முருகதாசன்	38
11	கவுதம் சன்னாவுடன் ஓர் நேர்காணல் (தொடர்) செல்வன்	40
12	கல்வெட்டு எழுத்துகள் கற்போம் - 18 (தொடர்) து.சுந்தரம்	48
13	இராசகேசரிப்பெருவழி - பகுதி 2 (தொடர்) து.சுந்தரம்	51
14	வாணிகச் சாத்தும் தமிழகத்தின் வணிகப் பெருவழிகளும் தேமொழி	64
15	1000 ஆண்டுகள் பழையமையான நந்தி சிற்பம் தமிழ் எழுத்துக்களுடன் கண்டுபிடிப்பு சு.ரவிக்குமார்	79
16	800 ஆண்டுகள் பழையமையான குதிரை குத்திப்பட்டான் நடுகல் கண்டுபிடிப்பு சு.ரவிக்குமார்	82
17	களந்தை-கரைப்பாடி-ஆனையலை-திருமூர்த்திமலை ஒரு வரலாற்றுச் சுற்றுலா து.சுந்தரம்	85
18	மொக்கண்சுவரர் கோயிலில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழையமையான வட்டெழுத்து கல்வெட்டு து.சுந்தரம்	95
19	கல்மரப் பூங்கா காவலாளியுடன் கோ.செங்குட்டுவன்	103
20	திருவக்கரை பகுதி கல் மரங்கள் சிங்கநெஞ்சன்	108
	(தொடர்கிறது ...)	

எண்	பதிவு	பக்கம்
	(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி ...)	
21	விண்ணிலிருந்து வரும் விருந்தாளிகள் சிங்கநெஞ்சம்	115
22	கஞ்சமலை இரும்பு--ஏன் எடுக்கப்படவில்லை சிங்கநெஞ்சம்	120
23	காவிரியில் மிதந்த கஞ்சமலை இரும்பு சிங்கநெஞ்சம்	123
24	கடலில் மிதக்கும் கல் சிங்கநெஞ்சம்	127
25	மண்ணில் மறைந்திருந்த மரபுச் சின்னங்கள் (மாமல்லபுரம்) சிங்கநெஞ்சம்	130
26	மெரீனா கடற்கரை சிங்கநெஞ்சம்	134
27	சென்னையின் "ஆளவந்தார் ஹால்" கோ.செங்குட்டுவன்	139
28	கூவம்... கோ.செங்குட்டுவன்	141
29	கொள்ளையிட்ட அரசுகளும் மாமழை தந்த தண்டனையும் கவுதம் சன்னா	144
30	சென்னையின் நீர்வழித்தடங்கள் - இந்திய ராணுவமும் கடலூரும் நரசம்யா	150
31	காலச்சக்கரம் காசுமி	153
32	பெண் எனும் நுட்பம் ருத்ரா இ.பரமசிவன்	154
33	அம்மாவுக்கு ஒரு தினம் ருத்ரா இ.பரமசிவன்	156
34	அப்பாக்களின் தினம் ருத்ரா இ.பரமசிவன்	157
35	கூடத்தில் தொங்கிய கேள்வி ருத்ரா இ.பரமசிவன்	158
36	வெந்து தணிந்தது காடு ருத்ரா இ.பரமசிவன்	159
37	துரும்பு ருத்ரா இ.பரமசிவன்	160
38	புரியாத புதிர் ருத்ரா இ.பரமசிவன்	161
39	தேர்தல் திருவிழா ருத்ரா இ.பரமசிவன்	162
40	தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள்	163

THE TEXT IN THIS ISSUE BY [Tamil Heritage Foundation](http://TamilHeritageFoundation.org) IS LICENSED UNDER [A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE](http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் 29-வது தமிழ்விழா (FeTNA 2016)

— முனைவர். சுபாஷினி

வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் 29-வது ஆண்டு தமிழ்விழா (FeTNA 2016) நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு இன்று ஜெர்மனிக்கு என் இல்லம் திரும்புகின்றேன். விமான நிலையத்தில் இப்போது.

மனம் FeTNA நிகழ்வை நினைத்துப் பார்க்கின்றது....

நான் நிகழ்வுக்கு ஒரு நாள் முன்னராகவே வந்திறங்கி விட்டதால் ஏற்பாட்டாளர்கள் தயாரிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டு அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களது பணிச்சுமையை உணர முடிந்தது. ஆண்டு விழா.

அதிலும் வட தமிழ் அமெரிக்க மட்டுமன்றி கனடா, தமிழகம் மற்றும் ஏனைய பிற நாடுகளிலிருந்தும் பங்களிப்பாளர்கள் வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து நிகழ்வை நடத்த வேண்டும். 1800 பங்கேற்பாளர்களுக்கு உணவு ஏற்பாடு. தங்கும் வசதி ஏற்பாடு. சிறப்பு விருந்தினர் மேற்பார்வை என தங்கும் விடுதில் ஏற்பாட்டாளர்கள் காலில் சக்கரம் கட்டிக் கொண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

மாலை விருந்து நிகழ்ச்சி சிறப்பாக நடைபெற்றது. உணவு மிகத்தரமான வகையில் அமைந்திருந்தது. FeTNA தலைவர் திரு.நாஞ்சில் பீற்றர் பிரத்தியேகமாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையை அறிமுகப்படுத்தி என்னைப் பேச அழைத்தமை எனக்கு ஆச்சரியம் கலந்த மகிழ்ச்சியை அளித்தது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை எனும் எமது தன்னார்வ தொண்டிய நிறுவனம் கடந்த 16 ஆண்டுகளாக விரிவான தமிழ் வரலாறு, சுவடி, பழம் நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்களை மின்னாக்கம் செய்து பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருப்பதைச் சிறப்பித்துக் கூறி என்னைப் பேச அழைத்தமை FeTNA த.ம.அ மீது கொண்டிருக்கும் மதிப்பை எனக்கு உணர்த்தியது. இதற்காக எனது பிரத்தியேக நன்றியை நான் பதிவு செய்கின்றேன்.

முதல் நாள் அமர்வு இசைக்கச்சேரி, மாணவர் நிகழ்வு, கலை நாட்டிய நிகழ்வுகள் என மிக அருமையாக அமைந்தன. காலை தொடங்கி ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் கண்டு களித்தேன். மதியம் எனது அமர்வு. நண்பர் சிவக்குமார் கூடுதல் அக்கறை எடுத்து என் அமர்வுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். எல்லா உபகரணங்களும் இருந்தன. அறை முழுதும் ஆர்வலர்கள் வந்து கலந்து கொண்டு எனது 2 மணி நேர உரையையும் காணொளி வெளியீட்டையும் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு தங்கள் கருத்துக்களையும் ஆர்வத்துடன் பதிந்தனர். த.ம.அ செய்யும் வரலாற்றுப் பணிகளைப் பற்றி அறிந்ததுமே அதனைப் பாராட்டி தம்மால் இயன்ற அளவு உதவுவோம் என உடனடியாக சிலர் தமது பெயர்களை பதிவு செய்து கொண்டனர்.

அவ்வகையில் சகோதர சகோதரியர் ராமு இளங்கோ, கீர்த்தி ஜெயராஜ், தினகர், மைதிலி, திரு.திருமதி. வேலு, பேரா.அ.ராமசாமி, தமிழ்மண் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் ஆகியோர் உடனடியாக உதவுவதற்குத் தயாராக தம்மையும் இப்பணிகளில் இணைத்துக் கொண்டனர். முன்னாள் FeTNA தலைவர் டாக்டர்.முத்தரசன் அவர்களும் துணைவியார் கற்பகமும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பல பயனுள்ள கருத்துக்களை வழங்கினர். முன்னாள் தமிழ்நாடு தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் டாக்டர்.நாகராஜன் நல்ல ஆலோசனைகளையும் கருத்தாகப் பதிந்தார்.

அன்றைய மாலை நிகழ்வில் நடிகர் திரு,அரவிந்தசாமியின் கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். மிக நல்ல சேவை மனப்பான்மை கொண்டவர் என்பதை அவரது தூய தமிழ் பேச்சிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன். பெண் குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக் கூடங்களில் சரியான கழிப்பறை வசதி இல்லாமையால் அவர்கள் தங்கள் கல்வியைத் தொடராமல் செல்லும் நிலை ஏற்படுகின்றது. அதற்காகப் பள்ளிக்கூடங்களில் கழிப்பறைகளை அமைக்கும் முயற்சியில் தாம் ஈடுபட்டுள்ளதை விவரித்தார். இது சிறந்த சேவை. இவரது சேவைக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

அன்று மாலை நிகழ்ந்த கச்சேரியில் டி.எம்.கிருஷ்ணாவின் இசைக்கச்சேரி மிகப் பிரமாதம். ஆனால் நேரம் செல்லச் செல்ல வருகையாளர்கள் ஏறக்குறைய எல்லோருமே அரங்கை காலி செய்து விட்டது வருந்தத்தக்க ஒன்றே. அவரது கச்சேரியை காலையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அதனை விட்டு மாலையில் அமைந்ததால் கச்சேரி பொதுமக்களை கவரத் தவறி விட்டது என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

இரண்டாம் நிகழ்வுகள் பல வகைப்பட்டனவாக இருந்தன. முடிந்தவரை நான் எனக்கு ஆர்வம் தரும் வகையிலான நிகழ்வுகளைப் பார்த்து ரசித்தும் புதிய நண்பர்களுடன் பேசி த.ம.அ பற்றிய

செயல்பாடுகளை விவரித்தும் கலந்துரையாடியும் மகிழ்ந்தேன். அன்று தமிழ் அமெரிக்க தொலைக்காட்சி பேட்டியும் நடைபெற்றது. அதில் எனக்கு 45 நிமிட பேட்டிக்கு இடம் அளித்து பேட்டி எடுத்த இருவருமே எனது ஞாயிற்றுக்கிழமை பொதுமேடை சொற்பொழிவிற்கும் வந்திருந்து பாராட்டினர். பொதுவாகவே வந்திருந்த அனைத்துத் தமிழ் ஆர்வலர்களுமே தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பணிகளைப் பற்றி அறிந்ததும் மிகவும் பாராட்டிப் பேசி தங்கள் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டமை எனக்கு மன நிறைவளிக்கும் படி அமைந்தது.

2ம் நாள் மாலை சினிமா இசைக்கச்சேரியும் அதில் கலந்து சிறப்பித்த கலைஞர்களும் வந்திருந்தோரை முழுமையாக மகிழ்வித்தனர். பொதுமக்களும் ஆடிப்பாடி தங்கள் உல்லாச உணர்வை வெளிப்படுத்திக் கொண்டனர். எல்லா இடங்களில் இருப்பது போல ஆய்வு தொடர்பான அரங்குகளில் இல்லாத மக்கள் பங்கேற்பை திரைப்பட நிகழ்ச்சிகளில் காண முடிந்தது. 1800 பேர் கூடக்கூடிய அரங்கம் அன்று மாலை முழுமையாக நிறைந்திருந்தது.

மூன்றாம் நாள் நான் கலிபோர்னியா புறப்பட்டு விட்டதால் என்னால் தனித்தமிழ் இயக்க அரங்கில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை. முன்னரே இந்தக் கூடுதல் நிகழ்வைப் பற்றி அறிந்திருந்தால் அதில் பங்கேற்றுச் செல்ல முயற்சித்திருப்பேன்.

நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வார் என நான் பெரிதும் எதிர்பார்த்த பேரா.கல்யாணி வரமுடியாது ஆனது என்பதும் கவிஞர் சுகிர்தராணி விசா பிரச்சனைகளால் வர இயலவில்லை என்றும் அறிந்தேன். இத்தகைய ஆண்டு விழாவிற்குச் சிறப்பு வருகையாளர்களுக்கு விசா ஏற்பாடுகளை சில மாதங்களுக்கு முன்னரே செய்வது தானே சிறப்பு. அதனை ஏன் கவனம் கொள்ளவில்லை என்பது எனக்கு எழுந்த கேள்வி. இதனைத்தவிர ஏனைய அனைத்துமே மிகச் சிறப்பாக மனம் நிறைந்த வகையில் அமைந்திருந்தன.

எனக்குத் தனிப்பட்ட வகையில் எனது பயணப்பெட்டி தொலைந்து பின்னர் அது கிடைக்கும் வரை உதவி செய்த நல்லுள்ளங்கள் சிவக்குமார், விஜயா, தேவி, நிர்மலா ஆகியோரை மறக்க முடியாது. இவர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றி. FeTNA 2016 எனக்கு மன நிறைவளிக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளைக்குப் பங்கேற்க வாய்ப்பளித்த FeTNA நிர்வாகக் குழுவிற்கும் நியூ ஜெர்சி ஏற்பாட்டுக் குழுவிற்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத்தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வாய்ப்பமைந்தால் அடுத்த ஆண்டு சந்திப்போம்.

முனைவர். சுபாஷினி
ksubashini@gmail.com

திருக்குறள் மாநாடு - ஜெர்மனி டோர்ட்முண்ட் பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

— முனைவர். சுபாஷிணி

இந்த ஆண்டில் ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற இரண்டாவது திருக்குறள் நிகழ்வு நடைபெற்று முடிந்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் பொதுவாகவே ஆடல் பாடல், திரைப்பட கலை நிகழ்ச்சிகள், அவ்வப்போது சில புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் என்று மட்டுமே தமிழர் நிகழ்வுகளைப் பற்றி என் காதுகளுக்கு எட்டும் செய்திகளை அறிந்திருந்த எனக்கு இது மனதிற்கு நிறைவளிக்கும் ஒரு வளர்ச்சியாகத் தென்படுகின்றது.

டோர்ட்முண்ட் பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு நாள் திருக்குறள் ஆய்வு மாநாடு நேற்று டோர்ட்முண்ட் நகரில் நடைபெற்றது. உள்ளூர் பேச்சாளர்களும் இலங்கை வன்னியிலிருந்து ஐந்து பேச்சாளர்களும் கலந்து கொண்ட நிகழ்வு இது. இடையே தேநீர், மதிய உணவு, ஓரிரு நடனங்கள் என நிகழ்ச்சி தொய்வில்லாமல் நடைபெற்றது.

இந்த நிகழ்வில் பாராட்டத்தக்க அம்சங்கள் சிலவற்றை குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். குறிப்பாக நிகழ்ச்சிக்கு வந்து கலந்து கொண்ட ஏறக்குறைய அனைவருமே, நிகழ்ச்சியில் ஒவ்வொரு சொற்பொழிவையும் மிகக் கவனத்துடன் ஆழ்ந்து உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டும் குறிப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டும் இருந்தனர். ஒவ்வொரு ஆய்வுரைக்குப் பின்னரும் அரங்கில் இருந்தோர் கேள்விகளைக் கேட்டும் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிந்தும் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டது அவர்களுக்கு நிகழ்வின் மேல் இருந்த ஆர்வத்தைக் காட்டியது.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இவ்வகை நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ள ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் பங்களிப்புச் செய்கின்றனர். சிலர் தேநீர் தயாரித்தும் சிலர் உணவுப்பொருட்களைத் தயாரித்தும் கொண்டு வந்து தங்கள் பங்களிப்பை வழங்கினர்.

எனது உரையின் மையக் கருத்தாக நான் திருக்குறளின் வரலாறு, அது எழுந்த காலகட்டம், திருக்குறள் - திருவள்ளுவர் என்னும் விசயத்தைச் சுற்றி வலம் வரும் கருத்துக்களான அவரது பிறப்பு சமயம், குலம், தொழில் மனைவி, உருவம் என்பன போன்ற விசயங்களில் ஆய்வுகளைச் செய்வதை விடுத்து திருக்குறளின் சாரங்களைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப ஆராய வேண்டியதன் அவசியத்தையும், திருக்குறள் வேற்று மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட காலம், மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான முயற்சிகள், மொழிபெயர்ப்பு செய்தோர் பற்றிய தகவல்கள் ஆகியனவற்றோடு இன்றைய காலகட்டத்தில் திருக்குறளுக்கு ஒரு தகுந்த டோய்ச் மொழிபெயர்ப்பு தேவைப்படுவதன் அவசியத்தையும் எனது உரையில் வழங்கினேன்.

அரங்கில் வந்திருந்த பெரும்பாலோர் நான் முன்வைத்த கருத்துக்களை வரவேற்றமையும் இது போன்ற சிந்தனை மீண்டும் பரவலாக பேசப்படவேண்டும் என்றும் கூறியமையும், ஆக்ககரமான

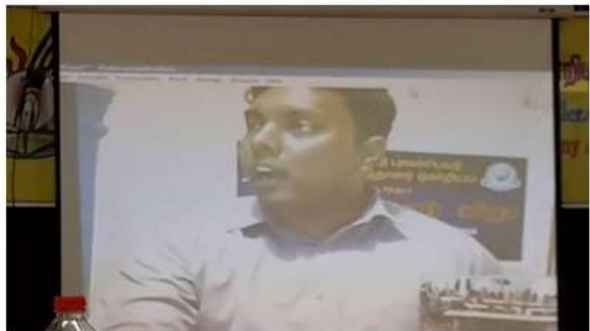
பணியில் இந்தப் பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியமும் அதன் உறுப்பினர்களும் ஆர்வம் கொண்டிருப்பதை நன்கு உணர்த்தியது.

நிகழ்ச்சியில் இறுதியில் பேசிய முன்னாள் இலங்கை கல்லூரி முதல்வர் ஒருவர் (பெயர் நினைவுக்கு வரவில்லை) மிக அருமையான ஒரு கருத்தினைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். திருக்குறள் எழுந்த காலத்தில் தமிழக நிலம் என்பது பல போர்களைச் சந்தித்து வந்த காலகட்டம். மக்களிடையே அறம் என்பந்து மலிந்து போயிருந்த காலகட்டம். அவ்வகைச் சூழலில் எழுந்த திருக்குறள் மக்கள் மத்தியில் அறத்தை நிலைநாட்டும் கருத்துக்களை முன் வைத்தது. அதற்குத் தேவையும் இருந்தது, அதே போன்ற ஒரு சூழலை இன்றும் காண்கின்றோம். போருக்குப் பின்னான இலங்கையின் இன்றைய நிலையில் திருக்குறள் சொல்லும் அறக்கோட்பாடுகளின் தேவை மிக முக்கியமான ஒன்றாகவே கருதப்பட வேண்டியது, என அவர் குறிப்பிட்டுப் பேசியதை நானும் வரவேற்கின்றேன்.

ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனியைப் பொருத்தவரை ஆங்காங்கே பல தமிழ் அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து அரவணைத்துச் செயல்படும் தாய்போன்ற ஒரு அமைப்பு ஒன்று நிச்சயமாகத் தேவை. அதிலும் டோர்ட்முண்ட் நகரம் அமைந்திருக்கும் பகுதி தமிழர்கள் நிறைந்த ஒரு பகுதியாக, அதாவது பாரிசின் லா சாப்பல் பகுதி போல இருக்கும் ஒரு பகுதி. ஆக ஜெர்மனி முழுமைக்கான தமிழர் அமைப்புக்களை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படும் ஒரு அமைப்பாக இந்தப் பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் தன்னை வளர்த்துக் கொள்வது பயனளிக்கும் என்று கருதுகின்றேன். இதனை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த நிர்வாகச் சபையினர் செயல்பட்டு ஜெர்மனியில் தமிழ் ஆய்வுத் துறையிலும் தமிழ் வரலாற்றுத் துறையிலும் ஆர்வம் உள்ள இளைய சமுதாயத்தினரை வளர்க்க வேண்டியது ஒரு முக்கியப் பணி என்றும் கருதுகின்றேன். இந்த நோக்கத்தோடு இந்த ஒன்றியம் இயங்கும் போது எமது தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையும் எம்மால் முடிந்த வகையில் இந்த அமைப்பிற்கு உதவுவோம் என்ற தகவலையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் செயல்பாடுகளுக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்கள்!

முனைவர். சுபாஷிணி
ksubashini@gmail.com

பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் நடத்திய திருவள்ளுவர் விழா

— ஏலையா க. முருகதாசன்

பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் நடத்திய திருவள்ளுவர் விழாவும், திருக்குறளை முன்னிறுத்தி நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகளும்.

கடந்த 18.06.16 அன்று யேர்மனியிலுள்ள பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின்; திருவள்ளுவர் விழா இடம்பெற்றிருந்தது.

இவ்விழாவினை திரு.திருமதி. சிவலிங்கம் நிர்மலா தம்பதிகளும், திரு.திருமதி.சுதாகர் சுஜிதா தம்பதிகளும் மங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து அகவணக்கம் செலுத்தப்பட்டு தமிழ்மொழி வாழ்த்து பாடப்பட்டது. திருமதி. நந்தினி சதீஸின் மாணவிகளான சுருதி சிறிகாந்தகுமார், கத்தரின் இராஜலிங்கம், விதுஷா உதயபாலன் ஆகியோர் தமிழ்மொழி வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடினர். தொடர்ந்து பன்னாட்டு எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் திரு. ஏலையா க.முருகதாசன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

அடுத்து ஆய்வுரைகள் இடம்பெற்றன. முதலாவது ஆய்வுரையான திருக்குறள் சொல்லும் வாழ்வியல் என்ற தலைப்பில் திரு.கந்தையா சுப்பிரமணியம் ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார். அடுத்த நிகழ்வாக தாயகத்தில் வவுனியா தமிழ்மன்றத்தினர் ஆய்வுரைகளை நிகழ்த்தினர். தாயகத்திலிருந்து முதலாவது ஆய்வுரையான திருக்குறளில் இறையியல் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை திரு. நடராஜா கிருஷ்ணானந்தன் நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து நடன ஆசிரியையான திருமதி கலைநிதி சபேசனின் மாணவிகளான கவிநிலா சபேசன், பரிஸ்டா மரியதாஸ், ஸ்ரேபா மரியதாஸ் ஆகியோரின் திருக்குறளை இசையோடு பாடிய பாடலுக்கு நடனம் நடைபெற்றது.

தொடர்ந்து தாயகத்திலிருந்து திருக்குறளில் பெண்களின் நிலை என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து திருமதி பிரியமதா பயஸ் உரையாற்றினார். நிகழ்வில் அடுத்து தாயகத்திலிருந்து திருக்குறள் வலியுறுத்தும் அரசியல் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை மருத்துவர் திரு. மதுரகன் செல்வராசா உரையாற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து திருக்குறளில்; காதல் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து மருத்துவர் திரு.சிவராஜா துஷாரன் உரையாற்றினார். தாயகத்தில் நிகழ்வுகள் அத்தனையும் ஸ்கைப் மூலமாக யேர்மனி மண்டபத்தில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. யேர்மனி நிகழ்வுகள் யாவற்றையும் வவுனியா தமிழ் மன்ற மண்டபத்தில் அங்குள்ள சபையோர் ஸ்கைப் மூலமாகப் பார்த்தனர்.

அதனைத் தொடர்ந்து திருக்குறளில் பகுத்தறிவு என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து திரு.விமலசேகரன் சபேசன் உரையாற்றினார். அடுத்த திருக்குறள் பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வை என்ற ஆய்வுரைக்காகச் சான்றுகளைக் காணொளி வடிவில் திரையில் காட்டி முனைவர்

சுபாஷிணி கனகசுந்தரம் உரையாற்றினார். அடுத்து அகல்யா தேவகுமாரன், சுருதி சிறிகாந்தகுமார், வர்சாலினி அற்புதநாதன், அனிகா ஜெயசிங்கம், கத்தரின் இராஜலிங்கம், பிரியா இரவீந்திரராஜ், ஹரிணி சிறிகரன், அதீஸன் பாலசிறி, பவீஸன் பாலசிறி ஆகியோரின் தமிழிசை இடம்பெற்றது.

அடுத்த நிகழ்வாக திருக்குறளை எதிர்காலச் சந்ததிக்கு எடுத்துச் செல்லல் என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையை திருமதி. கோசல்யா சொர்ணலிங்கம் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினார். இவ்விழாவினை ஊடகவியலாளரும் அறிவிப்பாளருமாகிய திரு. முல்லை மோகனும் இளம் அறிவிப்பாளரான செல்வி. தாரிணி மகேந்திரராஜாவும் அழகுறத் தொகுத்து வழங்கினர். நாட்டார் பாடலுக்கான நடனத்தைத் திருக்குறளை முன்னிறுத்திய நடனத்தைக் கொடுத்த மாணவிகளே நடனத்தைக் கொடுத்தனர். நன்றியுரையை பன்னாட்டு புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் செயலாளர் திரு. சு. பாக்கியநாதன் நிகழ்த்தினார்.

திருக்குறளை முன்னிறுத்தி நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள் இவ்விழாவில் அறிவிக்கப்பட்டன. அவையாவன...

திருக்குறள் சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெற்ற கதைகள்:

'வழி தெரிந்தது' - (முதலாம் இடம்) - ஐஸ்வர்யன் - இந்தியா

'கனவின் நிஜம்' (இரண்டாம் இடம்) - சச்சிதானந்தம் கஜன் - இலங்கை

'ஆக்காட்டி' (மூன்றாம் இடம்) - கோமகன் - பிரான்சு

'நீல நிற வான்கடிதம்' (மூன்றாம் இடம்) - எஸ். கருணானந்தராஜா - இங்கிலாந்து

ஆறுதல் பரிசு பெற்ற கதைகள்:

'சூலம்' தேனம்மை லெக்சுமணன் - இந்தியா

'ஆணவம்' ம.தி. முத்துக்குமார் - இந்தியா

'புதிய உலகம்' தனசேகர் - இந்தியா

'நல்ல குணங்களே நம்மிடை அமரர் பதங்களாம்' ஷைலஜா நாராயணன் - இந்தியா

'குளிர் காற்று' ஆர். ராஜேஸ்வரி - இந்தியா

'பாதை காட்டும் பாதம்' - மைதிலி தயாபரன் - இலங்கை

'கடைசி ஆசை' - க. கிருஸ்ணவேணி - இலங்கை

'வானம் வசப்படும்' - ப. பசுபதிராஜா - யேர்மனி

'ஆசை மனதளவு' - நிவேதா உதயராஜன் - இங்கிலாந்து

'தண்டனை' - மறைமுதல்வன் - இங்கிலாந்து

ஏலையா க. முருகதாசன், ஜெர்மனி
tamilstorywriters@gmail.com

ஜெர்மானிய மொழி பெயர்ப்பில் திருக்குறள் - வரலாற்றுப் பார்வையில் — முனைவர். சுபாஷினி

முன்னுரை

உலகப்பொதுமறை என அழைக்கப்படும் சிறப்புடன் திகழ்வது திருக்குறள். தமிழ் மொழியின் பெருமையை உலகறியச் செய்த தமிழ்ப் படைப்புக்களில் தலையாயதாக இடம் பெறும் நூலாகத் திகழ்கின்றது திருக்குறள். உலகில் புழக்கத்தில் உள்ள பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூலாகவும் இது திகழ்கின்றது. ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஒன்றான ஜெர்மானிய மொழியில் (டோய்ச்) திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு ஜெர்மானிய மொழி பேசும் மக்கள் மத்தியில் இந்த நூல், தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஓர் அறிமுகமாகிய வரலாற்றுச் செய்தியை விவரிப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஜெர்மானிய லாதரன் பாதிரிமார்களின் தமிழக வருகை

இந்திய நிலப்பரப்பில் லாதரன் பாதிரிமார்கள் சபையின் சமய நடவடிக்கைகள் 17ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் நிகழ்ந்தன. இரண்டு மறை ஓதும் பணியில் ஈடுபட்ட பாதிரிமார்களின் தமிழகத்துக்கான வருகையே இதற்குத் தொடக்க நிலையை உருவாக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாக அமைகின்றது.

லாதரன் கிருஸ்துவ மத பாதிரிமார்கள் மதம் பரப்பும் நோக்கத்துடன் இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதிக்கு வருவதற்கு இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கத்தோலிக்க பாதிரிமார்கள் தென்னிந்தியப் பகுதிகளுக்கு வருகை தந்து தென்தமிழகத்தில் குறிப்பாக தூத்துக்குடி பகுதியில் கத்தோலிக்க கிறிஸ்துவ மதம் பரவ ஆரம்ப நிலை பணிகளை மேற்கொண்டனர். 1612ம் ஆண்டில் டேனிஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி தஞ்சாவூரின் தரங்கம்பாடி பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியைப் பெறும் உரிமையை ஆண்டுக் கட்டணமாக இந்திய ரூ.3111 செலுத்தி பெற்றனர். அச்சமயம் தஞ்சையை ஆண்டு கொண்டிருந்த ரகுநாத நாயக்க மன்னரின் (இவருக்கு அச்சுதப்ப நாயக்கர் என்ற பெயரும் உண்டு) அனுமதியோடு இந்த உரிமை பெறப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த அரச ஆணையின் படி 19.11.1620ம் நாள் தரங்கம்பாடியில் டென்மார்க்கின் டேனிஷ் கொடி ஏற்றப்பட்டு தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் தொடர்பு உறுதி செய்யப்பட்டு அதிகாரப்பூர்வமாக்கப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக டேனிஷ் வர்த்தகர்கள் தரங்கம்பாடி வந்திறங்கினர். வர்த்தகம் செய்வது மட்டுமே ஜெர்மனியின் மார்ட்டின் லாதர் உருவாக்கிய லாதரேனியன் சமயத்தைப் பின்பற்றத் தொடங்கியிருந்த டேனிஷ் அரசின் நோக்கமாக அமைந்திருக்கவில்லை. வர்த்தகத்தோடு மதம் பரப்பும் சேவையையும் செய்ய வேண்டும் என்பதை மன்னர் விரும்பியதால் 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தமிழகத்தின் தரங்கம்பாடிக்கு டேனிஷ் அரச ஆணையுடன் முதல் அதிகாரப்பூர்வ மதம் பரப்பும் சமயக் குழு ஒன்று வந்திறங்கியது. இதில் இடம் பெற்றவர்கள் ஜெர்மானிய பாதிரிமார்கள் சீகன்பால்கும் ப்ளெட்சோவும்.

மதம் பரப்பும் பணிக்கு இவர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையாக இருந்தது தமிழ் மொழித்திறன். தமிழ் மொழியைக் கற்க ஆரம்பித்த சீகன்பால்க், லாதரன் பாதிரிமார்கள் தமிழகற்க உதவும்

வகையில் இலக்கண நூற்களை எழுதினார். பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களைத் தாம் கற்று, ஜெர்மானிய மக்கள் தமிழ் கற்க உதவும் வகையில் சொற்பொருள் அகராதிகளை உருவாக்கினார். அவர் வாசித்த இலக்கிய நூல்களில் திருக்குறளும் அடங்கும் என்ற செய்தியை சீகன்பால்கின் கையெழுத்துக் குறிப்புக்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. (Jeyaraj, Daniel and Young, Richard Fox (transl. eds.): Hindu-Christian Epistolary Self-Disclosures: 'Malabarian Correspondence' between German Pietist Missionaries and South Indian Hindus (1712–1714), Wiesbaden: Harrassowitz Verlag, 2013, pp. 240 - 241.) அப்போதைய நிலையில் திருக்குறள் அச்ச வடிவம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தி.

திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவிராயர் 1812ம் ஆண்டில் திருக்குறள் மூலபாடம் என்னும் நூலை அச்ச வடிவில் பதிப்பித்தார் என்று அறிகின்றோம். தமிழ் மொழியில் தீவிர பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டு நல்ல புலமை பெற்ற ஆங்கிலேயரான அறிஞர் எல்லிஸ் (F.W.Ellis) அவர்கள் 1819ம் ஆண்டில் ஆங்கிலத்திலும் அதன் பின்னர், ப்ரென்சு, ரசிய மொழி, ஸ்வீடிஷ் மொழி, ஜெர்மன் மொழி ஆகிய பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும், பணியை மேற்கொண்டிருந்தார் என அறிகின்றோம். இதற்கு முன்னரே போர்த்துக்கீசியரான வீரமாமுனிவர் (Beschi) அவர்கள் 1730 வாக்கில் முதல் இரண்டு பகுதிகளை மட்டும் லத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து வெளியிட்டிருந்தார். வீரமாமுனிவரின் மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையில் ஐரோப்பிய சூழலுக்கு லத்தீன் மொழி வாயிலாகத் திருக்குறள் ஏற்கனவே அறிமுகம் பெற்றிருந்தது என்பதை நாம் அறிகின்றோம்.

ஜெர்மானிய மொழியில் திருக்குறள்

ஆயினும் முதன் முதலில் முழுமையாக ஜெர்மானிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலாக நமக்குக் கிடைப்பது ஆகஸ்ட் ஃப்ரெடிக் காம்மெரர் என்ற ஜெர்மானிய லுத்தரன் மதபோதகர் (August Friedrich Cämmerer) அவர்கள் மொழிபெயர்த்து முன்னுரையும் தந்து எழுதிய நூலாகும். எல்லிஸ் அவர்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வெளிவருவதற்கு முன்னரே ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் இந்த நூல் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நூல் 1803ம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் நூரன்பெர்க் (Nurnberg) நகரில் அச்ச வடிவில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த நூலின் பெயர் Das Thiruvalluvar Gedichte und Denksprueche என்பதாகும். இந்த நூலைப் பற்றிய விரிவான அறிமுகம் ஒன்று 1807ம் ஆண்டு ஜெர்மனியின் நூரன்பெர்க் (Nurnberg) நகரில் வெளிவந்த பொது இலக்கிய நாளேடு ஒன்றில் (Allgemeine Literatur Zeitung, 29.June 1807) பதிவாகியுள்ளது என்ற செய்தியையும் அறிய முடிகின்றது. இந்த நாளேட்டில் ஜெர்மனியிலிருந்து மதம் பரப்பும் பணிக்காக டேனீஷ் அரசின் ஆதரவில் தமிழகத்தின் தரங்கம்பாடிக்குச் சென்ற லுத்தரன் பாதிரிமார்களின் இலக்கியத் தேடல்களை மையப்படுத்தி விவரிக்கும் செய்தியாக இச்செய்தி அமைந்துள்ளது. அதில் சிறு அறிமுகத்துக்குப் பின்னர் இந்த நூலைப்பற்றிய விளக்கம் வருகின்றது. குறள்களின் மொழி பெயர்ப்பு, திருவள்ளுவர் பற்றிய செய்திகள் என்ற வகையில் காமரர் அவர்கள் படைத்திருக்கும் இப்படைப்பை விவரிக்கின்றது இந்த நாளேட்டுச் செய்தி.

Des Tiruvalluvers Gedichte oder Denksprüche.

In wahrer Demuth müsse gepriesen und um Hülfe und Beystand ersucht werden der Gott Pulleiar, bey dem wichtigen Vorhaben, die ehemals geoffenbarten zwey Gesetze in der gemeinen Tamulischen Sprache vorzutragen.

Dieses Lob bringt ihm der Poet Walluwer.

Wer diese 1330 vortreflichen Gedichte, darinnen jedes 10 Verse enthält, ganz gefaßt hat, bedarf keiner andern Weisheit. Unter allen Tamulischen Dichtern wird er den Vorzug haben, und Jedem auf seine Fragen zu antworten im Stande seyn.

Das Thiruvalluvar Gedichte und Denksprueche என்ற இந்த நூல் முழுமையாக ஜெர்மானிய மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. நூலில் காமெரர் அவர்கள் முதலில் தனது அறிமுக

உரையைப் பதிகின்றார். தமிழகத்தின் தெய்வ வழிபாடுகள் சமூக நிலைகள், இலக்கியம் என சில தகவல்களை இப்பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்து திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்கும் வகையில் சில தகவல்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த திருவள்ளுவரைப் பற்றிய கதைகளைக் குறிப்பிட்டு திருவள்ளுவரை இந்த நூலில் அறிமுகம் செய்கின்றார். அதன் பின் 1330 குறள்களுக்குமான மொழி பெயர்ப்பு இந்த நூலில் பத்து பத்தாக வரிசையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

காமெரர் அவர்களுக்குப் பின் தரங்கம்பாடி வந்த ஜெர்மானிய அறிஞர் கார்ல் க்ரவுல் அவர்கள் Der Kural des Tiruvalluvar (Graul, Karl) என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இது கிழக்கு ஜெர்மனியின் லைப்ஸிக் (Leipzig:) நகரில் 1856ம் ஆண்டில் நூல் வடிவம் கண்டது. இந்த நூலின் பெயரின் தமிழாக்கம் திருவள்ளுவரின் குறள் என்பதாகும். 216 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நூலில் க்ரவுல் அவர்கள் தனது முன்னுரை, பரிமேலழகரின் உரை, அதற்கான தனது முன்னுரை எனத் தொடங்குகின்றார். திருக்குறளின் நேரடி மொழி பெயர்ப்பு என்றில்லாமல் நல்லெண்ணங்கள், நற்கருத்துக்கள், அரசரின் மாண்பு, பண்பற்ற இச்சையின் பண்பு என்பது பற்றி திருக்குறள் கூறும் கருத்தை முன் வைத்து இந்த நூலைப் படைத்திருக்கின்றார். காதலில் களவு, பெற்றோர் சம்மதத்துடனான திருமணம் என்ற தகவல்களையும் குறிப்பிட்டு திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை வரலாறு என இறுதிப்பகுதியையும் சேர்த்து இந்த நூலை உருவாக்கியிருக்கின்றார். க்ரவுல் அவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

ஜெர்மனி மட்டுமன்றி ஜெர்மன் மொழியான டோய்ச் மொழி பயன்பாட்டில் உள்ள ஏனைய நாடுகளான டென்மார்க், சுவிஸ்லாந்து, ஆஸ்திரியா போன்ற நாடுகளிலும் இந்த இருநூல்களும் பொது மக்கள் வாசிப்பிற்கும் ஆசிய நாடுகளின் இலக்கியங்களை ஆராய விரும்புவோர் மத்தியிலும் அறிமுகமாக வழி ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

ஆயினும் இந்த மொழி பெயர்ப்பும் இவற்றில் உள்ள வரலாற்றுத் தகவல்களும் முழுமையான பார்வையைத் தரும் வகையில் உள்ளனவா என்பது ஒரு கேள்வியே. உதாரணமாகத் தனது சூழலில் தமிழ் சமூக கட்டமைப்பில் உயர்ச்சாதி என அழைக்கப்படும் மக்களிடம் மட்டுமே தமிழும் தமிழ் இலக்கியமும் கற்றமையினால் திருவள்ளுவரைப் பற்றிய நிலைப்பாட்டை ஒரு குறிப்பிட்ட பார்வையில் வைத்து சில பகுதிகளில் விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. இது திருவள்ளுவரின் பின்புலத்தையும் கருத்தின் ஆழத்தையும் மொழி பெயர்ப்பில் சரியாக உட்படுத்தவில்லையோ என்ற ஐயத்தை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. திருக்குறளைப் பற்றியும் திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் விரிவான ஆய்வுத் தரவுகள் கிடைக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் ஜெர்மானிய மொழியில் மீண்டும் திருக்குறள் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் மீள்பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியக்கடமையாகின்றது. இதனைச் செய்வதன் வழி திருக்குறளைச் சரியான பார்வையுடன் ஜெர்மானிய மொழி பேசுவோர் மத்தியில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்த இயலும். தமிழ் மொழி ஐரோப்பிய சூழலில், அதிலும் குறிப்பாக ஜெர்மானிய மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் நாடுகளில் அறியப்படாத மொழி அல்ல. குறிப்பிட்ட ஒரு சில பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்த்துறையின் வழி தமிழ் போதிக்கப்படுவது இங்கு நிகழ்கின்றது. இந்த ஐரோப்பிய மாணவர்களுக்கு மீள்வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு சமகால ஆய்வின் அடிப்படையில் திருக்குறள் மீண்டும் ஜெர்மானிய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வழங்கப்பட வேண்டியது மிக முக்கிய நடவடிக்கை என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை.

குறிப்பு: 7.5.2016 அன்று ஜெர்மனியின் எஸ்ஸன் நகரில் நிகழ்ந்த திருக்குறள் மாநாட்டில் படைக்கப்பட்ட கட்டுரை.

முனைவர். சுபாஷினி
ksubashini@gmail.com

திருக்குறளும் எதிர்காலச் சந்ததியும்

— இ. க.கிருஷ்ணமூர்த்தி

வள்ளுவர் கண்ட திருக்குறள் கடைச்சங்க காலமான கி.மு. 300 க்கும் கி.பி. 250 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மதுரையை நெடுஞ்செழியன் எனும் பாண்டிய மன்னன் ஆண்ட பொழுது வள்ளுவர் என்ற நபர் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படுகிறது. திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறளை தமிழ்ச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றம் செய்ய மிகவும் சிரமப்பட்டதாகவும் முடிவில் ஒளவையார் துணையோடு மதுரையில் அரங்கேற்றியதாகவும் நம்பப்படுகிறது.

திருக்குறளில் முதலாவது ஈரடியான 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' என்று தொடங்கி 1330 ஈரடி குறளில் உலகத் தத்துவங்கள் அனைத்தையும் புகுத்தி 'திருக்குறள்' என்னும் தமிழ் அமுதை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னவர் திருவள்ளுவர். இதை ஒளவையார் மிகச் சிறப்பாக அணுவைத்துளைத்து எழுகடலையும் அதில் புகுத்தினால் போல் என அதை மேம்பாட்டைச் சுருக்க விளக்கினார் வள்ளுவர் உலகளாவிய தத்துவங்களைக் கொண்ட திருக்குறளை உலக இலக்கிய அரங்கில் எல்லா மக்களால் ஏற்கப்பட்ட நூலாக தமிழ்மொழிக்கென்று ஓர் உயர்ந்த இடத்தை நிலைப்பெறச்செய்தவர். இவர் உலக மக்களால், 'தெய்வப்புவவர்', 'பொய்யில் புலவர்', 'நாயனார்', 'தேவர்', 'செந்நாப்போதார்', 'பெருநாவலர்', 'பொய்யாமொழிப் புலவர்' என்றெல்லாம் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் எழுதிய திருக்குறள் பேதங்களின்றி காலம் கடந்தும் பொருந்துவது போல் கூறி உள்ளதால் திருக்குறளை சிறப்பிக்கும் விதமாக 'உலகப் பொது மறை', 'முப்பால்', 'ஈரடி நூல்', 'உத்தரவேதம்', 'தெய்வநூல்', 'பொதுமறை', 'பொய்யாமொழி', 'வாயுறை வாழ்த்து', 'தமிழ் மறை', 'திருவள்ளுவம்' போன்ற பல பெயர்களால் சிறப்பித்து அழைக்கின்றனர்.

திருவள்ளுவர் அவர்களின் பிறப்பு மற்றும் பிறப்பிடத்திற்கான சரியான சான்றுகள் இதுவரை இல்லை என்று தான் கூறவேண்டும். ஏனென்றால் அவர் கி.மு.31 ஆம் ஆண்டு பிறந்திருக்கிறார் என்றும் மதுரையில் பிறந்ததாகவும் சென்னையில் உள்ள மயிலாப்பூரில் பிறந்ததாகவும் சிலரும் கூறுகின்றனர். மேலும் அவர் ஆதி – பகவன் என்ற பெற்றோருக்குப் பிறந்ததாகவும் சிலர் சொல்கின்றனர். ஆனால் இவை எதுவுமே உறுதிப்படவில்லை. மேலும் சிலர் அவர் ஒரு கிறித்துவர் என்றும் சமண மதத்தவர் என்றும் பவுத்தர் என்றெல்லாம் கூட பொய்யான தகவல்களைப் பரிமாறுகின்றனர். உண்மையில் அவர் ஒரு சைவனாகத்தான் இருந்திருக்கிறார். திருவள்ளுவரின் சமயம் சார்ந்த கருத்துகள் அனைத்தும் சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்குவதைப் பற்றியே எழுதியுள்ளார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கருத்தியல் கண்காணிப்பாளர் தேர்வுத்துறை முன்னோடியான சோ. சண்முகம் அவர்கள் திருக்குறளில் சைவ சமயம் எனும் கட்டுரையில் திருக்குறளில் சைவ சமயக் கருத்துகள் நிரம்பியுள்ளன என்கிறார்.

ஈரடிகளில் உலகத் தத்துவங்களை சொன்னதால் இது 'ஈரடி நூல்' என்றும் அறம், பொருள், இன்பம் அல்லது காமம் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதால் 'முப்பால்' என்றும்

அழைக்கப்படும் இந்நூல் மனிதர்கள் தம் அகவாழ்விலும் புற வாழ்விலும் இன்பமுடனும், இசைவுடனும் நலமுடனும் வாழவும் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகளை விளக்கியிருக்கிறது..இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால் மற்றும் காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பிரிவுகளைக்கொண்டது

- அறத்துப்பால்:- முதல் பிரிவான 'அறத்துப்பாலில்' மனசாட்சி மற்றும் மரியாதை நல்ல நடத்தை போன்றவற்றை பாயிரவியல் இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் என்ற உட்பிரிவுகளில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.
- பொருட்பால்:- இரண்டாவது பிரிவான 'பொருட்பாலில்' உலக விவகாரங்களில் எவ்வாறு சரியான முறையில் நடந்து கொள்வது என்பதை அரசியல், அமைச்சியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் போன்ற உட்பிரிவுகளில் விளக்கியுள்ளார்.
- இன்பத்துப்பால்:- மூன்றாவது பிரிவான 'இன்பத்துப்பால்' அல்லது 'காமத்துப்பாலில்', ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கிடையேயான காதல் மற்றும் இன்பத்தைத் தெளிவாக களவியல், கற்பியல் என்ற தலைப்புகளில் எடுத்துரைக்கிறார்.

முதல் பிரிவில் 38 அத்தியாயங்களும் இரண்டாவது பிரிவில் 70 அத்தியாயங்களும் மூன்றாவது பிரிவில் 25 அத்தியாயங்களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பத்து ஈரடி குறள்கள் என மொத்தம் 1330 குறள்கள் உள்ளன. திருக்குறளில் உள்ள அனைத்துக் கருத்துகளும் உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. இந்நூல் ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டு பழமையானது என்று கணிக்கப்பட்டாலும் இதை இயற்றப்பட்ட காலம் இன்னும் சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதன் பெறுமதியறிந்து திருக்குறள் இதுவரை 80 மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்பது தமிழிற்கு பெருமையே ஆகும்.

இன்றைய உலகில் எதிர்காலச் சந்ததிக்கு இன்றியமையாததாகத் திகழ்வது கல்வி, பண்பு, இல்லறம் ஆகும். எந்தவொரு சமூகத்தினரும் இக்கல்வியைக் கற்பதிலிருந்து விலகிச் செல்வது இன்றைய நவீன உலகில் மிகவும் அரிதாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் கல்வியின் சிறப்பை அனைத்துச் சமூகங்களும் புரிந்துள்ளன. இதனால் தான் இன்று கல்வியானது மனிதனின் அறிவுக்கு அத்தியாவசிய தேவையாக இருக்கிறது கல்வியின் சிறப்பு பற்றி கூறும்போது கல்வி கற்றவன் எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் அவன் பிற சமூகத்தால் மதிக்கப் படுகின்றான். இதற்குக் காரணம் அவன் கற்ற கல்வியே ஆகும். இதனையே திருவள்ளுவர் மிகவும் அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

ஒருவன் தான் எவ்வளவு கல்வி கற்றாலும் அதனைச் செயல் வடிவில் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் கற்ற கல்வியின் பயன் அவனுக்குக் கிடைக்கும். இல்லாவிடில் அவன் கற்ற கல்வியின் பயன் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடும். இதனையும் திருவள்ளுவர் தனது திருக்குறளின் 'கல்வி' என்ற அதிகாரத்தின் முதலாவது குறளில் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்ற பின்
நிற்க அதற்குத்தக'

என்று கூறுவதிலிருந்து நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘எண்’ என்று சொல்லப்படுவதும் ‘எழுத்து’ என்று சொல்லப்படுவதும் இவை இரண்டினையும் அறிந்தோர் சிறப்பு மிக்க மக்களின் உயிர்களுக்குக் கண் என்று சொல்லப் படுவர். இந்த அளவிற்குக் கல்வியின் சிறப்பு எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது.

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

கற்றவரின் சிறப்பு பற்றிக் கூறும் போது ஒருவரின் முகத்திலுள்ள கண்ணானது கற்றவருக்குரிய அடையாளம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே கண் இல்லாதவருக்கு முகத்தில் இரண்டு புண் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன் மூலம் கல்வியின் சிறப்பும் அதனைக் கற்றவரின் சிறப்பும் கூறப்படுகின்றது.

மனிதன் ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் ஆகின்றான். ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியின் இன்பத்தை உணர்ந்தானாயின் அவன் மீண்டும் கற்பதையே விரும்புவான். இது கல்வியின் பண்பாகக் கருதப்படுகிறது.

கல்வி தொழிலுக்கும் வழி காட்டுகிறது. கல்வி என்பது வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக உதவும் கருவியாகும். அறிவியலும் சமூகமும் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் கருவியாகும். வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன என்பதை இனங்கண்டு அதற்கேற்ப கற்க வேண்டும். வாழ்க்கையை நெறிப் படுத்தவும் மேம்படுத்தவும் கல்வியை பயன்படுத்த வேண்டும். கல்வி கற்றவரிடம் ஒழுக்கம் பண்பு நேர்மை நீதி இவை அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்து காணப்படும். எனவே கல்வியானது ஒரு மனிதரின் முக்கிய தேவையாக இருக்கிறது. எந்தவொரு சமூகத்திலும் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடின்றி கல்வி இல்லாமல் இருப்பது இக்காலத்தைப் பொறுத்த வரை மிகவும் தாழ் வாகவும் இழிவாகவும் கருதப்படும்.

வெளிநாட்டவருக்குத் தமிழரின் விருந்தோம்பல் மிகவும் ஒரு அதிசயமாகப் பார்க்கப்படுகிறது தற்போதைய எதிர்காலச் சந்ததிகள் வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் மூழ்கி விருந்தோம்பலைத் தொலைத்துவிடாமல் காக்க பலகுறள்கள் எடுத்தியம்புகின்றது. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று விருந்தினரை நாள்தோறும் வரவேற்று மகிழ்பவரின் வாழ்க்கை அதன் காரணமாகத் துன்பமுற்றுக் கெட்டொழிவதில்லை. என இக் குறள் விளக்குகிறது.

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.

நல்ல விருந்தினராய் வந்தவரை முகமலர்ச்சி கொண்டு போற்றுகின்றவனுடைய வீட்டில் மனமகிழ்ந்து திருமகள் வாழ்வாள். இதேப்போன்று பண்பைப்பற்றியும் வள்ளுவர் எமது இளையோருக்கு ஏற்றவகையில் கூறியிருக்கிறார். பண்பை அவர் தம் பண்பான குடும்பத்தில் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

எல்லாரிடமும் அன்புள்ளவனாக வாழ்வது. உலகத்தோடு ஒத்து வாழும் குடும்பத்தில் பிறந்திருத்தல் இவை இரண்டும் பண்புடைமை என்னும் நல்ல வழிகளாகும். தற்காலத்தில் அன்பை விட பணமே அதிக சிறந்தது என எண்ணுகின்றவர்களால் அன்பு சீரழிகிறது.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.

நீதியையும் அறத்தையும் விரும்பிப் பிறர்க்கும் பயன்படுபவரின் பண்பினை உலகத்தவர் சிறப்பித்துப் பேசுவர்.

அதேபோல் குடும்பவாழ்வு பற்றிக் கூறுகிறார். எதையும் முகம் கொடுத்து வாழவேண்டும் அப்போது நல்லகுடும்பமாக வாழலாம் என்கிறார் வள்ளுவர். ஆனால் இன்றைய சமூகத்தில் படித்த பெண்களை புறந்தள்ளும் செயலாக உள்ளது எனப் பெண்கள் பொருள் கொள்கிறார்கள். இவைபற்றிய சில குறள்கள்.

இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.

நற்குணமில்லாத மனைவியைத் திருத்த முனையாமல் பணிந்து போகிற கணவன் நல்லோர் முன்னிலையில் நாணமுற்று நிற்கும் நிலைக்கு ஆளாக நேரிடும். எனக் குறள் கூறுகிறது எனவே கணவன் தனது மனைவியைத் திருத்தி ஒழுங்கமைப்பது என்பது சிக்கலான விடயமாகி தற்போது உள்ளது. இதனால் பலர் வாழ்வு முறிந்து போய்விடுகிறது.

இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

மனைவிக்கு அஞ்சி வாழ்கின்றவன் எப்போதும் நல்லவர்க்கு நன்மையான கடமையைச் செய்வதற்கு அஞ்சி நடப்பான். வள்ளுவர் மனைவிக்கு அஞ்சாது வாழ் என்கிறார் இதனால் இக்காலத்தில் பல பெண்கள் பெண்விடுதலை என்று குடும்பப் பிரிவுகள் ஏற்படுகிறது..

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர்.

மனைவி விரும்பியபடி செய்து நடப்பவர் தம்முடைய நண்பர்க்கும் உறவிற்கும் உற்ற குறையையும் செய்து முடிக்கமாட்டார்; அறத்தையும் செய்யமாட்டார். இதனால் தற்காலத்தில் தனது சொந்தங்களையும் நண்பர்களையும் இழந்து தவிப்பான். மனைவியிடம் எதிர் வாதம்

செய்தால் நிம்மதியை இழக்கின்றான் இது எதிர்காலச்சந்ததிக்கு பொருந்துமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

திருக்குறளில் தற்காலத்தில் படித்த இளம் சந்ததிகளுக்கு பலவித அறிவுரைகளை வழங்கினாலும் படித்த பெண்களால் ஏற்கப்படாத சில குறள்களும் உள்ளது அவை பெண் ஆணுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒழுக்கம் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் அப்போது குடும்பம் அமைதியாக அறத்துடன் வாழும் என்று கூறுவதை பல படித்த பெண்கள் உயர்வுதாழ்வு என எண்ணி பெண்ணடிமைத்தனம் எனக் கூறுவதால் அவர்கள் வாழ்வில் சலசலப்பு ஏற்படுவதைக் காணமுடிகிறது எனவே உலகத்தால் ஏற்கப்பட்ட நல்ல பலவிடயங்களைக் கொண்ட சொன்ன வள்ளுவர் பெண்கள் அறம் என்று கூறிய விடயங்களில் எதிர்கால படித்த சந்ததியினர் சில குறள்களில் முரண்படுவது தவிர்க்கமுடியாது உள்ளது.

குறிப்பு: பண்ணாகம்.காம் ஆசிரியர் திரு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜெர்மனி எஸ்ஸன் நகரில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில் வாசித்தளித்த கட்டுரை

நன்றி - மின்தமிழ் பண்ணாகம்: <http://www.pannagam.com/ekk-news-page>

திரு.இ.க.கிருஷ்ணமூர்த்தி (கண்ணன்)
பண்ணாகம் இணைய ஆசிரியர்
எஸ்ஸன், ஜெர்மனி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பல்கலைக்கழக தமிழ்க் கல்வியின் நிலை

— தேமொழி

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ஆதிரை' என்ற இதழில் (Vol. 1, 3 - ஆவது இதழ்) வெளியான தமிழ்க் கல்வியின் நிலையைப் பற்றிய செய்தியைத் தொடர்ந்து தமிழறிஞர்கள் செய்த கருத்துப் பரிமாற்றங்கள், சர்ச்சைகள் விளைவாக அன்றையத் தமிழகத்தின் தமிழ்க் கல்வியின் நிலை தெரிய வருகிறது.

பண்டிதமணி

மகிபாலன்பட்டி பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் "தென்னிந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பனர்கள் சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்களில் செல்வாக்குள்ள நிலையில் இருப்பதாலும், அவர்கள் வடமொழிப் பற்று அதிகம் கொண்டிருப்பதாலும் தமிழைத் தலையெடுக்கவிடாது செய்கின்றனர்" என்று கூறிய கருத்தும்; அதற்கு உ.வே. சா. மற்றும் எஸ். சத்தியமூர்த்தி ஆகியோரின் மறுமொழிகளும்; உ. வே. சா தனது கருத்திற்கு சான்று கொடுத்ததாக பண்டிதமணியார் அவர்கள் கொடுத்த மறுமொழி ஆகியவற்றால் அன்றைய தமிழகத்தில் தமிழ்க் கல்வியின் நிலை பற்றிய ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை நமக்குக்

கிடைக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரிய திராவிட பாடாபிவிருத்தி சங்கத்தின் பதினோராவது ஆண்டுவிழாவிற்குத் தலைமையேற்று பண்டிதமணி உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். ஆதிரை இதழின் ஆசிரியர் என். நாராயணய்யர் என்பவரால் இந்த உரையின் முழுச்செய்தியும் கொடுக்கப்படாது, உரையின் சிற்சிலப் பகுதிகளை மட்டும் தேர்வு செய்யப்பட்டு, உண்மைக்குப் புறம்பாகத் திரிக்கப்பட்டு, அச்செய்தி தமிழகத்தின் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவர்கள் மறுமொழி பெறப்பட்டு அவையும் ஆதிரை பத்திரிக்கையால் வெளியிட்டுள்ளது.

உ. வே. சா.

இதைத் தொடர்ந்து, இச்செய்திக்கு எதிராக, இந்த உண்மை அல்லாத திரிப்பு வேலையை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் மற்றொரு பத்திரிக்கையான "ஈழகேசரி சீமுக" என்ற பத்திரிக்கை சுட்டிக் காட்டுவதுடன், நிகழ்ச்சி நடத்திய யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாடாபிவிருத்தி சங்கத்தின் கண்டனத்தையும் தனது இதழில் (ஜூன் 1933) வெளியிட்டுள்ளது.

இந்த நிகழ்வினையொட்டி தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 'தமிழ்ப்பொழில்' இதழும் விரிவான தனது கண்டனத்தை "ஆதிரை" இதழின் மீது பதிவு செய்துள்ளதுடன், இந்நிகழ்விற்காக பண்டிதமணி அவர்களுக்கு வருத்தமும் தெரிவித்துள்ளது. இக்கண்டனச் செய்தியில் காணப்படும் செய்திகளின் வழி தெரிய வருவது... சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முன்னர் தமிழ்ப் பண்டிதர் தேர்வுக்குப் படிப்போருக்கு கட்டாய வடமொழிப் பாடம் தேவை என்ற விதியும், வடமொழி பயில்வோருக்கு தமிழ்ப் புலமை வேண்டுமென்பதை விதிக்காத ஒரு நேர்மையற்ற நிலையும் இருந்துள்ளது.

வடமொழி பயில்வோருக்கு சாகித்தியம், வியாகரணம், நியாயம், மீமாம்சம், வேதாந்தம் ஆகியவற்றில் 'சிரோமணி', 'வித்துவான்' ஆகிய படிப்புகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும்; ஆனால் தமிழில் இவற்றுக்கு இணையான நூல்கள் இருந்தும், தமிழறிஞர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தும், தமிழுக்கு 'தமிழ் வித்துவான்' என்ற ஒரேயொரு பாட வாய்ப்பை மட்டும் சென்னை

மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கியுள்ளன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழியில் B. A. Honours படிப்பு அனைத்துக் கல்லூரியிலும் இருந்திருக்கிறது. சிக்கனம் காரணமாக சென்னை அரசர் கல்லூரியில் (பிரசிடென்சி கல்லூரி) அந்தப் பாடவகுப்பை நீக்கலாம் என்ற கருத்தை முன்வைத்த பொழுது பார்ப்பனர்களால் ஊர் தோறும் மறுப்புக் கூட்டங்கள் போடப்பட்டு கண்டனங்கள் வைக்கப்பட்டன.

ஆனால், தமிழில் B. A. Honours படிப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டிய பொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அப்பாடம் இருக்கும் பொழுது சென்னையில் அதற்குத் தேவையில்லை என்று S. சத்தியமூர்த்தியய்யர் மறுப்புக் கூறியதாகவும் தெரிகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக B. A. Honours படிப்பிற்குத் தேவையான நூல்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. துணையாசிரியர்கள் (Reader) தேவை என்ற நியாயமான கோரிக்கையும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. மேலும், பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை

பலமடங்கு அதிகமிருந்தும் வடமொழியைவிடக் குறைந்த ஆசிரியர் எண்ணிக்கையும், குறைந்த அளவு நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது. தமிழில் தேர்ச்சி பெறாதவர்களைத் தமிழ் கற்பிக்க நியமிக்கப்பட்ட நிலையும் இருந்து (வீட்டில் தமிழ் பேசுவதால் தமிழில் தேர்ச்சி என்பது அவசியமற்றது என்ற காரணம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அதற்கு எதிர்ப்பு தோன்றியதால் ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழு அமைக்கப்பட்டு அந்த நிலைமை சீர் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆளுகை நிலையில் இருந்தோர் தமிழறிந்தவர்கள் அல்ல. மறைமலையடிகள், உ.வே. சா. போன்ற தமிழறிஞர்களுக்கு அக்குழுவில் இடமிருந்திருக்கவில்லை. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் தமிழ் சிறப்புடன் போற்றப்படவில்லை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகையில் இருந்தோரில் பெரும்பாலோர் தமிழ் ஆர்வலரும் அல்லர்.

எனவே, இக்கருத்தை பண்டிதமணியார் சுட்டிக் காட்டியதில் இழுக்கொன்றுமில்லை, மேலும் இது உ. வே.சா பண்டிதமணியாரிடம் பகிர்ந்து கொண்ட ஒரு கருத்தே என்பதால் அதில் தவறேதுமில்லை எனவும் தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தமிழ்ப் பொழில் குழுவினர் கருதியுள்ளனர்.

மேலும், இது போன்று தமிழ் அறிஞர்களின் எதிரெதிர் கருத்துக்களை வெளியிட்டு, அவர்களிடையே (பண்டிதமணி, உ. வே. சா. போன்றோரிடையே) தகராறு கிளப்பிவிட எண்ணும் இலங்கை பத்திரிக்கையின் நோக்கமும் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

"சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்."
என்று ஆதிரை இதழின் ஆசிரியர் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளார்.

குறிப்பு:

இது தமிழ்ப் பொழில் (1933-1934) துணர்: 9 - மலர்: 3 மலரில் காணப்படும் ஒரு தமிழ்ச் செய்தியின் சுருக்கம், தமிழ்க் கல்வியின் வரலாறு என்ற நோக்கில் கொடுக்கப்படுகிறது.

முனைவர். தேமொழி
themozhi@yahoo.com

கூகுள் மேப் சேவை

— உதயன்

நாம் நிறைய பயணங்கள் செய்வோம், ஒவ்வொரு பயணம் நமக்கு நல்ல அனுபவத்தையும் ஒரு புத்துணர்ச்சியையும் தரும், நமது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள பயண கட்டுரைகள் எழுதுவோம், நம் கட்டுரையை வாசிப்பவர்களுக்கும் உங்களது பயண இடங்கள் புது விஷயமாக இருந்தால் வாசிப்பவர்களுக்கும் அந்த இடத்திற்கு சென்று வர ஆர்வத்தைத் தூண்டும். நாம் பயணத்தை எழுத்துக்களாக மட்டும் அல்லாமல் சில மேப் சர்வீஸ்களின் உதவியால் நாம் போய்வந்த இடங்களை சுட்டிக்காட்டினால் மற்றவர்களுக்கும் பேருதவியாக இருக்கும். அப்படி சுட்டிக்காட்டும் போது அந்த இடங்கள் மேப்பில் பெயரிடப்படாமல் இருந்தால் எப்படி இடங்கள் சுட்டுவது, எவ்வாறு அந்தப் பாதை சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை மேப்பில் குறிக்கலாம். இதனால் நம்மை தொடர்ந்து செல்பவர்களுக்கும் உதவுவதற்காக இந்தப்பதிவு.

கூகுள் மேப்தான் பரவலாக உபயோகிக்கின்றனர் அதனால் அதையே நாம் மாதிரியாக எடுத்துப் பார்ப்போம்.

முதலில் கூகுள் மேப் பற்றி பார்ப்போம்

கூகுள் நிறுவனத்தால் கூகுள் மேப் (Google Maps) புவியியல் தகவல்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டது, முன்னர் பள்ளி படிக்கும் போது மேப், அல்லது ஏதேனும் வெளியூர் செல்லும் போது மேப் உபயோகித்திருப்போம், இன்று இருக்கும் வளர்ச்சியில் தினம் புது சாலைகளும் நகர்களும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு கூகுள் சாட்டிலைட் மூலம் படம் எடுத்து மேப்களாக உருவாக்கி வைத்துள்ளது, உட்கார்ந்த இடத்தில் உலகில் ஏதோ ஒரு மூலையில் இருக்கும் இடங்களை நம் கையில் இருக்கும் மவுஸ் மூலம் சுற்றி வரலாம், இடங்கள், சாலைவசதி, தூரங்கள் என அறிந்து பயணத்திட்டங்களை வகுக்க உதவுகிறது. சாட்டிலைட் மற்றும் மேப் என இரு வகையில் பார்க்கலாம், இணையதள வசதியுடன் தான் பார்க்க முடியும், இதன் முகவரி : <https://maps.google.co.in/>

”கூகுள் எர்த்”ம் இதே போன்ற சேவையைத் தான் அளித்து வருகிறது,

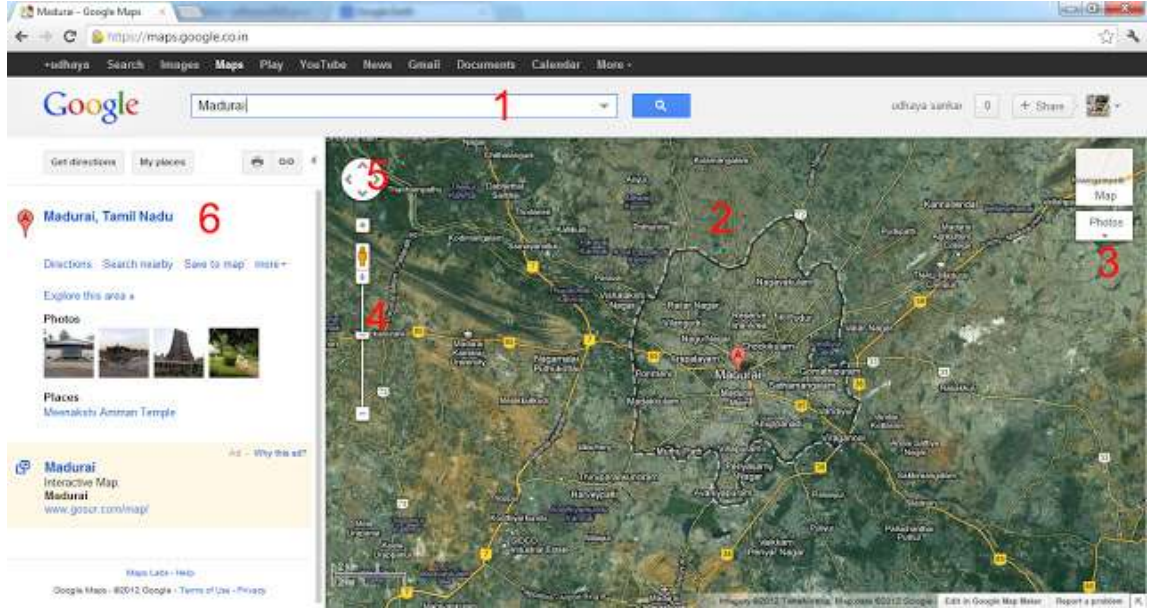
<http://www.google.com/earth/index.html> இந்தப் பக்கத்துக்கு சென்று கூகுள் எர்த்

மென்பொருளை டவுன்லோட் செய்து கொள்ளலாம். லினக்ஸ், மைக்ரோசாப்ட் விண்டோஸ் மற்றும் ஆப்பிள் ஆப்ரேட்டிங் சிஸ்டம்களில் இருந்து உலகைச் சுற்றிப் பார்வையிட உதவுகின்றது.

கூகுள் மேப் பயன்படுத்துவது எப்படி?

முதலில் இணையதளவேகம் ஓரளவு வேகமாக உள்ள கணினியில் ப்ரவுசர்களில் (<https://maps.google.co.in/>) கூகுள் மேப் முகவரி தந்து அந்தப் பக்கத்துக்கு சென்றால், நாம் ஜிமெயில் ப்ரோபைல் செட்டிங்கில் நாம் வசிக்கும் இடங்களைத் தந்ததை வைத்தோ அல்லது நம் கணினி ஐபி அட்ரஸில் உள்ள முகவரி வைத்து அந்த மாநிலத்தையோ அல்லது நாட்டையோ காட்டும்.

அந்தப் பக்கத்தில் மேலே தட்டச்சு செய்து தேடும் வசதி இருக்கும் அதில் நாம் வேண்டிய முகவரியை முகவரி தந்து தேடச் சொல்லலாம், உதாரணமாக நான் Madurai யை தேடினேன்.

நேரடியாகக் கூகுள் செர்ச்சில் வேண்டிய முகவரி தந்தும், ப்ரவுசரின் Mapsயை கிளிக் செய்தாலும் மேப்பில் அந்த இடத்தை நாம் காணலாம்.

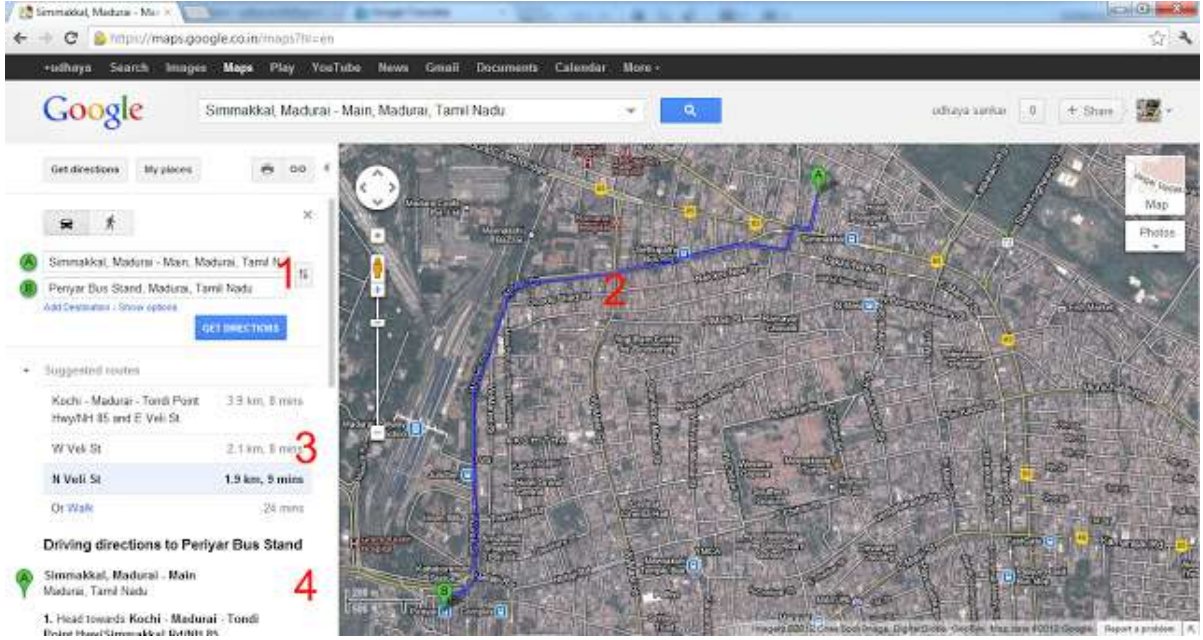
இந்தப் மேப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்கள் பற்றி விலாவரியாக பார்ப்போம்

1. நாம் தேடும் இடங்களைத் தட்டச்சும் இடம். (Type the location.)
2. தேடிய இடங்களுக்கான மேப். (Map Viewer)
3. மேப் / சாட்டிலைட் வியூ காண.
4. மேப் ஜூம் செய்து பார்க்க. (மவுஸ் ஸ்குரோல் செய்தும் பார்க்கலாம்)
5. இடம் வலம், மேல் கீழ் என நகர்த்திப் பார்க்க. (கீ போர்ட் ஏரோ கீ யையும் உபயோகித்து நகர்த்திப் பார்க்கலாம்)
6. நாம் தேடிய இடங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள (More About this places we were looking for)

இந்தப் வேது பாய்ண்ட் பற்றி கொஞ்சம் விலாவரியாக பார்ப்போம்.

Get Directions கிளிக்

நாம் ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு செல்ல வேண்டிய பாதையை காட்டும், மாற்றுப் பாதை இருந்தாலும் அதையும் தெரிவிக்கும்.

1. A - B என்று குறிப்பிட்டுள்ள இடத்தில் மதுரையில் இருக்கும் சிம்மக்கல் A என்ற இடத்திலும் பெரியார் பேருந்து நிலையம் B என்ற இடத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.
2. A சிம்மக்கல் - B பெரியார் பேருந்து நிலையம் செல்லும் பாதைகளை மட்டும் நீல வண்ணத்தில் காண்பிக்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் நீங்கள் தொடர வேண்டிய இடங்களை Add Destination கொடுத்து உங்களது இலக்குகளை தொடரலாம்,
3. மாற்றுப் பாதைகள் இருந்தால் அறிவுறுத்தும் போகும் தூரம் உட்பட. (Suggest Alternate Route)
4. A - B பாதை செல்லும் திசை எங்கே எவ்வழி திரும்ப வேண்டும் உட்பட அறிவுறுத்தும். (Driving Direction)

இந்தப் Direction மூலம் நாம் போகும் இடத்திற்கு செல்ல ஏற்றச் சாலைகள், சுருக்கு பாதை, மாற்றுப் பாதைகள் அறியலாம் உங்களுக்கு வேறு வழிகள் இருக்கலாம் என்று தெரிந்தால் அந்த

நிலக்கலர் கோட்டினை பிடித்து நகர்த்திப் பார்க்கலாம். (Drag To Change Route) மேலும் எவ்வளவு தூரம், நேரம் ஆகியவற்றையும் அறியலாம்.

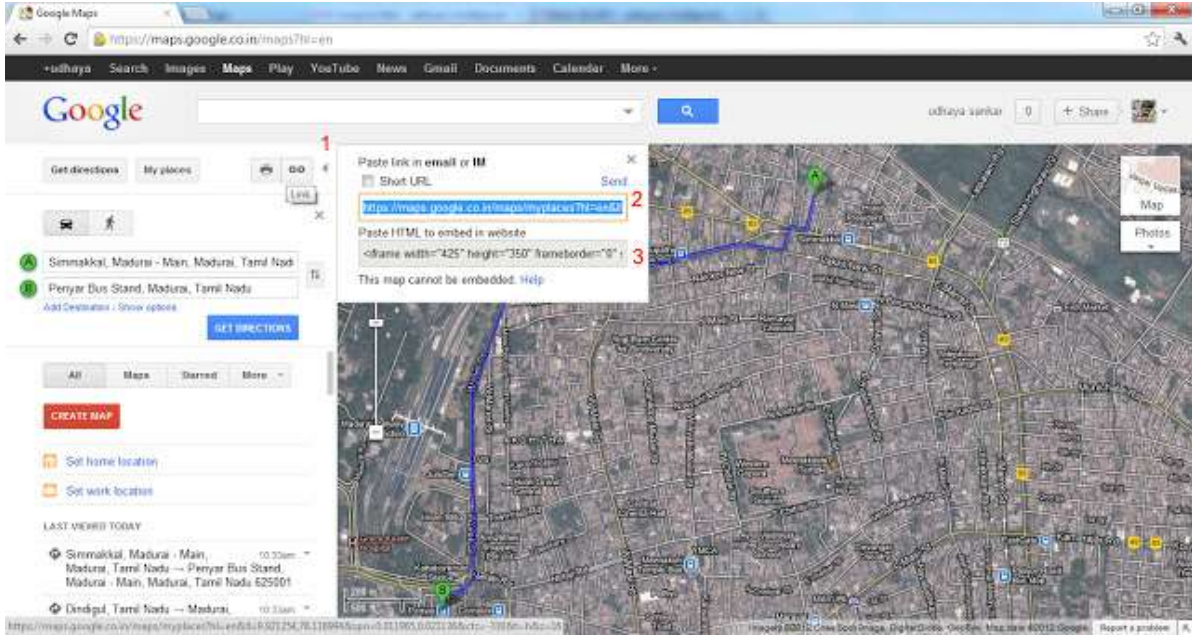
My Places:

முன்னர் நாம் தேடிய இடங்கள், போன பாதைகளை சேமித்து வைத்திருக்கும் இடம் (History)

Printer:

நாம் தேடிய இடங்கள் மேப் மற்றும் Directionனை பிரிண்டு எடுக்கலாம், PDF ஆக மாற்றலாம்.

நாம் தேடிய மேப்பின் இணைய முகவரி லிங்காக (URL) கிடைக்கும், படங்களாகவும், எழுத்தாகவும் பகிர வசதியாக இருக்கும்.

1. லிங்க் பட்டன்

2. நாம் தேடிய, அல்லது பாதைகளை இணையவழி முகவரியாக (URL) கிடைக்கும், இந்தப் லிங்கை பகிரலாம், பயனரும் இந்தப் லிங்கை கிளிக் செய்தால் போதும் நீங்கள் பகிர நினைத்த மேப் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

(உ.ம்: இது போல் தான் அந்த முகவரி இருக்கும்)

<https://maps.google.co.in/maps?saddr=Simmakkal,+Madurai+->

[+Main,+Madurai,+Tamil+Nadu&daddr=9.9243965,78.1163839+to:Periyar+Bus+Stand,+Madurai](https://maps.google.co.in/maps?saddr=Simmakkal,+Madurai+-+Main,+Madurai,+Tamil+Nadu&daddr=9.9243965,78.1163839+to:Periyar+Bus+Stand,+Madurai)

,+Tamil+Nadu&hl=en&ll=9.920958,78.115582&spn=0.023969,0.042272&sll=9.923579,78.112364&sspn=0.023969,0.042272&geocode=FYV1lwAdnwSoBCnzU6CNj8UAOzGWxiYaincepw%3BFSxvIwAdH_anBCIbFg-tiMUAOzGDf5RojJlgXQ%3BFRJOLwAdHuGnBCmLmCGCgMUAOzGrrPP_zkw21A&t=h&via=1&z=15

3. இதுவும் 2 வது சொன்னது போல் தான், இந்தப் லிங்கை இணையதளத்திலும், ப்ளாக்കிலும் பகிர வசதியாக இருக்கும்.
(உ.ம்: இது போல் தான் அந்த முகவரி இருக்கும்)

உதயன்
udhayan.chn@gmail.com

வெள்ளாடை வேந்தர் பிட்டி தியாகராயர் — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

சென்னை என்றதும் நம்மில் பலருக்கு, குறிப்பாக நம் பெண்மணிகளுக்கு நினைவிற்கு வருவது, 'டீ நகர்' தான். "இந்த டீ நகரில் உள்ள 'டீ' யாரை அல்லது எதைக் குறிக்கிறது என்று பலரைக் கேட்டுப் பார்த்தேன். படித்தவர்களுக்குக்கூட, சரியான விடை தெரியவில்லை. 'தியாகராய நகர்' என்று சரியாக சொன்னவர்களிடம், "யார் இந்த தியாகராயர்" எனக் கேட்டபோது பெரும்பாலானோர் 'நடிகர் தியாகராஜ பாகவதராயிருக்கலாம்' என்றார்கள். சரியான விடையைச் சொன்னவர்கள் மிகச் சிலரே.

சென்னையின் வெள்ளை மாளிகையான ரிப்பன் கட்டிடத்தின் (மாநகராட்சி வளாகம்) முன்னே, சிலை வடிவில் நிற்கும் வெள்ளாடை வேந்தர் சர் பிட்டி தியாகராயர்தான், டீ. நகருக்குப் பெயர் தந்த பெருமான். இந்தச் சிலை 1937ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் மாதம் 3 ஆம் நாள் அப்போதைய சென்னை மாகாண ஆளுநர் ஸ்டான்லி அவர்களால் திறக்கப்பட்டது. இந்தச் சிலையின் அடியில் பீடத்தை சுற்றி, பள்ளிச் சிறுவர்கள் கையில் புத்தகங்களோடு இருப்பதைப் போல் சிறு சிறு சிலைகள் உள்ளன. சென்னை கடற்கரை சாலையில் உள்ள காமராஜர் சிலையில் கூட அவருக்கு இருபுறமும் பள்ளிச் சிறுவர்கள் சிலைகளைக் காணலாம். தமிழகத்தில் ஏழைச் சிறார்களுக்கு கல்விக் கண்ணைத் திறந்து வைத்த பெருமை. இந்த பெருமக்களையே சாரும். குறிப்பாக 1897ஆம் ஆண்டு வட சென்னையில் தான் வசித்து வந்த வண்ணாரப்பேட்டைப் பகுதியில் தம் சொந்த செலவில் துவக்கப் பள்ளி ஒன்றைத் துவங்கி, அதில் படிக்க வந்த மாணவர்களுக்கு இலவச மதிய உணவும் வழங்கியிருக்கிறார் தியாகராயர். இந்தப் பள்ளியே பின்னாளில் தியாகராயர்

கல்லூரியாக மலர்ந்தது.1917இல் தம் சொத்தில் ஒரு பகுதியை கல்விக்காக தானம் செய்தார் இவர். 1920ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 2 ஆம் நாள், சென்னை மாநகராட்சியின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் .. உடன், சென்னையில், எல்லோரும்-குறிப்பாக ஏழை மக்கள், கல்வி அறிவு பெறுவதற்காக, ஐந்து இடங்களில் நகராட்சிப் பள்ளிகள் திறந்தார். அவற்றுள் ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் அமைந்த நகராட்சிப் பள்ளியில் முதன்முறையாக இலவச மதிய உணவுத் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார் இப்பெருமகனார். நெசவாளர் சமூகத்தை சேர்ந்த இவர் , அந்தக் குலத்தில் முதன்முதலில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர் எனும் பெருமை பெற்றார். -1920இல் ஐந்தாக இருந்த மாநகராட்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1923இல்45ஆக உயர்ந்தது..இப்போதுள்ள சத்துணவு திட்டத்திற்கு முன்னோடி ,1960களில் காமராஜர் கொண்டு வந்த ‘மதிய உணவுத்திட்டம்’ என்பர்.அந்த மதிய உணவுத் திட்டம் வருவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவற்றுக்கெல்லாம் வழிகோலியவர் வள்ளல் தியாகராயர்.

‘வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்’ என்றார் வள்ளலார். 1876ஆம் ஆண்டு தாது வருடத்திய பஞ்சத்தின் போது பசியில் வாடிய பாமர மக்களுக்கு மூன்று மாத காலம் உணவளித்து அவர்களின் துயரைப் போக்கினார் பசிப்பிணி மருத்துவர் தியாகராயர். இதற்காக அன்றைய ஆங்கில அரசின் பாராட்டையும் பெற்றார்.

1885ஆம் ஆண்டு முதலே, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட தியாகராயர், 1916ஆம் ஆண்டு அதிலிருந்து விலகி, திருவாளர்கள் நடேச முதலியார், டி.எம். நாயர் இவர்களுடன் இணைந்து “தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்” எனும் அமைப்பை நிறுவினார். 1920ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் நடைபெற்ற தேர்தலில் நீதிக் கட்சி வெற்றி அடைந்த போது தலைவர் தியாகராயர்தான் சென்னை மாகாணத்தின் தலைமை அமைச்சராகப் பதவி ஏற்பார் என அனைவரும் எதிர் பார்த்தனர். ஆளுநரும் அழைத்தார். ஆனால் அவரோ, கடலூர் சுப்பராயலு ரெட்டியாரை (கடலூர் பேருந்து நிலையம் எதிரேயுள்ள ‘சுப்பராயலு நகர்’ இவர் பெயரில் அமைந்துள்ளது) பரிந்துரைத்தார். தலைமை அமைச்சராகப் பதவியேற்ற சுப்பராயலு ரெட்டியார் ஆறேழு மாதங்களில் உடல் நலக்குறைவால் பதவியை ராஜினமா செய்தார். இப்போதாவது தியாகராயர் அரசுக்குத் தலைமை ஏற்பார் என அனைவரும் எதிர் பார்த்தனர். இம்முறையும் பதவியை நாடி ஓடாமல், தியாகராயர், பனகல் அரசரின் பெயரைப் பரிந்துரைக்க (பனகல் பூங்கா இவர் பெயரில் தான் உள்ளது), தலைமை அமைச்சரானார் பனகல் அரசர்.

1923ம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரசைத் தோற்கடித்து , நீதிக் கட்சி ஆட்சியைப் பிடித்தது. இந்த முறையாவது தலைமை அமைச்சராவார் தியாகராயர் என எண்ணியோரின் எண்ணங்களுக்கு மாறாக, உடல்நலத்தைக் காரணம் காட்டி மீண்டும் பனகல் அரசரைப் பதவியில் அமர்த்தினார் தியாகராயர். மும்முறை தன்னைத் தேடி வந்த தலைமை அமைச்சர் பதவியை ‘வேண்டாம்’ என ஒதுக்கிய இவர் உண்மையிலேயே “தியாக” - ராயர்தான். இவரின் இந்தச் செயலை, அன்றைய சென்னை மாகாண ஆளுநர் வெல்லிங்டன் பிரபு வியந்து பாராட்டினாராம்.

செல்விருந்தோம்பி, வருவிருந்து பார்த்திருக்கும் நல் விருந்தாளர் தியாக ராயர். இவர் இல்லத்தில் பாமரர் முதல் பணக்காரர்கள் வரை பலரும் வந்து விருந்துண்டு செல்வது வழக்கம். இந்த விருந்தினர் பட்டியலில் பிரிட்டிஷ் அரச குடும்பத்தினரும் அடக்கம். 1905ஆம் ஆண்டு வேல்ஸ் இளவரசர் ஐந்தாம் ஜார்ஜ், பின்னர் எட்டாம் எட்வர்ட் ஆகியோர் தியாகராயரின் விருந்தோம்பலில் திளைத்தவர்கள். இரண்டாம் காங்கிரஸ் மாநாட்டின் போது சென்னை வந்த காந்தியடிகள், தியாகராயரின் பிட்டி நூற்பாலை சென்று தறி நெய்து பார்த்திருக்கிறார். தன் பிள்ளைகள் இருவரை தறிநெசவு பயிற்சிக்கும் இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்.

வெள்ளத் தலைப்பாகை –வெள்ளை சட்டை-கீழ்பாய்சிக்கட்டிய வெள்ளை வேட்டி , வெள்ளை மேல் துண்டு என எப்போதும் தூய வெள்ளை ஆடைகளையே விரும்பி அணிந்த தியாகராயர் மக்களால் “ வெள்ளாடை வேந்தர்” என்றே அன்பாக அழைக்கப்பட்டார். இந்த வெள்ளாடைக்கும் ஒரு முறை ஆபத்து வந்தது. 1922ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 13ஆம் நாள் சென்னைக்கு வருகை தந்த பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அரசரை வரவேற்க, அன்றைய சென்னை மாநகராட்சியின் தலைவர் என்கிற முறையில் தியாகராயர் செல்ல வேண்டியிருந்தது. பிரிட்டிஷ் மன்னரை வரவேற்கச் செல்வோர் ஆங்கிலேய பாணியில் உடை அணிய வேண்டும் எனும் மரபு அப்போது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் நம் பண்பாட்டை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பாத தியாகராயர், ஆங்கிலேய பாணியில் உடை அணிய மறுத்து அரசரை வரவேற்க, மாநகராட்சியில் தனக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்தவரை, அனுப்ப இருந்தாராம். இதை அறிந்த ஆளுநர் வெல்லிங்டன் பிரபு, தியாகராயர்தான் அரசரை வரவேற்கச் செல்ல வேண்டும் எனச் சொல்லி, மரபுகளை மாற்றி, விதிகளைத் தளர்த்தி இவர் இந்திய உடையிலேயே சென்று மன்னரை வரவேற்கச் செய்தாராம். மன்னரே வந்தாலும் அதற்காக தன மரபுகளை மாற்றிக் கொள்ளாத மாமனிதர் தியாகராயர்.

ரிப்பன் பிரபு 1881-82இல் உள்ளாட்சி மன்றங்களை ஏற்படுத்தியபோது, (மாநகராட்சிக் கட்டிடத்திற்கு “ரிப்பன் மானிகை’ எனப் பெயரிட்டிருப்பது பொருத்தம்தான்.), வடசென்னை வண்ணாரப்பேட்டை மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அவர்களின் பிரதிநிதியாக மாநகராட்சி மன்றம் நுழைந்தார் தியாகராயர். இது நிகழ்ந்தது 1882ல் அப்போது அவருக்கு வயது முப்பது. பின்னர் தேர்தல் நடந்தபோதும், இவரே வெற்றி பெற்றார். -1882முதல் 1922வரை மாநகராட்சியில் பணியாற்றியபோது இவர் செய்த பணிகள் பலப்பல.. குடிநீர், சுகாதாரம், கல்வி போன்ற துறைகளில் சென்னை நகரம் பெரும் முன்னேற்றம் அடைய முழுமையாகப் பாடுபட்டார். நாட்டு மருத்துவச்சிகளின் பிரசவ முறையில் சிசு மரணம் அதிகம் நிகழ்வதை அறிந்த இவர், பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கிடையே ஆங்கிலேய மருத்துவ முறையை அறிமுகம் செய்தார்.

பார்ப்பனியத்தை எதிர்த்தாரே தவிர, இவர் பார்ப்பனர்களை எதிர்க்கவில்லை. இவரது இல்லத் தாழ்வாரத்தில் நடந்த பள்ளியில் பார்ப்பன மாணவர்கள் வடமொழி கற்றனர், திருவல்லிக்கேணியில் வெற்றி பெற்று உறுப்பினரான டி. எம். நாயர் , மாநகராட்சிக் கூட்டத்தில், தெப்பத் திருவிழாவின் போது வறண்டிருந்த பார்த்தசாரதி கோவில் திருக்குளத்திற்கு மாநகராட்சி

செலவில் தண்ணீர் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது என வாதிட்டார். அதை எதிர்த்துப் பேசிய உறுப்பினர் தியாகராயர் , விழாவின் பொது மாநகராட்சி செலவில் தண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்தார். மயிலைத் திருக்கோவில் குடமுழுக்கு விழாவிற்கு ரூ 10000 நன்கொடை அளித்தவர் தியாகராயர்.

இவர் ஆசைப்பட்டு நிறைவேறாமல் போன திட்டம் ஒன்று உள்ளது. அதுதான் 'கூவம் சீரமைப்பு திட்டம்'. அந்தக் காலத்தில் பச்சையப்ப முதலியார் (பச்சையப்பர் கல்வி அறக்கட்டளையை நிறுவியவர்) கூவத்தில் குளித்துவிட்டுத்தான் குமரனை வழிபடச் செல்வாராம். ஆனால் தியாகராயர் காலத்திலேயே கூவம் மாசடைந்து விட்டது. கூவத்தைச் சீரமைத்து பழம் பெருமையை மீட்க இவர் திட்டமிட்டார். மாநகராட்சியிடம் நிதி வசதி இல்லை. அரசும் கை விரித்துவிட்டது. திட்டம் நிறைவேறவில்லை. விளைவு, இன்றும் நாம் கூவம் பக்கம் போகும்போது மூக்கில் விரல் வைக்க வேண்டியுள்ளது.

சமுதாய சீர்திருத்தச் செம்மல் தியாகராயரின் பெருமுயற்சியின் பயனாகவே நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் “தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டம்”, “ வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித் துவ சட்டம்” போன்றவை நிறைவேற்றப்பட்டன. நெசவுத் தொழிலில் முடிகூடா மன்னராகத் திகழ்ந்த தியாகராயர், தறியில் புதுமைகள் பல செய்தார். தமிழகத்தில் விசைத் தறியை அறிமுகப் படுத்தியது இவரே.

அரசியலில் இவரை மிகக் கடுமையாக விமர்சித்த தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்கள் இவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “இப்பெரியாரின் வாழ்வு, பின் வருவோர்க்குப் பேரிலக்கியம் போன்றது” என்கிறார். இவரது அரசியல் எதிரி சி.பி. இராமசாமி அய்யர் இவரது மறைவின் பொது “ ஒரு தன்னலமற்ற மனிதாபிமானியை இழந்தோம்” என்றார். 1852 ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் நாள் -பிறந்த தியாகராயர் 1925 ஏப்ரல் மாதம் 28 ஐந்து இடங்களில் ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். இவர் போன்ற மக்கள் நலம் பேணும் தலைவர்களே தமிழ்நாட்டின் இன்றைய தேவை.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

மேதினச் சிந்தனை - ஈரோட்டுச் சோஷலிசமும் மேலைநாட்டுப் பொதுவுடைமையும் – பெரியார்

— பேராசிரியர். நாகராசன்

சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த சில முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் பொருளாதார சமய அடிப்படையில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றவும் இடைவெளியைக் குறைக்கவும் புதிய சமதர்மச் சிந்தனைகளை முன்னெடுத்தனர். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நிலமற்ற விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களின் அவலநிலை உரிமையின்மை உற்பத்தி செய்பவனுக்கு பொருளீட்டில் பங்கில்லை, உழுவவனுக்கு நிலம் சொந்தம் இல்லை, என்ற மேட்டிமைக்குடி, கீழ்க்குடி என்ற பிரிவு புதுயுகத்தில் முற்றும் களையப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையை முன்னெடுத்தவர்களில் சிங்காரவேல் செட்டியார் சர்க்கரைச் செட்டியார் திரு.வி.க வரதராஜலு நாயுடு மற்றும் மதுரை ரோசாப்பூத் துரை என்றழைக்கப்பட்ட ஜோசப் ஆகியவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாகும்.

தொழிற்சாலைகளிலும் வயல்வெளிகளிலும் வேலைகள் சாதி அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதையும் எல்லாருக்கும் பொதுவான தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களுக்குள் கீழ்ச் சாதியினருக்கு உள்ளே நுழைந்து வழிபட உரிமை இல்லை என்ற நிலையில் மேலைநாட்டில் புதிதாக அடக்கப்பட்டவர்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உழைப்பாளர்களின் உரிமைக்குக் குரல்கொடுப்பதை அறிந்த ஈ வெ ரா மேற்கில் உருவான இந்தப் புதிய இயக்கங்களை நேரில் சென்று அறிந்துவந்து ஒரு புதிய இயக்கம் உருவாக்க எண்ணி சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்த ராமநாதன் ஈரோடு ராமு ஆகியோருடன் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ரஷ்யாவிலும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். 1931 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் இலங்கை வழியாக லண்டனை அடைந்தவர் ரஷ்யாவில் மூன்று மாதங்கள் பயணம் செய்துவிட்டு 1932 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கை வழியாகச் சென்னை வந்து சேர்ந்தார்

இங்கிலாந்தில் பொது உடைமைக் கட்சியின் செயல்பாடு பற்றியும் அங்கே தொழிலாளர்கள் இன அடிப்படையில் அடக்கவும் கீழ்மைப்படுத்துவதையும் களத்தில் கண்டு பல தொழிலாளர் உரிமையை வலியுறுத்தும் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டும் தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலைகளிலும் விவசாயத்திலும் இறைவழிபாட்டு ஆலயங்களிலும் சாதி அடிப்படையிலான அடக்குமுறைக் காடவிழ்த்துக் கீழ்மைப் படுத்துவதையும் கலந்தாய்வுகளில் வெளிப்படுத்தினார். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் தொடங்கப்பட்ட எல்லா ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் குரல்கொடுக்கும் இயக்கங்களின் தலைவர்களை நேரில் சந்தித்து அந்த இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளைக் கேட்டறிந்தார்

ரஷ்யாவில் மூன்று மாத காலம் பல தொழிலாளர் அமைப்புகளில் பேசி கார்ல் மார்க்சின் சோசலிஷ் சிந்தனை செயல்பட்ட முறையைத் தீவிரமாக அலசி ஆராய்ந்து கார்ல் மார்க்சின் சிந்தனை தமிழகத்தில் ஒரு புதிய சோசலிசமாக உருவாக வேண்டும் என்று விரும்பி தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைமகனான சிங்கார வேலரை ஈரோட்டுக்கு அழைத்துவந்து ஈரோட்டுச் சோசலிசம் என்று சிங்காரவேலரை ஒரு புதிய கொள்கையை வடிவமைக்கச் செய்தார்

தமிழ்நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலவிவரும் சமய அடிப்படையில் பொருளாதார அடிப்படையிலான இடைவெளியைக் குறைத்து பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்டவர்களும் சமய அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் சமம் என்று நிறுவ ஈரோட்டுச் சோசலிசம் வழிகோலும் என்று கருதி சமய வெறியால் ஏற்பட்ட இடைவெளியைக் குறைக்கவும் ஒரு புதிய இயக்கம் அமைக்கவும் எண்ணிய பெரியார் அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெறாமல் போனது வருந்தற்குரியது என்றாலும் தன் சொந்தச் செலவில் மேல்நாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் செய்து கண்டு கேட்டறிந்தவற்றைத் தொகுத்து ஈரோட்டுச் சோசலிசம் என்று தமிழகத்துக்கு ஏற்ற சமதர்மச் சிந்தனையைப் பெரியார் வகுத்துத் தந்தார் என்ற செய்தியே இன்றைய இளைய தலைமுறைக்கு எடுத்துச் சொல்லாமல் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படும் நிலையை அகற்றப்பட வேண்டும். ஈரோட்டுச் சோசலிசமான நாட்டார் மரபியலும் மார்க்சியச் சிந்தனையும் இணைந்த கொள்கையைப் பரப்ப இந்த மேதினத்தில் முடிவெடுக்கவேண்டியது அவசியம்

காசியில் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் என்றிருந்த மடத்தில் வேலையிலிருந்து துரத்தப்பட்ட பெரியார் 1932 தொடக்கத்தில் பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்களுடன் செயல்பட்டதற்காக காவல்துறையால் இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு ரசியாவில் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தலைமையைச் சந்திக்கும் நிலையில் ரசியாவிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டு பிற்படுத்தப்பட்டாவர்களின் நலனுக்குக் காங்கிரஸ் தீர்மானம் போட வலியுறுத்திக் காங்கிரசரில் இருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டாலும் தன் இறுதி மூச்சுவரை தமிழ்நாட்டு இறையாண்மையில் சமய அரசியல் பொருளாதார ஆதிக்கச் சக்திகளின் அடக்குமுறையை எதிர்த்துச் சமூக நீதிக்குக் குரல்கொடுத்தவர் என்ற உண்மை அவரின் பிராமண எதிர்ப்பால் வெளி உலகுக்குத் தெரியாமல் முடங்கிக் கிடப்பதும் அவரின் பெயரால் ஆட்சிக்குவந்த திராவிடக் கட்சிகள் ஈரோட்டு சோசலிசத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருப்பதும் வேதனைக்குரியதாகும்.

ஆய்வு செய்வோரின் கவனத்திற்கு!

<http://singaravelar.blogspot.in/2008/02/blog-post.html>

பெரியாரின் குடியரசுப் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக சமூக சீர்திருத்த கருத்துக்களை அறி வியல் பார்வையோடு எழுதி வந்தவர். ஈரோட்டுத் திட்டமென பொதுவுடைமை மையப் படுத்திய திட்டம் பெரியார் தந்தார். அதன் பின்னணியில் செயல்பட்டவர்களில் சிங்கார வேலர் முதல் இடத்தைப் பெறுவார். பெரியார் சமூக விடுதலையை மட்டுமே முன் நிலைப்படுத்த துவங்கினார். இந்நிலையில் பெரியாரோடு மாறுபட்டு 'சுயமரியாதை இயக்கமா? அவமரியாதை இயக்கமா?' எனச் சீறியவர் சிங்கார வேலர். ஆயினும், சிங்கார வேலரின் அளவற்ற புலமை கண்டு அவரை தன் ஏட்டில் தொடர்ந்து எழுத பெரியார் அனுமதித்தார். சிங்காரவேலர் தன் வீட்டில் அரசியல் மானிடவியல், உளவியல், தத்துவம், பொருளியல், பொது அறிவியல் என பல்வேறு தலைப்புகளில் 20 ஆயிரத் திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். அந்த நூலகத் தை குறித்து அமீர் ஹைதர்கான் கூறு வார், 'தென் இந்தியாவிலேயே தனி ஒருவர் நூலகங்களில் மிகப்பெரிய நூலகம் சிங்கார வேலர் இல்லத்து நூலகமே' அது மட்டுமல்ல. சிங்கார வேலர் சேகரித்த நூல்களில் ஒரு பகுதி ரஷ்யாவில் உள்ள பெரிய நூலகமான லெனின் நூலகத்தில் 'சிங்கார வேலர் நூலகம்' என்ற பிரிவில் இன்றும் உள்ளது.

<http://singaravelar.blogspot.in/2006/06/popularising-science-for-social-change.html>

In the following discussion, we try and elucidate how for this Marxist science and religious beliefs were dialectical opposites. For him, politically, rationality was scientific where the method of science would provide the epistemic resources to dispel ignorance and superstitions.

Interestingly, models of scientific change were espoused to legitimise models of social change and progress. Sources for legitimacy were sought in this case, from within the very structures of science. Naturally, this would entail a particular understanding of the nature of science which we try and elucidate below.

For Singaravelar, there could only be two kinds of beliefs in the world – “right beliefs and wrong beliefs” [Singaravelar 1973:3]. Since the latter was seen to be all pervasive in indigenous society, science as the embodiment of the former was to be disseminated to the people to demonstrate to them ‘how non-scientific their beliefs were’.² Why was science the only correct knowledge? Such a question for Singaravelar was to be answered out of a serious engagement with the local traditions and cultural practices prevalent among the people, albeit only in the light of a philosophy of materialism, which for him was quite clearly embodied in the nature of science that he perceived it to be. In other words, indigenous traditions of knowledge were selected, located in a materialist reading of history, measured against science, to be invalidated. Then, reasons for the ‘non-development of science’ in indigenous society were squarely located in such chosen traditions and forms of authority associated with them, say institutionalised religious practices.

ref:

<https://nmuthumohan.wordpress.com/2012/09/05/சிங்காரவேலர்-தமிழ்ச்-சம/>

பேராசிரியர். நாகராசன்
radius.consultancy@gmail.com

ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தா - டொமினிக் ஜீவா

— ஏலையா க. முருகதாசன்

ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி பேசுபவர்கள் திரு.டொமினிக் ஜீவாவை பற்றிப் பேசாமல் கடந்து போகவே முடியாது.

திரு.டொமினிக் ஜீவா தனது 88வது வயதை நிறைவு செய்துள்ளார். தனது பிறந்த நாளன்று இன்னொரு இலக்கிய கர்த்தாவான திரு. மாத்தளை சோமு, மல்லிகைத் தோட்டக்காரனின் வீடு சென்று வாழ்த்தியிருக்கின்றார்.

மகாஜனக் கல்லூரியில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் மாணவர் மன்றத்தின் அழைப்பை ஏற்று திரு.டொமினிக் ஜீவா உரையாற்ற வந்திருந்தார்.

அன்றைய தினத்திலிருந்து அவரின் இலக்கியச் செயல்பாடுகள் பற்றி அறிந்து கொண்ட நான், யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போகும் போதெல்லாம் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் மல்லிகை

சஞ்சிகையை வாங்கத் தவறுவதில்லை. வண்ண அட்டைகளைத் தாங்கிய இந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு நடுவில் எந்தவொரு வண்ண அட்டையும் இல்லாமல் மல்லிகை மனம் வீசிக் கொண்டிருக்கும்.

எனது அயலவரும் வீரகேசரி, தினக்குரல் முன்னாள் ஆசிரியருமான திரு.ஆ. சிவநேசச்செல்வன் தண்ணீரும் கண்ணீரும் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பைத் தந்தார். அது திரு.டொமினிக் ஜீவாவின் கதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

அதிலுள்ள சிறுகதைகளை வாசித்த போது அச்சிறுகதைகள் யாவும் சாதியக் கொடுமைகளை தோலுரித்துக் காட்டி நின்றன. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் மீது எனக்கு அளப்பரிய ஆர்வத்தை இச்சிறுகதைகள் ஏற்படுத்தியிருந்தன.

ஈழத்துச் சிறுகதைகள் எமது மாந்தரைப் பற்றியும் எமது சூழலையும் கூறி நின்றன. அதன் பிறகு ஈழத்துச் சிறுகதைகளை தேடித்தேடி வாங்கி வாசித்தேன்.

திரு.டொமினிக் ஜீவாவை ஒரு கர்மவீரராகவே பார்க்கிறேன். மனிதர்கள் அனைவரும் சமமே என்ற சிந்தனையும் சாதிய ரீதியாக ஒடுக்கப்படும் மக்களின் நேர்மையான கோபத்தையும் மனக் கொந்தளிப்பையும் அவரின் எழுத்துக்கள் மூலம் கோபத்துடன் அதே வேளை அதை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படி இறுக்கமாகப் பதிய வைத்தவர்.

தானே அச்சுக் கோர்த்து தானே அச்சடித்து மல்லிகைச் சஞ்சிகையை பையில் போட்டு தூக்கியபடி கடைகளுக்கு கொண்டு சென்றதை யாழ்ப்பாணத் தெருக்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். யாழ் ராஜா தியேட்டரின் வடக்குப்புறத்து ஒழுங்கையுடன் இருந்த ஒரு சிறிய அறையில் அவர் அச்சுக்கூடம் வைத்து மல்லிகையை வெளியிட்ட காலப்பகுதியில் அவரை அங்கு போய்ச் சந்தித்து கலந்துரையாடியிருக்கிறேன்.

அவர் மனம் சளைக்காத மனிதன். மனித நீதிக்காக எழுத்தை ஏன் தேர்வு செய்தேன் என்பதை இறுதி வரை விடாப்பிடியாக ஒரு வேட்கையுடன் செயலாற்றியவர்.

போர் அவரை இடம்பெயரச் செய்த போதும், ஒரு இடைவெளிக்குப் பிறகும் தணியாத தாகமாக மல்லிகையை வெளியிட்டவர். இன்றும் மல்லிகை வெளிவருகின்றதா இல்லையா என்பது தெரியாது. அவரோடு பழகிய நாட்கள் மறக்க முடியாதவை. அவரோடு பழகிய நாட்கள் பசுமரத்தாணி போல இன்னும் ஆழப்பதிந்து இருக்கின்றன.

ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களைப் பற்றி ஒரு ஆவணப்படுத்தலை எழுதும் போது திரு.டொமினிக் ஜீவாவை தவிர்த்து எவராலுமே எழுத முடியாது. அப்படி யாராவது மறந்துவிட்டேன் என நடித்து எழுதாது விட்டால் அவர் இலக்கியவாதியாக இருப்பாரானால் அவர் இலக்கிய உலகிற்குத் தன்னை 'சூதுள்ளவனாகவே காட்டிக் கொள்வார்.

ஏலையா க. முருகதாசன், ஜெர்மனி
tamilstorywriters@gmail.com

கவுதம் சன்னாவுடன் ஓர் நேர்காணல் (தொடர்...)

— செல்வன்

பேரா யூகோ: இப்போது தலித் தொண்டர்கள் இதனால் சிறிதளவு அச்சம் கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்சியில் தலித் அல்லாதவர்கள் பெருமளவு இருப்பது ஜாதிக்கலவரம் வராது என தலித் அல்லாதவர்கள் பெருமளவு நம்புவதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இதுகுறித்து தலித் தோழர்கள் கருத்து என்னவெனில் "எதாவது பிரச்சனை என வந்தால் நாம் சமரசம் செய்துகொள்ளத் தூண்டப்படுவோம். முன்பு எடுத்த உறுதியான நிலைப்பாட்டில் இருந்து மாறி தலித்துகளை கைவிட்டுவிடுவோம்" என. கட்சியின் வேர்களான அடிமட்ட தொண்டர்களும், கிராமப்புற தலித்துகளும் இந்த அச்சத்தையே கொண்டுள்ளார்கள். இது குறித்து என்ன கருதுகிறீர்கள்?

சன்னா: இது ஒரு நியாயமான அச்சமே. விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அடித்தட்டு மக்களின், குறிப்பாகத் தலித்துகளின் பிரச்சனைகளை முன்னெடுத்த இயக்கம்.

கட்சியில் தலித் அல்லாதவர்கள் சேர்கையில், அவர்கள் இதன் பலனை அறுவடை செய்வதாகவும் ஒரு புகார் கூறப்படுகிறது. இப்படி ஒரு சந்தேகம் இருப்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. நாம் கேட்கவேண்டியது என்னவெனில் இவர்கள் கட்சியில் சேர்ந்ததால் விடுதலைச் சிறுத்தைகளுக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்பதே. அந்தக் கோணத்தில் பார்த்தால் சில நன்மைகளே ஏற்பட்டிருப்பதை அறியமுடியும். நாம் ஒரே ஒரு எம்பி சீட்டை மட்டுமே வென்றிருக்கிறோம். 10 எம்.எல்.ஏ சீட்டுக்களை இழந்திருக்கிறோம். நாம் அரசியல்ரீதியாக வென்றிருந்தால் அடிமட்ட அளவில் நிலவும் இம்மாதிரி பிரச்சனைகளை தீர்த்து இவற்றை விவாதித்திருக்கலாம். தலித் கட்சியாக மட்டும் நின்றிருந்தால் தலித் அல்லாதவர்களின் ஆதரவு இன்றி வெல்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கும்.

பிரச்சனைகள் எழுகையில் நீங்கள் சொல்வதுபோல கட்சிக்குப் புகார்கள் வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இன்று நடந்த ஒரு பிரச்சனை கூடப் புகாராக நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு வந்தது. சேஷசமுத்திரத்தில் கோயில் தேரை இழுக்கும் விஷயத்தில் சேரியில் இருக்கும் மக்களுக்கும், ஊரில் இருக்கும் மக்களுக்கும் இடையே பிரச்சனை உருவானது. பிரச்சனை வந்தபின் 44 தலித்துகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் ஒரு வன்னியர் கூட கைது செய்யப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியவர்கள் அப்பகுதியில் வசிக்கும் வன்னியர் சமுதாயத்தை சேர்ந்த சிலர், ஆனால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தலித்துகள். இம்மாதிரி பிரச்சனை வருகையில் அதைக் கையிலெடுத்து தீர்வு காணமுயல்வது யார்? விடுதலைச் சிறுத்தைகள் தான். இதேபோல நாமக்கல்லில் உள்ள மூஞ்சானூரில் தலித்துகளுக்கு மயானத்துக்கான பாதை 20 ஆண்டுகளாக அடைபட்டுக் கிடக்கிறது. அப்போதும் இதை விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பே கையில் எடுத்துத் தீர்வு காணவேண்டி இருந்தது.

அவ்வூரில் பாதிக்கப்பட்டோர் அருந்ததியர்கள். ஆனால் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் இதைக் கையில் எடுத்ததும் எந்தச் சமரசமும் இன்றி இதற்குத் தீர்வு கண்டது. நாங்கள் சமரசம் செய்யாமல் போராடியதால் அவ்வூர் அருந்ததியர்களுக்கு மயானத்துக்குச் செல்ல வழி கிடைத்தது. இதேபோல் பல உதாரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் அதே சமயம் சில ஊர்களில் சின்ன, சின்ன பிரச்சனைகள் உள்ளன. அது பெரிதாகி பெரிய ஜாதிக்கலவரமாக ஆகாமல் தடுக்கும் கடமை நமக்கு உள்ளது. சிறுத்தைகள் ஒரு ஊருக்குப் போய் பிரச்சனை செய்துவிட்டு வெளியே போய்விடலாம். ஆனால் அவ்வூரில் மக்கள் அமைதியாகத் தொடர்ந்து வாழவேண்டும் அல்லவா? சிலர் ஏற்படுத்தும் பிரச்சனைகள் ஒட்டுமொத்த கிராமத்தையும் பாதிக்கவிடக்கூடாது. இம்மாதிரி சூழலில் பேச்சுவார்த்தை மூலம் பிரச்சனையை தீர்ப்பது தவிர வேறு வழி கிடையாது. இதுபோன்ற சூழலில் நாம் சமரசம் செய்துகொண்டதாக ஓரிருவர் வந்து புகார் சொல்லுவார்கள். ஆனால் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக இம்மாதிரி சமரசங்கள் அவசியமாகின்றன.

நாம் எதற்காகப் போராடுகிறோம்? அமைதியும், நல்லிணக்கமும் நிலவவே போராடுகிறோம். ஆக சில கிராமங்களில் அமைதி நிலவ சில சமரசங்களைச் செய்துகொள்ளவேண்டி உள்ளது. அதை சிலர் பெரிதுபடுத்தி புகார் சொல்கிறார்கள்.

பேரா யூகோ: இது முக்கியமான குறிப்புதான் எனினும் போராட்டம் என்பது முழுக்க அமைதியை ஏற்படுத்தாமட்டுமே செய்யப்படுவதாக இருக்கமுடியாது அல்லவா? (சன்னா: ஆம்) போராட்டங்கள் நீதியை நிலைநாட்டவும் நடத்தப்படுபவை. நீதி கிடைக்கவில்லையெனில் போராட்டத்தின் பலன் என்ன எனும் குற்றச்சாட்டும் இருக்கிறது. உதாரணமாக மதுரையில் வண்டியூர் தீர்த்தக்காடு இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம், உச்சநீதிமன்றம் ஆகியவை உத்தரவிட்டும் மேல்சாதியினரே அந்நிலத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளார்கள். அவ்வூர் மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் எனில் ஏதோ சமரசமின்றி இது நடந்திருக்காது என்கிறார்கள்

சன்னா: அவர்கள் அப்படிக்கூறினாலும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அப்பகுதியில் உயர்சாதியினருக்கு ஆதரவாகச் செயல்படுவதாக நீங்கள் கருதவில்லை அல்லவா? (பேரா யூகோ: நிச்சயமாக இல்லை) . ஆனால் உயர்சாதியினருக்கு ஆதரவாக ஒட்டுமொத்த அரசின் அமைப்புகளும் இருக்கின்றன

பேரா யூகோ: ஆமாம். ஆனால் தொடர்ந்து போராடினால் நிலத்தை உங்களால் மீட்கமுடியுமல்லவா?

சன்னா: நிச்சயமாகத் தொடர்ந்து போராடினால் நிலத்தை மீட்கமுடியும். ஆனால் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் வெறும் முழுநேர போராட்ட இயக்கம் மட்டுமல்லவே? நாங்கள் மக்களுக்காகப் போராடும் அதே சமயம் அரசியலில் காலான்றவும் முயல்கிறோம். அதற்காக இக்கோரிக்கையைக் கைவிட்டுவிட்டோம் என்று பொருள் அல்ல. எங்களால் முடிந்தவரைப் போராடுகிறோம். நேற்றுக்கூட முகநூலில் ஒருவர் செருப்பை கையில் ஏந்தவேண்டி வந்ததைக் குறித்து பதிந்திருந்தேன்

பேரா யூகோ: எங்கே நடந்தது இது?

சன்னா: திண்டுக்கல் அருகே உள்ள ஒருகிராமத்தில். இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் பல இடங்களில் இருந்தாலும் எங்கள் பார்வைக்கு இவை வந்தபின்னரே பலருக்கும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் இருப்பதே தெரியவருகிறது. மக்கள் கவனத்துக்கே வராத பலகிராமங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பற்றி என்ன சொல்லமுடியும்? சிறுத்தைகளான நாங்கள் நீதிமன்ற வழக்குகள், போராட்டங்கள், சாதி இந்துக்களை எதிர்த்தல், சுரண்டல்காரர்களை எதிர்த்தல், போலீசை எதிர்த்தல், கட்சித்தொண்டர்களின் பிரச்சனைகளைக் கவனித்தல், கட்சியில் உள்ள தலித் அல்லாதவர்களின் பிரச்சனைகளை கவனித்தல் எனப் பலவற்றைச் செய்யவேண்டி உள்ளது.

இத்தகைய சூழலுக்கு ஊடாகவே இம்மாதிரி பிரச்சனைகளை கவனிக்கவேண்டியுள்ளது. நேரடியாக ஒரு பிரச்சனையை தீர்க்க முடியாமல் போகையில் இவற்றை மனதில் கொண்டே தீர்வுகாணவேண்டியுள்ளது. சில விசயங்களில் உடனடியாக தீர்வு கிடைக்கிறது, சிலவற்றில் (நாமக்கல் மாவட்டம் முஞ்சானூர் போல) 20 ஆண்டுகள் கழித்தே தீர்வு கிடைக்கிறது. இந்த 20 ஆண்டுகளில் அவ்வூர் மக்கள் என்ன பேசிக்கொண்டிருந்திருப்பார்கள்? யாராரோ வருகிறார்கள், போகிறார்கள் ஆனால் தீர்வுமட்டும் வந்தபாடில்லை எனத்தானே பேசியிருப்பார்கள்? இன்று தொடர்போராட்டங்களின் விளைவாகவே வெற்றியடைந்துள்ளோமே ஒழிய ஏதோ ஒரே நாளில் நடந்த நடந்த ஒரு மறியல் மூலமாக மட்டுமே நாங்கள் வெற்றியடையவில்லை.

சாதி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருக்கும் ஒரு விசயம். அதை இரண்டு அல்லது மூன்றுநாளில் ஒழிக்க முடியாது. ஆண்டுக்கணக்கில் நடக்கும் தொடர்போராட்டங்கள் அதற்கு அவசியம். சிறுத்தைகள் அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் இருந்து பின்வாங்கினால் நீங்கள் எங்கள் மேல் புகார் கூறலாம். ஆனால் போராட்டம் நடக்கையிலேயே சமரசம் செய்துகொண்டதாக எங்கள் மேல் புகார் கூறப்பட்டால் கள நிலவரத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எடுத்துரைப்பது எங்கள் கடமையாகும்.

பேரா யூகோ: உங்கள் இயக்கம் இப்போது ஒரு அரசியல் கட்சியாக மாறிவிட்டது. அரசியல் கட்சியாக மாறியபின் உங்கள் கொள்கைகளும், நோக்கங்களும் மாறிவிட்டனவா?

சன்னா: எங்கள் தலைவர் திருமாவளவன் கூறியதுபோல் எங்கள் உத்திகள் மாறினவே ஒழியக் கொள்கைகளில் மாற்றம் எதுவுமில்லை. கட்சியின் ஐந்து குறிக்கோள்கள் தொடர்ந்து எங்கள் இலக்காக நீடிக்கின்றன. இவற்றை அடைய நாங்கள் கடைப்பிடிக்கும் உத்திகள் காலப்போக்கில் மாறுதல் அடையலாம். எந்த இயக்கமும் ஒரே உத்தியை எல்லாக் காலத்திலும் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகத் தேர்தல் களத்தில் இறங்கியபின் எங்கள் கொள்கைகளில் சமரசம் செய்துகொண்டோம், அல்லது கொள்கைகளை நீர்த்துப்போக விட்டோம் எனும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எந்த அடிப்படை முகாந்திரமும் கிடையாது. எங்கள் கொள்கைகள் நிலையாக மாற்றமின்றி உள்ளன. அவற்றை அடையத் தொடர்ந்து போராடி வருகிறோம்

பேரா யூகோ: சரி கொள்கைகளில் மாற்றமில்லை என்றால் கட்சியின் கட்டமைப்பில் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதா? கட்சியின் இரண்டாம் கட்ட தலைவர்கள் இன்னமும் தமிழக அளவில் பெரியதாக அறியப்படவில்லை என நான் கருதுகிறேன்

சன்னா: இது பரவலாக சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டேயாகும். ஊடகங்கள் யாருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனவோ, அவர்களே இரண்டாம் கட்ட தலைவர்கள் ஆகிறார்கள் என நினைக்கப்பட்டாலும், உண்மை என்னவெனில் கட்சியின் தலைவர் யாரை அங்கீகரிக்கிறாரோ அவர்களே இரண்டாம் கட்ட தலைவர்கள் ஆகிறார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பிடாமல் பொதுவாகச் சொல்கிறேன். ஒருவர் நேற்றுவரை சினிமா நடிகராக இருப்பார். இன்று கட்சியை துவக்குவார். ஊடகங்கள் உடனே ஒன்றுசேர்ந்து அவரைப் பெரிய தலைவராகச் சித்தரிக்கும். இதுநாள்வரை அவர் மக்களுக்கு என்ன செய்தார், எத்தகைய போராட்டங்களை நடத்தினார் என்பது போன்ற கேள்விகள் எதுவும் எழாது. ஊடகங்கள் தான் இங்கே தலைவர்களை உருவாக்குகின்றன. விடுதலைச் சிறுத்தைகளை பொறுத்தவரை இத்தனை நாள் மக்களுக்காகப் போராடியவரையே தலைவராக ஏற்கிறோம். அவரே திருமாவளவன்

பேரா யூகோ: பிரச்சனை ஊடகங்கள் மட்டுமல்ல

சன்னா: ஆம். ஊடகங்கள் மட்டுமில்லை. நான் ஒவ்வொன்றையும் படிப்படியாக விளக்குகிறேன். ஊடகங்கள் ஒருவருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் அவர் முகம் மக்களிடையே பிரபலமாகிறது. அதே சமயம் ஒவ்வொரு கட்சியிலும் மக்களுக்கு அறிமுகமான பிரபல தலைவர் என ஒருவரே இருப்பார். இரண்டாம் கட்ட தலைவர்கள் கட்சிக்குள் அங்கீகாரம் பெற்றால் தான் ஊடகங்களில் கவனம் பெறுவார்கள். நாங்கள் அடிமட்ட அளவிலிருந்து எழும் கட்சி என்பதால் எல்லாரும் தலைமை வகிக்க ஆசைப்படுவார்கள். அதனால் ஒவ்வொரு பதவிக்கும் கடும் போட்டி உருவாகும். அத்தகைய போட்டியின் மூலமே இரண்டாம் கட்டத் தலைமை உருவாகும். அடுத்ததாக இப்போது இரண்டாமிடத்தில் உள்ளவர்களை மக்கள் இரண்டாம் கட்ட தலைவர்களாக ஏற்கிறார்களா என்றால் இல்லை. தமிழக அளவில் சிந்தனையாளராக அறியப்பட்ட என்னைப் போன்ற ஐந்தாறு பேரை ஏற்கவே எதிர்ப்பு இருக்கிறது.

இந்த எதிர்ப்பை எப்படிச் சமாளிப்பது? அது நேருக்கு நேர் நின்று போராடி மாற்றக்கூடிய விஷயமல்ல. மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வித கருத்து இருக்கும். அவர்கள் திருமாவளவனை ஏற்றதே மிகப்பெரிய விஷயம். இப்போது அவர்கள் "நாங்கள் மற்ற இரண்டாம் கட்ட தலைவர்களையும் ஏற்றுக் கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமா" என தங்களுக்குள் விவாதிக்கிறார்கள். ஆக இதில் தலித் அல்லாதவர்களால் பிறரை ஏற்பதில் பலருக்கு தயக்கம் உண்டாகிறது. இந்த இரு பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் இரண்டாம் கட்ட தலைவர்களுக்குச் சரியான முறையில் அங்கீகாரம் கிடைப்பதில் சிக்கலேற்படுகிறது.

பேரா யூகோ: ஆனால் கட்சியால் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கிடைக்கும் வகையில் செயல்பட முடியும் அல்லவா? (சன்னா: ஆம்). இப்போது மதிமுகவை எடுத்துக்கொண்டால் நாஞ்சில் சம்பத் நட்சத்திர பேச்சாளராக இருக்கிறார். விடுதலைச் சிறுத்தைகளில் திருமாவை தவிர்த்து அப்படி

யாரும் இல்லை. (சன்னா: ஆம்). திருமாவை தவிர்த்து இன்னொருவருக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்பட்டால் அவரும் மக்கள் மனதில் பதிந்துவிடுவார்

சன்னா: இது உண்மையே. ஆனால் பேச்சாளர்கள் இல்லை எனச் சொல்ல முடியாது. இருக்கிறார்கள்

பேரா யூகோ: நட்சத்திர பேச்சாளர்கள் இல்லை

சன்னா: நட்சத்திர பேச்சாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

பேரா யூகோ: அத்துடன், மக்கள் பிறரைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியும் இருக்கிறது. உதாரணமாக, பரளியூதாரில் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரின் சேரிக்குள் நுழைந்து வீடுகளைக் கொளுத்தி, மக்களைத் தாக்கினார்கள். நான் அங்கே சென்றபோது மக்கள் "விடுதலைச் சிறுத்தைகள் எங்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை" என்றார்கள். நான் மேலும் விசாரிக்கையில் அவர்கள் "கட்சியினர் வந்து இங்கே ஒருவாரம் தங்கியிருந்து எங்களுக்கு உணவும், பாதுகாப்பும் அளித்தார்கள்.

ஆனால் இவ்விஷயத்தை அவர்கள் சரியாக கையாளவில்லை" என்றார்கள். "இதன் பொருள் என்ன?" என நான் கேட்டபோது "எந்தத் தலைவர்களும் வரவில்லை" என்றார்கள். அதன்பின் விசாரித்ததில் பாண்டியம்மாள் மற்றும் எல்லாளன் (மதுரை மாவட்ட விடுதலைச் சிறுத்தைகள் செயலாளர்கள்) மற்றும் ஆற்றலரசுவும் வந்திருப்பது தெரிந்தாலும் அவர்களைப் பொறுத்தவரை திருமாவளவன் வரவில்லை என்பதே குறையாக தெரிந்தது. ஆற்றலரசு ஒரு மாநில தலைவர் (சன்னா: ஆம்) பாண்டியம்மாளும், எல்லாளனும் பிராந்திய தலைவர்கள் (சன்னா: ஆம்). ஆனால் இவர்கள் வந்தும் திருமாவளவன் வரவில்லையென்பதால் மக்கள் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் எதுவும் செய்யவில்லை எனச் சொல்லி கட்சியின் போர்டைக் கூட மாட்டாமல் இருக்கிறார்கள்.

சன்னா: ஆம். மக்கள் இன்னும் இரண்டாம் நிலை தலைவர்களை ஏற்கும் மனப்பக்குவத்தில் இல்லை. அதைக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக நாம் மாற்றவேண்டும். இது கட்சியின் ஒரு குறைபாடு என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். பிரச்சனை என்னவெனில் எல்லாரும் எப்போதும் தலைவரை எதிர்பார்ப்பதே.

பேரா யூகோ: நான் அப்போது நினைத்தது என்னவெனில் இந்த மூவரும் கட்சியினருக்கு உள்ளூர் அளவில் நன்கு அறிமுகமானவர்கள். ரவிகுமார் (அன்றைய விடுதலைச் சிறுத்தைகள் எம்.எல்.ஏ), சிந்தனை செல்வம் (பொதுச் செயலாளர்) போன்றோர் அன்று வந்திருந்தால் "மாநிலத்தின் வடபகுதியிலிருந்து சிலர் வந்திருக்கிறார்கள்" என்ற அளவில் தலைவர் வரவில்லையெனும் போதும் கூட அவர்களுக்கு அது ஒருவித உத்வேகத்தை அளித்திருக்கும். (சன்னா: ம்ம்ம்). நீங்கள் இதுபோல கூட செய்யலாமே (சன்னா: கட்டாயமாக) நீங்கள் ஆற்றலரசை கடலூருக்கும்,

சிந்தனை செல்வத்தை மதுரைக்கும் அனுப்பலாம். அவர்களை மாநில அளவில் இப்படி அனுப்புகையில் மக்களிடையே கட்சி தம் பிரச்சனைகளை முக்கியமாகக் கருதி மேல்மட்ட தலைவர்களை அனுப்புகிறது எனும் நம்பிக்கை பிறக்கும்.

சன்னா: உண்மை. நாங்கள் அப்படிச் செய்திருக்கவேண்டும். அந்த வாய்ப்பைத் தவறவிட்டுவிட்டோம். வரும்காலத்தில் அதை மாற்ற முயல்கிறோம்

பேரா யூகோ: சரி. தொடர்புடைய இன்னொரு கேள்வி. நீங்கள் எப்படி வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்கிறீர்கள்? 2011ல் உங்களுக்கு 10 சீட்டுகள் கிடைத்தன. பத்தில் ஒருவர் மட்டுமே பெண். இருவர் தலித் அல்லாதவர்கள். (சன்னா: ஆம்). யாருக்குச் சீட்டு என்பதை நீங்கள் எப்படி முடிவு செய்கிறீர்கள்?

சன்னா: தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களை முடிவுசெய்கையில் முதல் விஷயம் என்னவெனில் நாங்கள் கூட்டணி வைத்துள்ள கட்சி தான் நாங்கள் எந்தத் தொகுதியில் போட்டியிடுகிறோம் என்பதை முடிவு செய்யும்.

பேரா யூகோ: அம்முடிவில் உங்களுக்குப் பங்கு இல்லையா?

சன்னா: கூட்டணிக்கட்சிகள் தான் சீட்டுகளை முடிவு செய்கின்றன.

பேரா யூகோ: உண்மை. அந்தத் தொகுதிகள் வேண்டாம் என உங்களால் சொல்ல முடியாதா?

சன்னா: ஆம். நாங்கள் ஒரு பட்டியலை கொடுப்போம். 40 தொகுதிகளின் பட்டியலை கொடுத்தால் அதிலிருந்து 10 தொகுதிகளைக் கொடுப்பார்கள். இப்படித்தான் நடந்து வருகிறது. இதில் ஒரு ஐந்து தொகுதி வேண்டும் என நாங்கள் போராடி வாங்கலாம். ஆனால் முதல் முடிவை அவர்கள் தான் எடுக்கிறார்கள். இப்படி முடிவெடுக்கையில் திமுகவும், அதிமுகவும் நாங்கள் உள்ளூர் வேட்பாளர்களையே நிறுத்தவேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதன் பொருள் என்னவெனில் ஒரு தொகுதியில் பெரும்பான்மையாக உள்ள சாதியை சார்ந்தவரையே வேட்பாளராக நிறுத்தவேண்டும் என்பதே. இந்த இரண்டுக்கும் பின், அடுத்ததாகப் பார்க்கும் விஷயம் என்னவெனில் அவர்களுக்குப் போட்டியிடும் அளவு பண்பலம் இருக்கிறதா என்பது. வேட்பாளர்கள் இந்த மூன்று விஷயங்களின் அடிப்படையிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். விடுதலைச் சிறுத்தைகள் நிலையும் இதுவே.

ஆனால் இதை நாங்கள் சரியாக சில சமயம் பின்பற்றியும், சில சமயம் சரியாகப் பின்பற்றாமலும் இருக்கிறோம். இந்த முறை ஓரளவே பின்பற்றப்படுகிறது. எங்கள் கட்சிக்குள்ளாக சீட்டை ஒதுக்குகையில் வேட்பாளர்கள் மக்களிடையே ஓரளவு அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கவேண்டும், கட்சிக்காக நீண்டகாலம் உழைத்திருக்கவேண்டும், சட்டசபையில் அவரதுச் செயல்பாடு எப்படி இருக்கும் - இதுபோன்ற விஷயங்களைக் கருத்தில் கொண்டே முடிவெடுக்கிறோம். இறுதி முடிவு

தலைவர் கையில் என்றாலும் அவர் முடிவெடுக்குமுன் விரிவான அளவில் விவாதங்களை நடத்தியே முடிவெடுக்கிறார். இதன் அடிப்படையிலேயே தலைவர் வேட்பாளர்களை அறிவிக்கிறார். கடைசி இரண்டு, மூன்று தேர்தல்களில் இதுதான் நடந்தது. இம்மாதிரி அறிவிப்புகளில் நிச்சயமாக ஒரு பெண்ணும், ஒரு தலித் அல்லாதவரும் இருப்பார்கள், எங்களுக்கு 10 சீட்டுகள் கிடைத்தால் அதில் இரண்டு தலித் அல்லாதவர்கள், ஒரு பெண் இப்படித்தான் சீட்டு கொடுக்கிறார்கள். அது தலித்துக்கான சீட்டு எனில் அதன்பின் தலித்களிடையே அது ஒரு பெண்ணாக இருக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் ஒரு பெண்வேட்பாளர் ஒரு தொகுதியிலாவது போட்டியிட்டுள்ளார். தலித் அல்லாதவர்களும் முஸ்லிம் அல்லது பிற சமூகமாக இருக்கலாம். அவர்களுக்குச் சீட்டுக்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. இதில் சிக்கலான விஷயம் என எதுவுமில்லை.

பேரா யூகோ: திருமாவளவன் வேட்பாளராக இருக்கவேண்டும் என நினைக்கிறீர்களா? திருமாவளவனால் தன் தொகுதிக்கு அடிக்கடி செல்ல முடியாது. அவர் உறங்கக்கூட நேரமின்றி எப்போதும் சுற்றுப்பயணத்தில் இருக்கிறார். முன்பு தமிழகம் முழுக்க சுற்றினார், இப்போது டெல்லி. ஆக அவரால் தொகுதி வேலையைச் செய்யமுடியாது என்கையில் தொகுதியை அவர் இல்லாத சூழலில் யார் கவனிக்கிறார்கள்?

சன்னா: இந்தக் கேள்வியே எழக்கூடாது. நாட்டுக்குப் பிரதமர் இருக்கிறார். அவர் தன் தொகுதிக்குச் செல்கிறாரா? (யூகோ: இல்லை). ஜெயலலிதா தொகுதிக்கு செல்கிறாரா? தலைவர்களால் மக்களுக்கு அரசியல் அடிப்படையிலேயே பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியும். இதனால் தொகுதி பாதிக்கப்படுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு எல்லா இடத்திலும் உண்டு. திருமாவளவனுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் உண்டு. சாதாரண எம்பி, எம்.எல்.ஏவால் தொகுதியில் அதிக கவனம் செலுத்த முடியும். ஆனால் தலைவர்களால் அப்படிச் செய்யமுடியாது. அந்த வேலையைக் கட்சியின் இரண்டாம் நிலை தலைவர்களே எடுத்துச் செய்யவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சிதம்பரம் தொகுதியில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளுக்கு என்ன வேலையைச் செய்யவேண்டும், எப்போது செய்யவேண்டும் என்பதை முடிவெடுக்க ஒரு பெரிய குழுவே உள்ளது.

அக்குழு எந்த இடத்தில் என்ன பிரச்சனைகள் உள்ளன, எங்கே சாலைகள் போடவேண்டும், எங்கே தொட்டிகள் அமைக்கப்படவேண்டும், எங்கே சமூகநலக் கூடங்களும், நூலகங்களும் அவசியம், பள்ளிகள் அவசியம் என்பதைச் சரிபார்த்து தொகுதி வளர்ச்சி நிதியில் இருந்து ஐந்துகோடியை அதற்கு அளித்து, அதைச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகத் தொகுதி வேலைகள் நடக்கின்றன. அது புறக்கணிக்கப் படுவதில்லை, ஆனால் பத்திரிக்கைகள் இதை வெளியிடுவதில்லை. ஆகத் தலைவர்களை பொறுத்தவரை அவர்கள் தேர்தலில் நிற்பதா, வேண்டாம் எனும் கேள்வியே எழுவதில்லை. கட்சித்தலைவர்கள் கட்டாயமாக தேர்தலில் நிற்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுக்கு அவர்கள் மேல் நம்பிக்கை பிறக்கும்.

பேரா யூகோ: ஆனால் அந்த வேலை நடக்கவில்லையெனில் அவர்களால் அதன்பின் ஜெயிக்க முடியாது. அதுதான் பிரச்சனையே.

சன்னா: அது உண்மைதான். அதனால் தான் ஒரு குழுவே வேலைசெய்கிறது என நான் சொன்னேன். இதில் நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயம் ஒன்று என்னவெனில், கட்சியாக எங்களுக்கு ஒரு கூடுதல் தடையும் உள்ளது. அதாவது விடுதலைச் சிறுத்தைகளை பொறுத்தவரை நாங்கள் ஜெயித்த எம்பி அல்லது எம்.எல்.ஏ தொகுதியைத் தாண்டியும் மாநில அளவில் எங்கெல்லாம் தலித்துகள் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் நாங்கள் பணியாற்றவேண்டிய நிலை உள்ளது.

[தொடரும் ...]

செல்வன்
holyape@gmail.com

கல்வெட்டு எழுத்துகள் கற்போம் – 18 (தொடர்...)

— து. சுந்தரம்

கல்வெட்டு படிக்கும் பயிற்சியில் மேலும் சில கல்வெட்டுகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. வழக்கம்போல், படங்களை உருப்பெருக்கம் செய்து படியுங்கள். எழுத்துகளை அதன் வடிவத்திலேயே (பார்வைப்படி) எழுதிப்பார்ப்பது நல்ல பயன் தரும்.

கல்வெட்டு – 1

கல்லின் முன்புறம்

கல்வெட்டின் பாடம் :

- 1 யுவ வரு சித்
- 2 திரை மீ
- 3 ஸ்ரீ ராமப்ப
- 4 அய்யனவ
- 5 ர்கள் காரிய
- 6 த்துக்குக்கந்த
- 7 ரான சிதம்
- 8 பரநாத பிள்ளை
- 9 பாரபத்தியத்தில்
- 10 வடபரிசாரநா
- 11 ட்டு ஒத்தனூரா
- 12 ன பெரும்பழ
- 13 னத்துக் காணி
- 14 யுடைய வெள்
- 15 ளாழர் மூலர்க
- 16 ளில் வேலப்ப
- 17 னும் பாளந்தை
- 18 களில் உத்தமனு
- 19 (ம் மேற்படியூர்ச்)
- 20

கல்லின் பின்புறம்

கல்வெட்டின் பாடம் :

- 1 இ நித்த தன்ம
- 2 ம் பரிபாலன
- 3 மாக நடத்தின
- 4 பேரெல்லா
- 5 ங் காசிராமே
- 6 சுரம் சேவித்தா
- 7 பலன் பெறுவ
- 8 ராகவும் இந்த
- 9 த்தன்மம் வில
- 10 கினவர்கள் கெ
- 11 ங்கைக் கரையி
- 12 ல்க்காரம்பசு
- 13 ப்பிராமணன்
- 14 மாதாபிதாசுரு
- 15 இவர்கள் அஞ்
- 16 சுபேரையுங்
- 17 கொன்ற தோ
- 18 ஷத்திலே
- 19 போகக்கடவ
- 20 தாகவும்

குறிப்பு :

கோவை மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் நூலின் குறிப்புகளில், ராமப்பய்யன் அலுவலராகிய சிதம்பரநாதபிள்ளை காலத்தில் வெளியிடப்பெற்ற அரசு ஆணை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு என்று தரப்பட்டுள்ளது.

ராமப்பய்யன் என்பவர் திருமலை நாயக்கரின் படைத்தளபதி ஆவார். எனவே இக்கல்வெட்டு, திருமலை நாயக்கர் காலத்தைச் சேர்ந்தது. திருமலை நாயக்கரின் ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1623-1659. கல்வெட்டில் வரும் யுவ வருடம் (அறுபது ஆண்டுகள் கொண்ட தமிழ் ஆண்டு வட்டத்தில் ஒரு ஆண்டின் பெயர்) என்னும் குறிப்பு கி.பி. 1635-ஆம் ஆண்டுடன் பொருந்துகிறது. எனவே,

கல்வெட்டின் காலம் சரியாகக் கி.பி. 1635 எனலாம். இங்கே தரப்பட்டுள்ள கல்வெட்டின் படத்தில் 20-ஆம் வரியிலிருந்து மேலும் ஒன்பது வரிகள் நிலத்தில் புதைந்து போயுள்ளன.

மேற்படி நூலின் குறிப்புப்படி, கொங்கு நாட்டின் வடபர்சார நாட்டுப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஒத்தனூரான பெரும்பழனத்து உத்தமசோழீசுவரர் கோயிலுக்கு அபிஷேகம், நைவேத்தியம், நந்தாதீபம், சந்தியா தீபம் ஆகியவற்றுக்காக ஊர்ச்சந்தையின் மகமை வருமானத்தைக் கொடையாக அளித்துள்ள செய்தி தெரியவருகிறது.

காரியத்துக்குக் கர்த்தரான என்னும் தொடர் நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டுகளில் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்ற ஒன்று. வெள்ளாளர்களில், மூலர்கள், பாளந்தைகள் ஆகிய கூட்டப்பிரிவினர் இருந்துள்ளனர் என்பது அறியப்படுகிறது.

தன்மத்தைக் காப்பவர், காசி-இராமேசுவரம் சென்றுவழிபட்ட நன்மையையும், தன்மத்தை விலக்கினவர் கங்கைக் கரையில், பசு, பிராமணன், தாய், தந்தை, குரு ஆகிய ஐவரைக்கொன்ற தோஷத்தை அடைவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

பழங்கல்வெட்டுகளில் நல்ல தமிழ்ச்சொற்கள் பயின்றதைப் போலன்றி, நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டுகளில், காரியகர்த்தர், பாரபத்தியம், அபிஷேகம், நைவேத்தியம், பரிபாலனம், சேவித்தல், தோஷம் ஆகிய வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியும் காணப்படுவது சிந்தனைக்குரியது. ஆட்சியாளர்களைச் சார்ந்தே மொழி வளர்வதும் தேய்வதும் நடைபெற்றுவந்துள்ளது என்பது வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

கல்வெட்டில் வரும் பெரும்பழனம் (பெரும்பழன நல்லூர்) தற்போது பெருமாநல்லூர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

து.சுந்தரம்
கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.
doraisundaram18@gmail.com
அலை பேசி : 9444939156

இராசகேசரிப்பெருவழி – பகுதி 2 (தொடர்)

— து.சுந்தரம்

தமிழகத்தில் கல்வெட்டுகள்

தமிழகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கல்வெட்டுகள் தொல்லியல் துறையினரால் கண்டறியப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்திய அளவில், தமிழகத்தில்தான் கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கை மிகுதி. இக்கல்வெட்டுகளுள் குறிப்பிட்ட சில கல்வெட்டுகள் தனிச் சிறப்புப் பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. தொல்லியல் துறையினரும் கல்வெட்டு அறிஞர்களும் இவற்றை மறவாது மிகச்சிறப்பான இடமளித்துப் போற்றுகின்றனர். காரணம், இவை அரிய வரலாற்றுப் பின்னணியைக்கொண்டுள்ளன என்பதுதான். வரலாற்று நிகழ்வுகளின் காலத்தைத் துல்லியமாகக் கணிக்கவோ அல்லது இதுவரை தெளிவாகாத வரலாற்றுச் செய்திகளைப் புலப்படுத்தவோ அல்லது அரிய வரலாற்றுண்மைகள் வெளிப்படவோ பயன்படுமாறு இவை அமைந்துள்ளன.

அரிய கல்வெட்டுகள் - சில எடுத்துக்காட்டுகள்

1) ஜம்பைக்கல்வெட்டு

அசோகனின் கல்வெட்டுகளுள் ஒன்றில் தமிழ்நாட்டுப் பெருவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. அத்துடன், "சதிய புத" என்னும் பெயரில் ஓர் அரசன் பெயரும் காணப்படுகிறது. இவ்வரசன் யார் என்பது தெளிவாகத் தெரியாத நிலையில், பல்லாண்டுகள் கழிந்து, தொண்டை நாட்டில் ஜம்பை என்னும் ஊரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தமிழிக்கல்வெட்டு (பிராமிக்கல்வெட்டு) "சதிய புத" என்பவன் தகடுரை ஆண்ட" அதியமான்" என்னும் அரசனே என்று உறுதிப்படுத்தும் சான்றாக விளங்கியது.

2) உத்திரமேரூர் கல்வெட்டு

அகரம் என்னும் பிராமணர் ஊராகிய சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பெருஞ்சபை ஊர் நிர்வாகம் செய்கின்றபோது குடவோலை மூலம் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த செய்திகளை விரிவாக எடுத்துரைப்பது உத்திரமேரூர் கல்வெட்டு.

3) பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டு

புதுக்கோட்டைப்பகுதியில் உள்ள பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டு அரியதொரு கல்வெட்டாகும். இது, பாண்டியர் காலத்துக் கல்வெட்டாயினும், களப்பிரர் காலத்தில் ஊர் நிர்வாகம், அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமுறை ஆகியவை எவ்வாறிருந்தன என்பதை விரித்துச் சொல்லும் கல்வெட்டாகும். தமிழின் தொன்மை எழுத்தான பிராமி எழுத்து, வடிவ மாற்றம் பெற்று, வட்டெழுத்தாக உருவான கட்டத்தைச் சொல்லும் சான்றுக்கல்வெட்டு.

4) புகழியூர் (கரூர்) பிராமிக்கல்வெட்டு

புகழியூரில் ஆறுநாட்டார் மலையில் அமைந்த இயற்கைக் குகைத்தளத்தில் சமணப்படுக்கைகளுக்கிடையில் இருக்கும் இக்கல்வெட்டு, சங்க இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தின்

7,8,9 பத்துகளின் பாட்டுடைத்தலைவர்களான சேர மன்னர்கள் செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதன், பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, இளஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆகிய மூவரை முறையே கோஆதன் செல்லிரும்பொறை, பெருங்கடுங்கோ, இளங்கடுங்கோ என அடையாளம் காட்டுகின்ற கல்வெட்டாகும்.

ஐவர்மலைக் கல்வெட்டு (உடுமலை)

இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில் பாண்டிய அரசன் இரண்டாம் வரகுணனின் எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் கி.பி.870-இல் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டைக்கொண்டு இவனது ஆட்சியின் தொடக்கம் கி.பி. 862 என்னும் காலக்கணிப்பு உறுதி செய்யப்படுகிறது.

இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டும் ஓர் அரிய கல்வெட்டே

கோவைக்கருகில் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் கணவாய்ப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இராசகேசரிப்பெருவழிக்கல்வெட்டும் ஓர் அரிய கல்வெட்டாகும். நாட்டிலேயே பழமை வாய்ந்த ஒரு பெருவழி இந்த இராசகேசரிப்பெருவழியாகும். இதன் சிறப்புகளும், கல்வெட்டு சொல்லுகின்ற செய்தியும் "இராசகேசரிப்பெருவழி – பகுதி ஒன்று" கட்டுரையில் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட தமிழகக் கல்வெட்டுகளை நேரில் காண்பது பெரும்பாலும் எளிதாகவே இருக்கக்கூடும். ஆனால், இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டை நேரில் சென்று பார்ப்பது அவ்வளவு எளிதான செயல் இல்லை. மலைகள் சூழ்ந்த வனப்பகுதிக்குள் கல்வெட்டு இருப்பதுதான் காரணம். (17-06-2015 அன்று வெளியான கட்டுரையின் முதல் பகுதியைக்காண்க.)

இரண்டாவது முயற்சி

முதல் முயற்சியில் கல்வெட்டைக் காண இயலவில்லையாதலால் மற்றுமொரு வாய்ப்பு எப்போது எப்படிக் கிடைக்கும் என எண்ணிக்கொண்டிருந்த வேளை. (முதல் முயற்சி மேற்கொண்டது 2015-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம்.) முதல் முயற்சிக்குப்பின்னர் ஏறத்தாழ ஒன்பது மாதங்கள் ஓடிவிட்டிருந்தன. காசிப்பயணத்தையும், "ஹஜ்" பயணத்தையும் இலக்காகக்கொண்டு சிலர் வாழ்வதைப்பார்க்கிறோம். அதுபோல, ஒருமுறையேனும் இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டை நேரில் காணவேண்டும் என்ற பேரவா உள்ளத்தில் நீங்காமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எதிர்பாராமல் ஒரு நாள் இரண்டாவது முயற்சிக்கான வாய்ப்புக் கிட்டியது மிக மிக வியப்பான ஒரு நிகழ்வாகும். கல்வெட்டைக்காணும்வரை உறுதியில்லை. சென்ற முறை முயன்றபோது, கல்வெட்டைக்காணும் பயணம் கோவைப்புதூரை அடுத்துள்ள வனப்பகுதி வழியே நிகழ்ந்தது என எழுதியிருந்தேன். அப்பயணத்தில், பெருவழித்தடத்தின் ஒரு பகுதியை ஒருவாறு அணுகியிருந்தோம். அப்போது, நாங்கள் நின்றிருந்த மலைப்பகுதியின் உயரத்திலிருந்து கீழே எட்டிமடை என்னும் சிற்றூர் பார்வைக்குத்தெரிந்தது. தற்போது, எட்டிமடை என்னும் அந்த ஊர்தான் வாய்ப்பை நல்கியது. அண்மையில், அந்த ஊரில் ஒரு நண்பரைக் காணப்போயிருந்தபோது, எட்டிமடையை ஒட்டியுள்ள மலைப்பகுதியை நன்கறிந்த, அன்பரசு என்னும் பெயர் கொண்ட ஒருவரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவரைச் சந்தித்துப் பேசியபோது, மறுநாளே மலைப்பகுதிக்குப் போகலாம் என்று முடிவாயிற்று.

மலைநிலம் அறிந்த நண்பர்

அன்பரசு, அப்பகுதியில் கால்நடை வளர்ப்பிலும், வேளாண்மையிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர். இளமைப்பருவத்தில், அவரும் அவர் நண்பர்களும் அம்மலைப்பகுதியில் சுற்றாத இடமில்லை என்று அவர் கூறியபோது ஏற்பட்ட மலைப்பையும், வியப்பையும் தவிர்க்க இயலவில்லை. ஏனெனில், அப்பகுதியில் மூன்று மலைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார். அட்டமலை, திமில் மலை, தேக்கந்திட்டு ஆகிய மூன்று மலைகள் ஒன்றையொன்று நெருங்கிச் சூழ்ந்திருந்தன. அட்டமலை வடபுறத்திலும், திமில்மலை தென்புறத்திலும் இவற்றுக்கு நடுவே தேக்கந்திட்டும் உள்ளன. இவற்றில் திமில்மலை ஏன் அப்பெயர் பெற்றது என்பது அம்மலையைப் பார்த்தவுடனே ஒருவர் புரிந்துகொள்ளக்கூடும். அதன் உச்சி, ஒரு காளையின் திமிலைப்போலத் தோற்றமளித்தது. மூன்று மலைப்பகுதிகளிலும் வனத்துக்கிடையில் ஊடாடி உலவுதல் என்பது எளிதான செயல்லல்லவே. மண்ணின் மைந்தர்களாக, இயற்கையோடு ஒன்றி, இயற்கையைப்புரிந்து, இயல்பாகவே சுற்றுச்சூழல் பேணும் பழங்குடிகள் போல இவர்களும் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தோம். அன்பரசுவின் அந்த இரண்டு நண்பர்கள் இராமசாமி என்பவரும், குருவாயூரப்பன் என்பவரும் ஆவர். அவர்களுடைய உதவி இன்றி இந்தப்பயணம் வெற்றிபெற்றிருக்காது; கல்வெட்டைக்கண்டிருக்க வாய்ப்பே இல்லை.

அடுப்பெரிக்க எரிவாயு எல்லாருக்கும் கிடைக்கின்ற காலகட்டம் வரும் வரைக்கும், இம்மலைப்பகுதியில் கிடைத்துவந்த விறகுதான் கோவைப்பகுதி முழுவதற்கும் எரிபொருள் தேவையைப் போக்கியது என அன்பரசு சொன்னார். விறகு தேடி ஆணும் பெண்ணுமாகப் பலர் இந்த வனப்பகுதிக்குள் திரிந்துள்ளனர். **1976-ஆம் ஆண்டில்தான் பெருவழிக்கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.** எழுபதுகளில் இப்பகுதியில் பெருமளவில் புளியமரங்கள் இருந்தனவாம். இப்போதிருப்பது போல் முள்மரங்களும், முட்டைகளும் அடர்ந்து காணப்படாமல் நிறைய வெளிப்பரப்பு இருந்துள்ளது. பாதையும், வண்டி போகமுளவு இருந்ததாம். விறகு தேடிச் சென்ற எளிய மக்கள் பெருவழிக்கல்வெட்டினை அன்றாடம் வெகு எளிதாக, அதன் சிறப்புத் தெரியாமல் பார்த்து வியந்துள்ளனர். அவர்களுக்குக் கிடைத்த அந்த வாய்ப்பு, பின்னாளில் இல்லாமல் போனது. எட்டிமடையிலிருந்து சுண்டைக்காய்முத்தாரை இணைக்கும் இணைப்புச்சாலையாக இராசகேசரிப்பெருவழி ஒரு காலத்தில் இருந்துள்ளது. (தொல்லியல் துறையின் “கோவை மாவட்டக்கல்வெட்டுகள்” நூலில் இக்கல்வெட்டு சுண்டைக்காய்முத்தார் ஊரின் கீழ் பதிவிடப்பட்டுள்ளமை கருதத்தக்கது.) சிறு சிறு வணிகர்கள் தம் வண்டிகளோடு இச்சாலையைப் பயன்படுத்தியதாக நண்பர் சொன்னது நம்மை மேலும் வியப்படைய வைத்தது. ஆங்காங்கே, சிறிய அளவில் வேளாண்மையும் நடந்துள்ளது. “தர்பூசனி”ப் பழங்கள் நிறைய விளைந்தன. மலையடிவாரத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் குடிநீருக்காகக் காட்டுக்குள் இரவு நேரத்திலும் சிறிது தொலைவு நடந்து சென்றுவந்துள்ளனர் என்னும் செய்தி, அந்நாளைய மக்கள் எத்துணை இன்னல்களைச் சந்தித்துள்ளனர் என்பதை நமக்கு எடுத்துச் சொன்னது. நாளடைவில் இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கால இடைவெளியில் சூழ்நிலை முற்றிலும் மாறிப்போனது.

நண்பர் அன்பரசு தம்முடைய கால்நடைகளைக் காட்டுக்கள் கொண்டு சென்று மேய விட்டிருந்த காலங்களில் ஒரு நாள், தாம் படித்துக்கொண்டிருந்த இதழ் ஒன்றில் இராசகேசரிப் பெருவழியைப்பற்றியும், பெருவழிக்கல்வெட்டைப்பற்றியும் வெளியாகியிருந்த செய்தியைப்பார்த்துப் பெருவியப்புற்றாராம். காரணம், அப்பெருவழியில், கல்வெட்டின் அருகிலேயே அமர்ந்துதான் அவர் செய்தியைப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். கல்வெட்டைப் பலமுறை படிக்கமுயன்றும் படிக்க இயலவில்லையென்னும் வருத்தம் இருந்தது. நண்பர் சொன்ன செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு வியந்திருந்தபோது, அச்சம் தருகின்ற செய்தி ஒன்றையும் அவர் சொன்னார். சில நாள்களுக்கு முன்னர்தான் நண்பரின் மலையடிவார வீட்டுத்தோட்டத்தில் யானை இரவுநேரத்தில் புகுந்து மாட்டுத்தீவன மூடைகளைப்புரட்டிக்கிழித்துத் தவிடு தின்று அந்த இடத்தைத் தவிடுபொடியாக்கியிருந்தது. யானைகளை எதிர்கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? நிலை என்ன? என்பதுபோன்ற இடர் எதிர்கொள்ளல் (RISK) நினைவு, பயணத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமா என்னும் அச்சத்தையும், பயணம் பாதுகாப்பாக நடந்து கல்வெட்டைக் காணும் குறிக்கோள் நிறைவேறுமா என்னும் ஐயத்தையும் ஒருங்கே ஏற்படுத்தியது. யானை தவிர, வேறு எவையேனும் வன விலங்குகளை எதிர்கொள்ள நேருமோ என்னும் அச்சமும் கூடவே எழுந்தது. இருப்பினும், எவ்வாறேனும் பெருவழிக்கல்வெட்டைக்காணும் ஆவல் மேலோங்கி அதனால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி அச்சத்தையும் ஐயத்தையும் ஒருவாறு போக்கியது. நண்பர்களும், கோடை-வெயில் காலமாதலால், விலங்குகளைச் சற்றுத் தொலைவிலேயே பார்த்துவிடமுடியும் என்றும், வேறு காலங்களில் (கோடை முடிந்து, மழை காரணமாக மீதிக் காலங்களில் காடு பசுமை போர்த்தியிருக்கும் வேளைகளில்) விலங்குகள் பார்வைக்குப்புலப்படா என்று கூறியதாலும் அச்சம் தவிர்த்தோம்.

பயணம் தொடங்கியது

அடிவாரத்திலிருந்து பயணம் தொடங்கியது. பயணம் தொடங்கியபோது நேரம் பிற்பகல் மூன்றரை மணி. இப்போது தொடங்கி இருள் படருமுன்னர் திரும்ப இயலுமா என்னும் கேள்வி எழுந்தபோது, நண்பரும் அவரது நண்பர்கள் இருவரும் “ போக இருபது நிமிடம், திரும்ப இருபது நிமிடம்; ஆக நாற்பது நிமிடங்கள் எங்களுக்குப் போதும்” எனச் சொன்னதும், “இன்னும் எதெதற்குத்தான் வியப்புக்கொள்வது?” என்ற எண்ணமேற்பட்டது. நாங்கள் காட்டுப்பயணத்துக்குப் புதியவர்களாதலால் இரண்டு மணி நேரத்தில் போய்த்திரும்பலாம் என்றனர். பயணம் தொடங்கியது. சிறிது தொலைவு சமதளத்தில் நடந்ததும் ஓரிடத்தில் இரண்டு மேடைகளில் இறைச்சிற்பங்களை எழுந்தருளிவித்துக் கோயில் எழுப்பியிருந்தனர். இது, பேச்சியம்மன் கோயில் என்றும், முன்பு இக்கோயில் சற்று மேற்பகுதியில் இருந்தது என்றும் தற்போது இங்கு மாற்றியுள்ளனர் என்றும் தெரிவித்தனர். அடுத்து, மலைப்பாதையை நேரடியாக அணுகமுடியாமல் தடை ஏற்பட்டது, காரணம் “ஜே.சி.பி.” எந்திரத்தைக்கொண்டு நிலம் கிளறப்பட்டிருந்தது. அகற்றப்பட்ட பெரும் முட்செடிகள் அரண்போல் குவிந்து காட்டுப்பாதையின் நுழைவுப்பகுதியை நெருங்கமுடியாமல் தடுத்தன. நண்பர்கள் தாம் கொண்டுவந்திருந்த அரிவாள்களைக்கொண்டு முட்செடிகளின் குவியலை வெட்டித்தள்ளி வழியமைத்தனர். வெயில் காலமாதலால் செடிகள் காய்ந்து கிடந்தன.

பேச்சியம்மன் கோயில்

பயணத்தின்போது

வழியெங்கும் காய்ந்த முள்மரங்களும் காட்டுச்செடிகளுமே பெரிதும் காணப்பட்டன. பெரிய மரங்கள் என்பவை ஆங்காங்கே காணப்பட்ட சில புளியமரங்களும் வாகைமரங்களும்தாம். பாதையெங்கும் ஆங்காங்கே கரியநிறக் கற்களும் கிடந்தன. சில இடங்களில், இக்கற்கள் சற்றுப்பெரிய அளவில், சரிவுகளில் நெருங்கியிருந்தன. அவற்றின்மேல் ஏறிச் செல்லவேண்டியிருந்தது. சிலபோது, அவ்வகைக்கற்களோடு மண்ணும் சேர்ந்து கால்களைச் சறுக்கின. சென்ற பயணத்தின்போது (ஜூன் மாதம்) மழை தந்த பசுமை காணப்பட்டது. இம்முறை வெறும் வறட்சி. மரங்களில் காணப்பட்ட முட்கள் சிறிய அளவினதாய் இருந்தாலும், தூண்டில் கொக்கிகள் போல் ஆடைகளில் சிக்குண்டு நம்மை எளிதாய் நகரவிடாமல் இழுத்தன. இந்த முட்கள், உடம்பிலும் ஆங்காங்கே கீறல்களை உண்டாக்கின. பாதம் மறைத்துக் காலணி அணியாததால் பாதப்பகுதியில் முட்களின் கீறல்கள் சிறிய காயங்களை ஏற்படுத்தின. விரல்களில் முள் குத்திய இடத்தில் பொட்டுபோல் குருதி தோன்றியது. நம் உடலின் குருதியில் சர்க்கரையின் அளவைப் பார்க்கும் சோதனையின்போது, கையடக்கக் கருவி ஒன்றின் ஊசி நம் விரல்களில் வெளிப்படுத்தும் குருதிப்பொட்டை இந்நிகழ்ச்சி நினைவூட்டியது.

ஓரிடத்தில் நண்பர் அன்பரசு ஒரு மரத்தைக்காண்பித்தார். மரத்தின் மேற்பட்டை தேய்ந்து காணப்பட்டது. கடமன்கள் தம் கொம்புகளைத் தீட்டியதால் ஏற்பட்ட தடயம் அது என்றார் அவர். மேலும் ஓரிடத்தில், தரையில் மானின் உடைந்த கொம்பு ஒன்று கிடந்ததைப்பார்த்தோம். மூப்புக்காரணாக மானின் கொம்புகள், சுண்ணாம்புச் சத்துப்படிந்து கல்போல் இறுகிப்போய் உடைந்துவிடும் என்று அன்பரசு சொன்னது புதியதொரு செய்தியாகத் தெரிந்தது. மற்றோரிடத்தில், மைல் கல்லைப்போல் ஒரு கல் நிலத்தில் நடப்பட்டுச் சற்றே சாய்ந்திருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இந்தக்கல், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சர்வே செய்தபோது நடப்பட்ட சர்வே கல்லாகும்' என்று சொன்னார். கல்லின் மேற்பகுதியில் செதுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு குறியீடு அல்லது சின்னம், நமது ஊர்களில் விளையாடப்பயன்படும் தாயக்கட்டையில், "தாயம்" என்று நாம் அழைக்கும் எண் ஒன்றைக் குறிக்கவந்த ஒற்றைப்புள்ளியோடு கூடிய இரு கோடுகளை நினைவூட்டியது. காட்டு வழிகளையெல்லாம் நன்கு நினைவில் பதித்து வைத்திருக்கும் அந்த மண்ணின் மைந்தர்களின் நினைவாற்றல் மிகப்பெரிது.

இப்படி நடந்துபோன பாதை, மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதல்ல என்றொரு தகவலையும் நண்பர் சொன்னார். யானைகள் தம் உணவைத்தேடும் மேய்ச்சலின்போது, உண்ணும் தாவரங்களின் இருப்புக்கேற்ப வளைந்து வளைந்து நடந்து ஏற்படுத்திய தடங்கள்தாம் இவ்வகைப்பாதைகள். முட்டிபுதர்கள் யானையின் உடம்பை என்ன செய்துவிடும்? புதர்கள் யானைகளால்

அகற்றப்படுவதில்லை. பாதை மட்டுமே உருவாகியிருக்கும். எனவே, நாம் நடக்கையில், பக்கவாட்டிலும், தலைக்குமேலும் புதர்கள், முட்செடிகள் ஆகியவற்றின் கிளைகள் பெரிய தடைகளாய் நின்றன. முட்புதர்களினூடே, நாம் வலிந்து உடலை முன்னோக்கி நுழைத்தவண்ணம் முட்கிளைகளைக் கைகளால் விலக்கி மெல்ல மெல்ல நடக்கவேண்டிய சூழ்நிலை. சிலபோது தலையையும், சிலபோது உடம்பையும் குனிந்தும் வலிய முன்னோக்கித் தள்ளியவாறும் நடந்தோம். கல்வெட்டைக்காணும் ஆவல் உந்தித்தள்ளியதால் உடற்களைப்பைப் பொறுத்துக்கொண்டு நடந்தோம்.

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து நிமிடங்களுக்குப்பிறகு, எதிரே தென்பட்ட மலையைச் சுட்டிக்காட்டிய நண்பர், அங்கே மலையின் இடைப்பகுதியில் கோடு போலத்தோன்றிய ஓர் இடத்தைக் காண்பித்தார். நீலகிரி போன்ற மலைகளில் தொலைவிலிருந்து பார்ப்போருக்குப் பாதையின் வடிவம் ஒரு கோடுபோல் தோன்றும். இங்கும் அதேபோன்ற தோற்றம். அதுதான் இராசகேசரிபெருவழி. அந்த இடத்தை நோக்கிப் பயணம் தொடர்ந்தது. பெருவழியை நெருங்கும் பாதை இப்போது சற்றுக்கடினம் பெற்றது. சமதளமாயில்லாமல் நம்மைச் சரியச்செய்யும் மண்மேடுகளையும், கல்மேடுகளையும் பள்ளங்களையும் கடந்து பயணப்பட்டோம். சரியாக மணி நான்கு நாற்பதுக்கு இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டருகே நின்றோம்.

"சர்வே" கல்

கல்வெட்டருகே

"எவெரெஸ்ட்" மலைச்சிகரத்தை முதன்முதலில் கண்டுபிடித்த பிறகும், பலர் இமயத்தில் பயணம் செய்து சிகரத்தில் ஏறி நின்று செயற்கரிய செயல் செய்ததாய்ப் பெருமிதம் கொள்வார்களே, அதே

போன்ற ஒரு பெருமித உணர்வும் இன்பமும் எங்களுக்கு ஏற்பட்டன. பல நாள் உள்ளத்தில் ஊறிக்கிடந்த எண்ணம் செயலாய்க் கண்முன் நிறைவேறியது. இராசகேசரிக்கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்துக் காணல் அத்துணை எளிதல்ல எளிதல்ல என்று உணர்ந்தோம். இந்த உணர்வு உண்மை. புனைவுரையன்று. பயணத்தின் முடிவில் ஒவ்வொருவரும் தாமே பெறுகின்ற உணர்வு. சாதனையுணர்வும் எங்களை ஆட்கொண்டிருந்தது. கல்வெட்டு, கரிய நிறத்தில் பெரியதொரு பாறை வடிவில் எங்கள் முன் தோற்றமளித்தது. பாறையின் மேல்பகுதி உடையாமல் நல்ல நிலையில்காணப்பட்டது.. ஆனால், கீழ்ப்பகுதி, பாறையின் இடப்பக்கமாக உடைந்து காணப்பட்டது. உடைந்த பகுதியில் கல்வெட்டு எழுத்துகள் வெட்டப்படவில்லை. பாறையின் இடப்பக்கம் (நமது பார்வையில் வலப்பக்கம்) மேற்புறத்தில் மூன்று வரிகள் மட்டும் கல்வெட்டு வரிகள். எனவே கல்வெட்டுப் பாடத்துக்கு எந்தச்சேதமும் இல்லை. கல்வெட்டைக் காணும் முயற்சி வெற்றியாய் முடிந்ததில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில் ஒளிப்படங்கள் எடுத்துக்கொண்டோம்.

கல்வெட்டும் அதன் செய்தியும்

பெரிய கல்வெட்டுப்பாறை

கல்வெட்டு மிக மிக நேர்த்தியாக வெட்டப்பட்டிருந்தது. பாறையின் பரப்பில், ஒரு நீள்சதுர வடிவம் அமையுமாறு கோடு வெட்டப்பட்டு, அச்சதுரப்பரப்பின் இடையில் ஆறு நீண்ட நேர்கோடுகள், பள்ளிக்கூட நோட்டுப்புத்தகத்தில் உள்ளதுபோல் கீறப்பட்டிருந்தன. இடைக்கோடுகள் ஆறு ஆனதால், எழுதுவதற்கு மொத்தம் ஏழு பட்டிகள் அமைந்துவிட்டிருந்தன. ஏழு பட்டிகளில் ஏழு வரிகளே புலப்பட்டன. ஆனால், "கோவைமாவட்டக் கல்வெட்டுகள்" நூலில் மொத்தம் எட்டு கல்வெட்டுவரிகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது எப்படி? நெருங்கி ஆய்வு செய்தபோது, இரண்டாம் பட்டியில் பாதித் தொலைவு வரை எழுத்துகள் பெரியவடிவத்தில் எழுதப்பட்டுப் பட்டிமுழுதும் நிரம்பியிருந்தது புலப்பட்டது. பாதியிலிருந்து எழுத்துகள் சிறிதாய்த் தொடங்கி முடிந்திருந்தன. இதனால் ஏற்பட்ட பாதி இடைவெளியில் ஆறு எழுத்துகள் செருகப்பட்டிருந்தன. இதையும் சேர்த்துப்படிக்கையில் மொத்தம் எட்டு வரிகள் கொண்டதாய்க் கல்வெட்டு விளங்கிற்று.

வட்டெழுத்தில் எட்டுவரிகள்

இந்த எட்டுவரிகளும் வட்டெழுத்தால் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. கல்வெட்டின் இடப்பக்கத்தில் காணப்படும் மூன்று வரிகள் தமிழ் எழுத்துகள். தமிழ் எழுத்துகள் தேய்மானம் பெற்றிருந்ததால் படிக்க இயலவில்லை. ஓரிரு எழுத்துகளே புலப்பட்டன. வட்டெழுத்துப்பகுதியும் முழுமையாகப் படிக்க இயலவில்லை. இரண்டிலுமே, தொடக்கச் சொல்லாக வருகின்ற "ஸ்வஸ்திஸ்" என்னும்

சொல் கிரந்த எழுத்துகளால் எழுதப்பட்டவை. நான் கையோடு கொண்டுசென்ற சுண்ணப்பொடியை நீரில் குழைத்துக் குழம்பாக்கிக் கல்வெட்டில் ஒற்றியெடுத்ததில் வட்டெழுத்துகள் சற்றே புலப்பட்டன. ஒளிப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் அவை கணினியில் பதிவு செய்யப்பட்டன. எழுத்துகளை உருப்பெருக்கம் செய்து படித்ததில் கல்வெட்டின் பல எழுத்துகள் புலப்பட்டன. நன்கு புலனாகிய எழுத்துகளைக் கீழ்வரும் பகுதியில் விளக்கமாகத் தந்துள்ளேன்.

கல்வெட்டுப்பாடம் (வட்டெழுத்துப்பகுதி)

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோ இராசகேசரிப்
- 2 பெருவழி திருநிழலு மன்னு
- 3 யிருஞ் சிறந்த
- 4 மைப்ப ஒருநிழல் வெண்டி
- 5 ங்கள் போலோங்கி ஒரு நிழல்போ
- 6 ல் வாழியர் கோச்சோழன் வளங்
- 7 காவிரி நாடன் கோழியர் கோக்கண்ட
- 8 ன் குலவு.

கல்வெட்டுப்பாடம் (தமிழெழுத்துப்பகுதி)

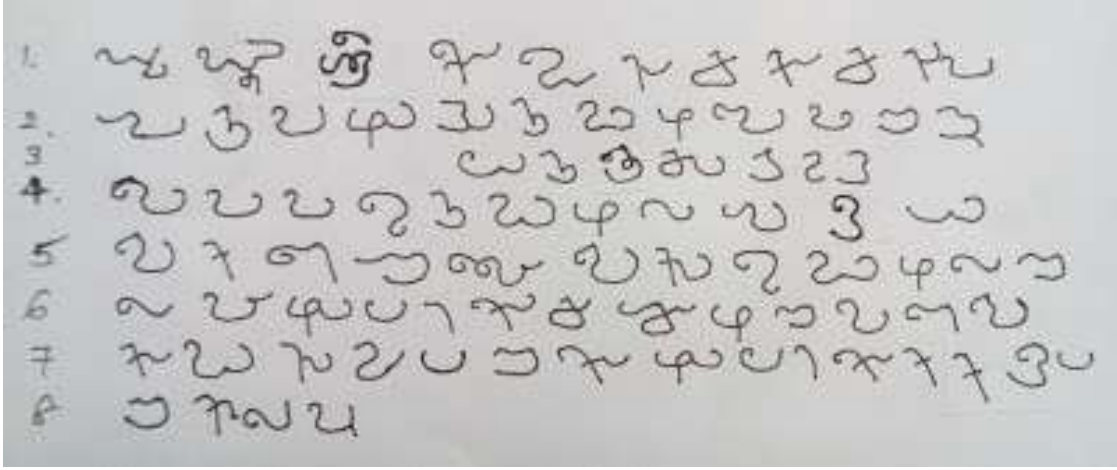
- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோஇரா
- 2 சகேசரிப்
- 3 பெருவழி

கல்வெட்டை நேரில் கண்டு, எடுத்த ஒளிப்படத்தைக் கணினியில் பெரிதாக்கிப் படிக்கையில், நூலில் காணும் பாடத்தில் ஒரு சிறு பிழை இருந்தது தெரியவந்தது. நான்காம் வரியின் இறுதியில் நூலில் காணப்படும் “ங்” எழுத்து, கல்வெட்டில் காணப்படவில்லை. அவ்வெழுத்து, ஐந்தாம் வரியின் தொடக்கத்தில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் வட்டெழுத்து வடிவம் (பார்வைப்படியில்)

பயணம் முடிவு

திரும்பிச் செல்லும் பயணம் சற்றே எளிதாயிருந்தது. பாதையின் இறக்கமே காரணம். திரும்பும் வழியில், நண்பர் அன்பரசு, மரம் ஒன்றின் பட்டைப்பகுதி தேய்ந்திருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி, கடமான்கள் தம் கொம்புகளை மரக்கிளையில் தீட்டிக்கொண்டதன் அடையாளம் தான் அது எனச் சொன்னார். இன்னோரிடத்தில், மரங்களுக்கிடையில் சிறிது அகலமாய்ச் செடிகள் எவையுமின்றி மண்ணின் வெற்றுப்பரப்பு காணப்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அங்கே காலடித்தடங்கள் காணப்பட்டன. மான்கள் ஓய்வெடுக்கும் நேரம் அங்கு வந்துவிட்டுப்போகும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். இவ்விரண்டு செய்திகளுமே எங்களுக்குப் புதியன.

ஒரு மகத்தான சாதனை செய்த நிறைவோடு பயணம் நிறைவுற்றது. நண்பர் குழுவுக்கு நன்றி சொல்லி வீடு திரும்பும் பயணம் மேற்கொண்டோம்.

து.சுந்தரம்

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

வாணிகச் சாத்தும் தமிழகத்தின் வணிகப் பெருவழிகளும்
— தேமொழி

பண்டைக்காலத்தில் “வணிகப் பெருவழிகள்” பல தமிழக நகர்களை இணைத்ததையும், குறிப்பாக மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் “பாலக்காட்டுக் கணவாய்” வழியாக மேற்குக் கடற்கரையில் தொடங்கும் வணிகப் பெருவழி ஒன்று இக்கால கோவை, கரூர், திருச்சி நகர்கள் வழியாக கிழக்குக் கடற்கரையின் பூம்புகார் துறைமுகம் வரை நீண்டிருந்தது எனநாம் அறிவோம். ஒரு வணிகப் பெருவழியாக நகர்களை இணைத்து வணிகர்கள் கூட்டம் தங்கள் பொருட்களைக் கொண்டு செல்ல உதவிய இத்தடம் ‘இராஜகேசரி பெருவழி’ எனவும் அழைக்கப்பட்டது. பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாகச் செல்லும் இந்த பண்டைய வணிகப் பெருவழியே இன்றைய “தேசிய நெடுஞ்சாலை 67” (NH 67- National Highway 67) எனப் பரிணாம வளர்ச்சி கூட அடைந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

சேர நாட்டிற்கும் சோழ நாட்டிற்கும் இடையே அமைந்த இந்த வணிகப் பெருவழி போன்றே, பாண்டியநாட்டிற்கும் சேரநாட்டிற்குமான பெருவழி ஒன்று கம்பம் பள்ளத்தாக்கு வழியாக இடுக்கி செல்லும் பெரும் பாதையாக இருந்திருக்கிறது என “தொல்லியல் அறிஞர் சாந்தலிங்கம்” அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது இக்கால ஆரியங்காவு – செங்கோட்டைக் கணவாய் வழியாகக் கொல்லம் வரை அமைந்திருக்கக்கூடிய “தேசிய நெடுஞ்சாலை 744” (NH – 744)யின் ஒரு பகுதியின் முந்தைய வடிவமாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும். இது இக்காலத்தில் தென்காசியையும் கொல்லத்தையும் செங்கோட்டை கணவாய் வழி இணைக்கிறது. இக்கணவாய் பாலக்காட்டுக் கணவாய் போன்ற அகண்ட கணவாயன்று, குறுகிய ஒன்றே. தொடர்ச்சியாக அமைந்து, கேரளாவிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தொடர்பைத் துண்டிக்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் கோவை அருகில் அமைந்த பாலக்காட்டுக் கணவாய், தென்காசி அருகில் செங்கோட்டைக் கணவாய் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து தெற்கே தென்குமரிக்கரையை ஒட்டி ஆரல்வாய் மொழிக் கணவாயும் அமைந்துள்ளது. இந்த மூன்று கணவாய்களும் பண்டையக்காலத்திலும் மேற்குக் கடற்கரையை அடைய உதவும் வணிகப் பெருவழியாகவே அமைய வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கின்றன.

தொல்லியல் சான்றுகள்:

Of commerce and Cupid

Dr. R. Nagaswamy

January 18, 2013, The Hindu

Reference:

<http://www.thehindu.com/features/friday-review/history-and-culture/of-commerce-and-cupid/article4315984.ece>

பண்டைய வணிகப் பெருவழிகள் இருந்ததையும் அவற்றின் அமைவிடங்களையும், அந்த வணிகப் பெருவழிகளில் இருந்த ஊர்களையும் சான்றுகளுடன் உறுதிப்படுத்த உதவுவது, பெருவழிகள் பற்றிய கல்வெட்டுகளும்; அத்தடங்களிலும் ஊர்களிலும் அகழாய்வில் கிடைத்த அக்கால நாணயங்கள், வணிகப் பொருட்கள் போன்ற தடயங்களே.

கல்வெட்டுகள்:

கொங்குப்பகுதியில் அசுரர் மலைப்பெருவழி, சோழமாதேவிப்பெருவழி, பிடாரிகோயில் பெருவழி, வீர நாராயணப்பெருவழி எனப் பல பெருவழிகள் இருந்துள்ளன. அப்பகுதியில் தெக்கன் திட்டு எனவும் காற்றாடும் பாறை எனவும் வழங்கப்படும் இடத்தில் 'இராசகேசரிப்பெருவழி' பற்றிய தகவல் தரும் கல்வெட்டு ஒன்று, முனைவர் பூங்குன்றன் அவர்களால் 1976-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 6-ஆம் தேதி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இக்கல்வெட்டு சோழ அரசன் முதலாம் ஆதித்தன் (கி.பி. 871-907) காலத்தியக் கல்வெட்டு எனவும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. நாட்டிலேயே பழமை வாய்ந்த ஒரு பெருவழி பற்றிய கல்வெட்டு என்பது இக்கல்வெட்டின் சிறப்பு.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோஇராசகேசரிப் பெருவழி
திருநிழலு மன்னுயிருஞ் சிறந்தமைப்ப
ஒரு நிழல் வெண்டிங்கள் போலோங்கி – ஒரு நிழல்போல்
வாழியர் கோச்சோழன் வளங்காவிரி நாடன்
கோழியர் கோக்கண்டன் குலவு.

என்ற செய்தியுடன் கூடிய அக்கல்வெட்டு அரசனைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்படும் 'நிழற்படை' என்னும் படை, அக்காலத்தில் அரசனைமட்டும் பாதுகாக்கவில்லை, பெருவழியைக் கண்காணிக்கவும் செய்தது என்ற செய்தியைத் தருகிறது. மக்களோடு மக்களாக வீரர் என்று தெரியாவண்ணம் மறைந்து நின்று நிழற்படையினர் பெருவழியைக் கண்காணித்தனர் என்பதாகப் பூங்குன்றன் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

மேலும், மாமண்டுருக்கு அருகில் உள்ள உக்கல் என்ற ஊரில் 'இராசராசன் கிணறு' என்றழைக்கப்படும் கிணற்றின் கல்வெட்டுத் தகவல்படி; கண்ணன் ஆவூரன் என்ற தலைவன், தனது அரசன் இராஜராஜன் பெயரால் கிணறு வெட்டுவித்து, தண்ணீர் இறைத்த பணியாளருக்கு நாளொன்றுக்கு அரசாங்க முத்திரையிடப்பட்ட 'அருமொழிதேவன் மரக்கால்' என்ற அளவில் இரண்டு மரக்கால் நெல் கூலி கொடுப்பித்ததைக் கூறுகிறது. இது அக்காலப் பெருவழியில் இருந்த கிணறு எனவும் அக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

அகழாய்வுத் தடயங்கள்:

கோயம்புத்தூர் அருகில், பண்டைய வணிகப் பெருவழியில் அமைந்த, வெள்ளலூர் (போத்தனூருக்குச் சமீபத்தில் இருப்பது) என்ற ஊரில் 1843 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து 1891, 1931 மற்றும் 1939 ஆண்டுகளிலும் அகழ்வாராய்ச்சியின் பொழுது உரோம தேசத்துப் பழங்காலக் காசுப் புதைபல்கள் கிடைத்து வருவதை “தொல்லியல் அறிஞர் ஆர். நாகசாமி” குறிப்பிடுகிறார்.

பதிற்றுப்பத்தில் கொடுமணம், ‘கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்’ என்று அரிசில்கிழாரால் குறிப்பிடப்பட்ட “கொடுமணல்” என்ற ஊர் நொய்யல் ஆற்றின் கரையின் தென்பகுதியில் அமைந்த ஒரு ஊர். அரிய கல்மணிகள் உற்பத்தி செய்வதில் புகழ் பெற்று சங்க காலத்தில் சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்துள்ள கொடுமணல் ஈரோட்டில் இருந்து தென்மேற்கில் 40 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. சங்க காலத்தில் இவ்வூர் சிறப்புற்றிருந்ததற்குக் காரணம், வணிகப் பெருவழியில் அமைந்ததே என்பது “தொல்லியல் அறிஞர் ச. செல்வராஜ்” அவர்களது கருத்து. கொடுமணல் அமைந்திருப்பது சேரநாட்டையும் சோழ நாட்டின் பூம்புகாரையும் இணைக்கும் முதன்மை வணிகப் பெருவழியிலாகும்.

இது போன்றே, வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் பெருவழி ஒன்று, விசயமங்கலம், சத்தியமங்கலம் கடந்து பவானி ஆற்றின் துணை ஆறான மோயாற்றுப் பள்ளத்தாக்கு வழியாக இன்று மைசூர் என அழைக்கப்படும் எருமையூர் என்ற ஊரைச் சென்றடைகிறது என்றும்; தெற்கே செல்லும் பெருவழியொன்று, காங்கேயம், தாராபுரம், அயிரைமலை, பழநி வழியாக மதுரையை அடைகிறது எனவும் மேலும் சில வணிகப் பெருவழிகளைப் பற்றியும் தொல்லியல் அறிஞர் ச. செல்வராஜ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

மதுரையிலிருந்து, கீழ்குயில்குடி, முத்துப்பட்டி பெருமாள்மலை, கொங்கர்புளியங்குளம், விக்கிரமங்கலம், சித்தர்மலை, வீரபாண்டி, சின்னமனூர், உத்தமபாளையம், கம்பம் என வழியெங்கும் வரலாற்றுச்சான்றுகள் காணப்படும் பெருவழியொன்று மதுரையில் துவங்கி கம்பம் பள்ளத்தாக்கு வரை அமைந்திருந்ததை தொல்லியல் அறிஞர் சாந்தலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கம்பம் பகுதியில் அகஸ்டஸ் சீசர் காலத்தைய ரோமானிய வெள்ளி நாணயம் ஒன்று கிடைத்துள்ளதாகவும் தொல்லியல் அறிஞர் சாந்தலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது குற்றாலம், தென்காசி, செங்கோட்டைக் கணவாய் வழியாக மேற்குக் கடற்கரையை அடைய உதவிய வணிகப் பெருவழியாகும்.

புதுச்சேரி அருகிலுள்ள அரிக்கமேடு, இராமநாதபுரத்தின் அழகன்குளம் ஆகிய கடற்கரையோரப் பட்டினங்களும் அகழாய்வில் கிடைத்த தடயங்கள் மூலம் வணிகத்தில் பங்குபெற்ற இடங்களாகத் தெரியவருகின்றன. இந்த வணிகப் பெருவழிகள் வழியாக இந்தியாவின் மிளகு, ஏலக்காய், கிராம்பு, பட்டை, பருத்தி ஆடைகள், முத்துக்கள், தந்தம், சந்தனம், விலையுயர்ந்த மணிகள், மரகதக் கற்கள் போன்றவை கிரேக்கம், ரோம் ஆகிய நாடுகளுக்குக் கடல் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதும், அவர்களிடம் இருந்து பொன்னும், வெள்ளியும், மதுவும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதைக் காட்டும் வகையில் அந்நாடுகளின் நாணயங்களும் அகழாய்வுகளில் கிடைத்து வருகின்றன.”தி பெரிப்லஸ் ஆஃப் தி எரித்ரையன் சீ ” (Periplus of the Erythraean Sea) என்ற கி.பி 70 கால வாக்கில் எழுதப்பட்ட கிரேக்க பயண நூலொன்றும் யவனர்கள் இந்தியாவுடன் வணிகம் செய்தபாதையையும், துறைமுகங்களையும், வர்த்தகப் பொருட்களையும், இவை சார்ந்த செய்திகளையும் விவரிக்கிறது.

இலக்கியச் சான்றுகள்:

காங்கேயத்தில் இருந்து பழநிவழியாக மதுரை செல்லும் வணிகப் பெருவழி பற்றிய சான்றை பேராசிரியர் ப. பாண்டியராஜா அவர்கள் அகநானூற்றுப் பாடலில் இருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறார். பழநி வழியே செல்லும் நெடுவழியில் வணிகர்களைக் கொள்ளையடிக்கவரும் மழவர்களை நெடுவேள் ஆவி விரட்டியடித்தான் என்பது,

“வண்டு படத் ததைந்த கண்ணி ஒண் கழல்
உருவக் குதிரை மழவர் ஓட்டிய
முருகன் நல் போர் நெடு வேள் ஆவி
அறு கோட்டு யானைப் பொதினி ஆங்கண் ...”
(அகநானூறு – 1, மாமூலனார்)

என்ற இப்பாடலில் காணப்படுகிறது என்றும், பொதினி என்பது இன்றைய பழனி அருகில் உள்ள பொருந்தல் என்பதும் (பொருந்தல் என்ற இடத்தில் நடந்த தொல்லியல் ஆய்வுகளில் அது வணிகப் பெருநகராக இருந்திருக்கக்கூடிய சான்றுகள் அகழ்வாய்வு மூலம் கிடைத்துள்ளன என்பதும்) அவர் கூறும் தகவல்.

அவ்வாறே, அகநானூறு 25 ஆம் பாடலில் பொருளீட்டும் பொருட்டு தலைவன் செல்லும் வழியைக் குறிப்பிடும் பொழுது அவன் பொதிகை மலைத் தலைவன் திதியன் ஆளும் பகுதி வழி செல்வதை சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“... பொருநர்
செல் சமம் கடந்த வில் கெழு தடக் கைப்
பொதியின் செல்வன் பொலம் தேர்த் திதியன்
இன் இசை இயத்தின் கறங்கும்
கல் மிசை அருவிய காடு இறந்தோரே”
(அகநானூறு – 25, ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன்)

குற்றால அருவிகள் பொதிகை மலையில் இருக்கின்றன. எனவே, தலைவன் செல்லும் அவ்வழியில் இசைக்கருவிகள் தரும் இசைபோன்ற ஒலியுடன் வீழும் “கல்மிசை அருவியை” குற்றால அருவியாக இருக்கலாம் என்றும், தலைவன் ஆரியங்காவு – செங்கோட்டைக் கணவாய் வழி செல்லும் வணிகப் பெருவழியில் பயணம் செல்கிறான் எனக் கருதலாம் என்றும் கூறுகிறார். மேலும், அகநானூறு – 47 ஆம் பாடலில் பொருளீட்டச் செல்லும் தலைவன் பயணிக்கும் வழியை, பாடல் காட்டும் சுற்றுச்சூழல் குறிப்புகளான,

“...ஒலி தலை
அலங்கு கழை நரலத் தாக்கி விலங்கு எழுந்து
கடு வளி உருத்திய கொடி விடு கூர் எரி
விடர் முகை அடுக்கம் பாய்தலின் உடன் இயைந்து
அமைக் கண் விடு நொடி கணக் கலை அகற்றும்
வெம் முனை அரும் சுரம் நீந்திக் கைம்மிக்கு
(அகநானூறு – 47, ஆலம்பேரிச் சாத்தனார்)

ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தலைவன் செழித்துவளர்ந்த மூங்கில் காடுகளின் நடுவே சென்றிருக்கிறான் என்பது மேற்குமலைத் தொடரைக் குறிக்கும் என்றும் எனவே தலைவன் செல்லும் வழியும் செங்கோட்டை கணவாய் வழியாகச் செல்லும் வணிகப் பெருவழியாக இருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறார் பேராசிரியர் ப. பாண்டியராஜா.

வாணிகச் சாத்தும் அய்யனாரும்:

பண்டைத் தமிழகம் வணிகம் – நகரங்கள் மற்றும் பண்பாடு என்ற நூலில் “மயிலை, சீனி. வேங்கடசாமி” அவர்கள், கடைச் சங்க காலத்தில் (கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையில்) ‘சங்க காலத் தமிழர் வாணிகம்’ என்பதை ஆராய்ந்து, பண்டையத் தமிழர் நடத்திய வாணிகத்தைப் பற்றி விளக்குவார். அதில், சிலப்பதிகார நாயகன் கோவலனின் தந்தை ‘மாசாத்துவன்’ என்பவரையும், கோவலனின் மனைவியான கண்ணகியின் தந்தை ‘மாநாய்கன்’ என்பவரையும் குறிப்பிட்டு அவர்களின் பெயர்களுக்கு விளக்கமும் அளித்திருப்பார்.

கோவலனுடைய தந்தை ஒரு பெரிய மாசாத்துவன் (சாத்து – வாணிகச் சாத்து, வாணிகக் குழு, தரை வாணிகக் குழுவுக்குச் சாத்து என்பது பெயர். சாத்து வாணிகன் ஆகையால் மாசாத்துவன் எனப்பட்டான்). அது போன்றே, பல கப்பல்களையுடைய பெரிய கடல் வாணிகருக்கு மாநாவிகர் என்று பெயர் கூறப்பட்டது (நாவிகர் – கப்பலையுடையவர். நாவாய் – கப்பல்). மாநாவிகர் என்னும் சொல் திரிந்து மாநாய்கர் என்று வழங்கப்பட்டது. ஆகையால், கண்ணகியின் தந்தை ஒரு மாநாவிகன் (மாநாய்கன்) எனக் குறிப்பிட்டு, வணிகர்களான மாசாத்துவனும், மாநாய்கனும் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட காரணத்தையும் சீனி. வேங்கடசாமி விளக்குவார்.

திருப்பூரிலிருந்து 20 கி.மீ தொலைவில் கொடுவாயில் உள்ள நாகீஸ்வரர் கோயிலில் வட்டெழுத்துகளுடன் கூடிய 1,200 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த அய்யனார் சிற்பம் ஒன்று சென்ற ஆண்டின் இறுதியில் (டிசம்பர் 2, 2015 நாளிதழ் செய்தி) “திருப்பூர் வீரராசேந்திரன் தொல்லியல், வரலாற்று ஆய்வு மையத்தின்” தொல்லியல் ஆய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொழுதும் இதே செய்தி மீண்டும் குறிப்பிடப்பட்டது. தொல்லியல் ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநர் பொறியாளர் ரவிக்குமார் அவர்கள், “பண்டைய காலத்தில் தரை வழிப் பயணம் மேற்கொண்டு வணிகம் செய்தவர்கள் சாத்துவர் என்றும் கடல் வழிப் பயணம் மேற்கொண்டு வணிகம் செய்தவர்கள் நாயகர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். பண்டைய காலத்தில் வணிகம் செய்த வணிகர்கள் தங்களின் காவல் தெய்வமாக அய்யனாரை வழிபட்டனர்.

அவ்வணிகர்கள் தாங்கள் பயணம் செய்யும் பெரு வழிகளில் அய்யனார் சிலைகளை அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். அந்த வகையில் தமிழகத்தின் பண்டைய பெருவழிகளில் முக்கியமானது முசிறியில் இருந்து சோழர் துறைமுகத் தலைநகரான பூம்புகார் வரை செல்லும் வழியாகும். அதாவது அந்தப் பெருவழி பேரூர், வெள்ளலூர், சூலூர், பல்லடம், காங்கயம், கரூர், உறையூர்

வழியாகப் பூம்புகார் வரை இராசகேசரிப் பெருவழி என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த வழித் தடத்தில் கொடுவாயில் உள்ள நாகீஸ்வரர் கோயிலில் வட்டெழுத்துகளுடன் கூடிய அய்யனார் சிற்பம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது,” என்று குறிப்பிட்டார்.

வரைபடத்தில் புவியிடக் குறியீடுகள்:

இச்செய்தியில் காணும் தகவல்படி தமிழகத்தில் சாத்தன் மற்றும் அய்யனார் ஆகியவற்றின் தொடர்பு எவ்வாறு அமைந்திருக்கக் கூடும் என்பதை அறியும் பொருட்டு மேற்கொண்ட ஒரு முயற்சியே இக்கட்டுரை. பண்டைய அய்யனார் சிலைகளின் இருப்பிடங்களும், சாத்தன் என்ற பெயரில் தொடங்கும் ஊர்களும் தமிழகத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் காணப்படக்கூடும் என்ற தேடல் துவங்கியது.

1. செய்தித்தாள்களில் கிடைத்த “பண்டைய அய்யனார்” சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடங்களின் குறிப்புகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

2. ‘சாத்தன்’ என்ற பெயர் இடம்பெற்ற ஊர்களின் இருப்பிடங்களைச் சேகரிக்க இந்திய “அஞ்சலக எண்” (Pincode) தரவுகள் மத்திய அரசின் அதிகாரப்பூர்வமான தளத்தில் இருந்து பெறப்பட்டன. Pincode Search – All India Pincode Directory என்ற தளத்தில் (<http://www.indiapost.gov.in/PincodeSearch.aspx>) இருந்து ஊர்களின் பெயர்களும் அவற்றின் அஞ்சலக எண்களும் சேகரிக்கப்பட்டு பட்டியலிடப்பட்டன.

இப்பட்டியலில் உள்ள ஊர்களில் ‘சாத்தன்’ என்ற பெயருடன் தொடர்புடையவைதான் என்று உறுதியாகத் தெரிந்த ஊர்கள் மட்டும் (சாத்தனூர், சாத்தமங்கலம், சாத்தன்குளம் போன்றவை) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. முழுப்பட்டியலும் கல்வெட்டு ஆர்வலர் திரு. சேசாத்திரி சிரீதரன் அவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு, தெரிவு செய்யப்பட்ட ஊர்கள் ‘சாத்தன்’ என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையவைதான் என உறுதியளிக்கப்பட்டது. அய்யனார் சிலைகள் கிடைத்த இடங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. சாத்தன் என்ற பெயருடன் 44 இடங்களும் கிடைத்தன.

1. இந்த இடங்கள் யாவும் ‘கூகுள் மேப்’ (Google Map) வரைபடத் தளத்தில் குறிக்கப்பட்டன. அதனால், அஞ்சலக எண் தரவுகளில் இடம்பெறாத சாத்தன் என்ற ஊர்கள் இடம் பெற வாய்ப்பிருக்கவில்லை

2. இருப்பினும், கூகுள் வரைபடத்தில் இடங்களைக் குறிக்கும்பொழுது மேலும் ‘சாத்தன்’ என்ற பெயருடன் அகப்பட்ட மற்றும் சில ஊர்களும் குறிக்கப்பட்டன

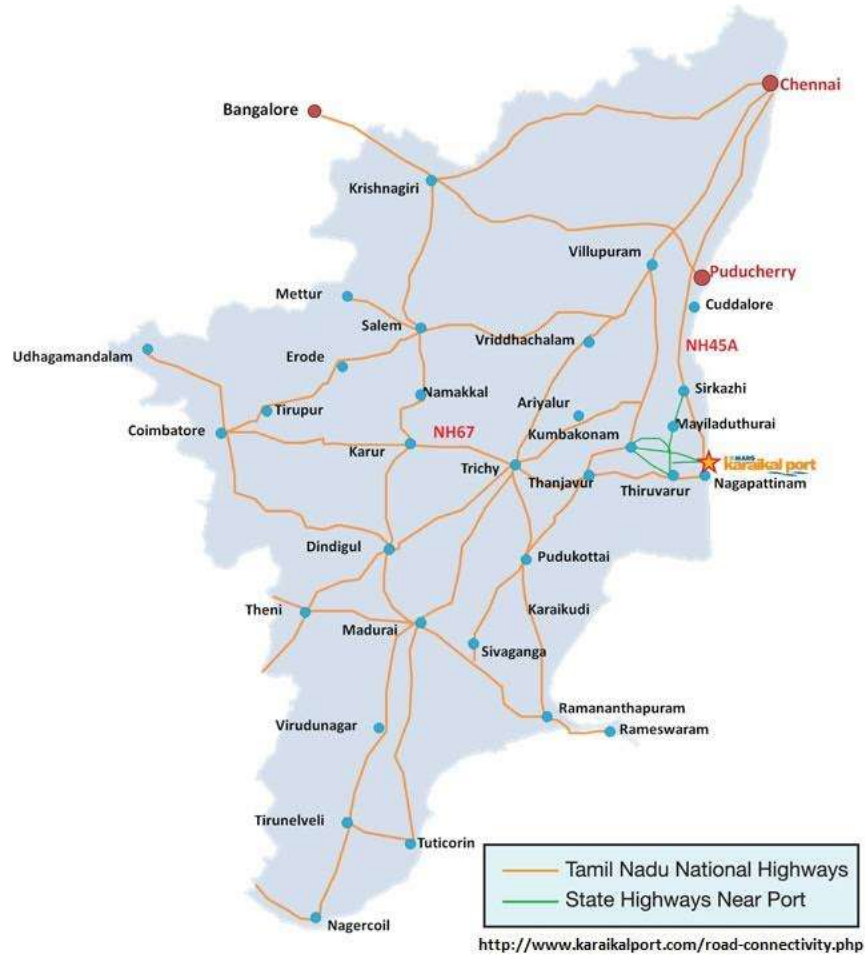
3. கூகுள் வரைபடத்தில் வணிகப் பெருவழிகள் என தொல்லியல் அறிஞர் ஆர். நாகசாமி அவர்களும், பேராசிரியர் ப. பாண்டியராஜா அவர்களும்

(a.) குறிப்பிட்ட இடங்களும், (b.) வணிகவழித் தடங்களும், (c.) அந்த வரைபடங்களில் கொடுக்கப்பட்ட சில முக்கியமான வணிக ஊர்களும், கணவாய்களும் (சிவப்பு நட்சத்திரங்கள்), துறைமுகங்களும் (பச்சை வட்டங்கள்), அகழாய்வில் வணிக ஊராக அடையாளம் காணப்பட்ட இடங்களும் அடிப்படைக் குறிப்புகளாகக் (basic reference points) குறிக்கப்பட்டன

இடங்களும் தடங்களும் குறிக்கப்பட்ட பிறகு கூகுள் வரைபடம் வழி அறிந்து கொண்டவை: [ஊர்களின் பட்டியலையும், கூகுள் வரைபடத்தையும் பார்வையிடத் தேவையான சுட்டிகள் கட்டுரையின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன]

1. சாத்தன் என்ற பெயர் தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமே உரியது. தற்கால ஆந்திராவிலும், கர்நாடகாவிலும் ஓரிரு ஊர்கள் அப்பெயரில் இருந்தாலும், சாத்தன் என்பது தமிழ் நாட்டிற்கே

உரியது (புத்தரைக் குறிக்கும் 'சாஸ்தா' என்பது தமிழில் 'சாத்தன்' என வழங்கப்பட்டு பின்னர் புத்தமதத் தொடர்பை அச்சொல் இழந்துவிட்டது என்றும், அக்காலத்தின் பௌத்த சாஸ்தாவின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் யாவும் பிற்காலத்தில், 'தருமராசா கோயில்', 'சாத்தனார் கோயில்', 'முனிஸ்வரர் கோயில்' என்று மாறிவிட்டன என்பதும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களின் கருத்து. கடைச்சங்க காலத்தில், தமிழ் நாட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் 'சாத்தன்' என்னும் பெயரைப் பெரும்பாலும் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்று சங்க நூல்களினின்றும் தெரியவருவதாகவும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி கூறுகிறார், அதற்குச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியவற்றையும் சான்றுகளாகக் காட்டுகிறார்)

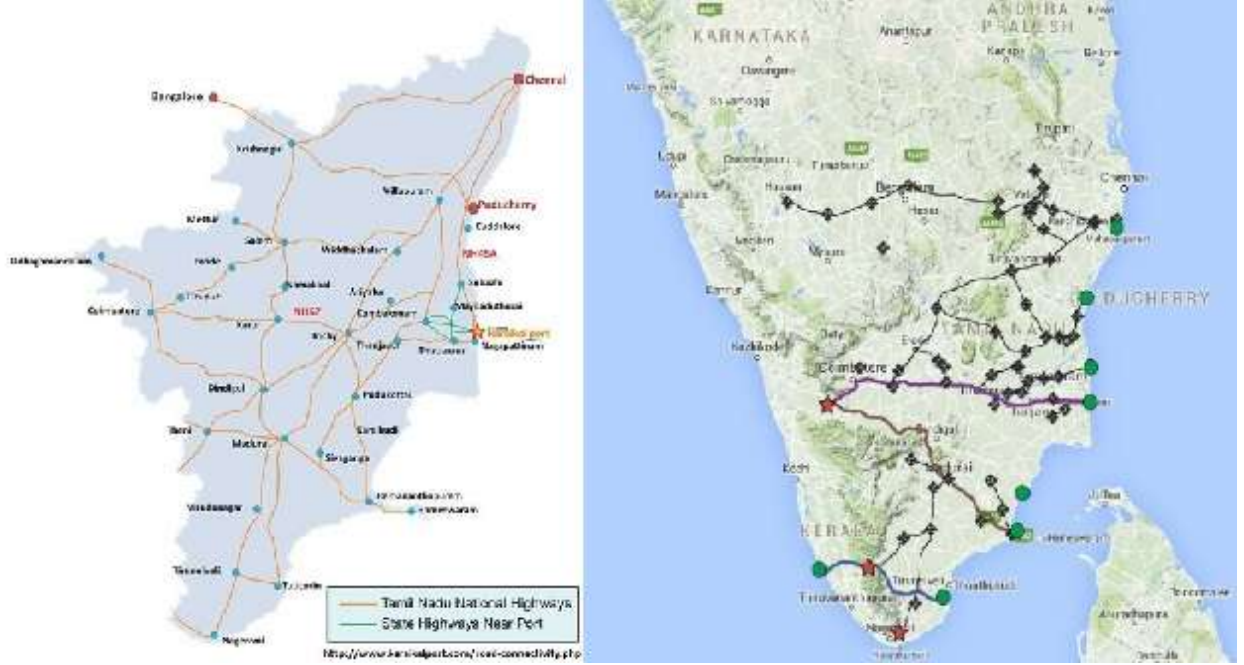

2. மத்திய அரசு வழங்கும் 'அஞ்சலக எண் தரவுகளில்' இன்றைய கேரளா பகுதியில் 'சாத்தன்' என்ற பெயரில் எந்த ஊரும் கிடைக்கவில்லை. வடமாநிலங்களில் கிடைக்கும் சில ஊர்களின் பெயர்களில் தற்செயலான ஒலிப்பு ஒற்றுமை மட்டுமே இருக்கலாம் என்று அந்த ஊர்கள் வரைபடத்தில் குறிக்கப்படவில்லை (தவிர்க்கப்பட்ட அந்த ஊர்களின் பெயர்களும், அவற்றின் அஞ்சலக எண்களுடன் பட்டியலில் பார்வைக்குக் கிடைக்கும்)

3. இவ்வாறு குறிக்கப்பட்ட இடங்கள் யாவும் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரைகளின் அருகாமையில் அமைந்துள்ளன.

4. அத்துடன், பண்டைய வணிகப் பெருவழிகளாக இருக்கக்கூடும் என்று ஆய்வாளர்கள் குறித்த தடங்களின் வழியிலேயும் அமைந்துள்ளதும் தெரிய வருகிறது.

5. குறிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி வரையப்பட்ட கோடுகள், இக்கால தமிழகத்தின் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் வழியிலும் அமைந்திருப்பதாகவே தெரிகிறது.

வரைபடத்தில் இடங்களைக் குறிப்பதன் மூலம் (Geospatial data – relating to or denoting data that is associated with a particular location) ஒரு செய்தியைப் பற்றிய புதியக் கோணம் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது. புவியிடக் குறியீடுகள் மூலம் நம் கவனத்திற்கு வந்திராத சில முக்கியத் தகவலும் பார்வைக்குக் கிடைக்கும். இவ்வாறு அறியும் முறை 1854 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் காலரா நோய் பரவிய பொழுது, நோய் பரவிய இடங்களை வரைபடத்தில் (epidemic on maps) குறிக்கும் பொழுது அறியப்பட்டது. ஜான் ஸ்னோ (Dr. John Snow) என்ற மருத்துவரே நோயறியும் வரைபட முறையை முதன் முதலில் மருத்துவத் துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். காலரா நோயாளிகளின் இருப்பிடத்தை லண்டன் மாநகர் வரைபடத்தில் குறிக்கத் தொடங்கிய பொழுது நோய் அதிகம் பரவிய இடம் ஒரு குறிப்பிட்ட குடிநீர்க் குழாய் வழித்தடத்தில் இருப்பதும், குடிநீர் வழி நோய் பரவுவதும் தெரிய வந்து அதற்கு மாற்று வழி கண்டவுடன் நோய் பரவுவது தடுக்கப்பட்டது.

எனவே, அது போலவே தமிழக வரைபடத்தில் 'சாத்தன்' என்ற ஊர்கள் அமைந்துள்ள இடங்கள், வணிகப் பெருவழிகளில் அமைந்திருந்த இடத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றனவா? பயணத்தின் பொழுது வணிகர்கள் அவ்வூர்களைத் தங்குமிடங்களாகப் பயன்படுத்த, அவர்களின் தேவைக்கேற்ப தக்க வசதிகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தனவா? அல்லது இந்த அமைவிட அமைப்பு தற்செயலாக அமைந்துவிட்ட ஒரு ஒற்றுமையா? என்பதை மேலும் பல வரலாற்று ஆய்வுகளும் தடயங்களும் இனி வரும் காலத்தில் காட்டக் கூடும். இக்கேள்விகளுக்கு எதிர்காலத்தில் பதில் கிடைக்கக்கூடும்.

Access to provided information:

Pincode Search - All India Pincode Directory

<http://www.indiapost.gov.in/PincodeSearch.aspx>

Data:

[https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Uh9Wf8I7xlg6Aii1-](https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Uh9Wf8I7xlg6Aii1-PZdBOIzar6C286NedegalRrBP8/edit?usp=sharing)

[PZdBOIzar6C286NedegalRrBP8/edit?usp=sharing](https://docs.google.com/spreadsheets/d/1Uh9Wf8I7xlg6Aii1-PZdBOIzar6C286NedegalRrBP8/edit?usp=sharing)

Map:

https://drive.google.com/open?id=1_-lcmZ8k9MAJL26oBqLo2HSzdk4&usp=sharing

References:

[1]

Of commerce and Cupid

Dr. R. Nagaswamy

[Dr. R. Nagaswamy, then Director, Tamil Nadu State Department of Archaeology]

January 18, 2013, The Hindu

<http://www.thehindu.com/features/friday-review/history-and-culture/of-commerce-and-cupid/article4315984.ece>

Map:

http://www.thehindu.com/multimedia/dynamic/01333/18FR_VELLALUR_eps_1333230g.jpg

[2]

Digging up the past

T.S. Subramanian

Volume 29 - Issue 15: Jul. 28-Aug. 10, 2012, Frontline

<http://www.frontline.in/static/html/fl2915/stories/20120810291507000.htm>

[3]

Akananuru - Song 1, 25 & Song 47

Dr. P.Pandiyaraja

<http://sangacholai.in/akam01.html>

<http://sangacholai.in/akam25.html>

<http://sangacholai.in/akam47.html>

Map: <http://sangacholai.in/akam01-3.jpg>

[4]

Travelling down the ages

Shankar Vanavarayar

Dec 03, 2005, The Hindu

<http://www.thehindu.com/mp/2005/12/03/stories/2005120302860200.htm>

[5]

Aiyanar sculpture with Vattezhuthu inscriptions found near Koduvai

<http://www.thehindu.com/news/national/tamil-nadu/aiyanar-sculpture-with-vattezhuthu-inscriptions-found-near-koduvai/article7935070.ece>

8ம் நூற்றாண்டு அய்யனார் சிலை:திருப்பூர் அருகே கண்டுபிடிப்பு

http://www.dinamalar.com/news_detail.asp?id=1400770

http://www.dinamani.com/edition_coimbatore/tirupur/2015/12/02/1200-ஆண்டுகள்-பழைமையான-அய்யனார்/article3157265.ece

[6]

பண்டைத் தமிழகம்: வணிகம் - நகரங்கள் மற்றும் பண்பாடு, வீ. அரசு

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி ஆய்வுக் களஞ்சியம்

<http://www.tamilvu.org/slet/ln00101/ln00101pag.jsp?bookid=296&pno=81>

[7]

பௌத்தமும் தமிழும்

மயிலை, சீனி. வேங்கடசாமி

http://www.tamilvu.org/slet/IB100/IB100pd1.jsp?book_id=218&pno=13

[8]

வரலாற்றுக்காலம் - 1. கொடுமணலும் மரக்காணமும்

ச. செல்வராஜ், தொல்லியல் துறை, மண்டல உதவி இயக்குநர், பணி ஓய்வு

<http://www.dinamani.com/tholliyalmani/pudhaiyunda-thamizhagam/2016/01/22/வரலாற்றுக்-காலம்---1.-கொடுமணலு/article3238036.ece>

[9]

பெருவழி பற்றிய குறிப்பு - தொல்லியல் அறிஞர் சாந்தலிங்கம்

<https://maduraivaasagan.wordpress.com/page/12/> (<http://sangacholai.in/akam47.html>)

[10]

இராசகேசரிப்பெருவழி, கொங்கு கல்வெட்டு ஆய்வு, து.சுந்தரம், கல்வெட்டு

ஆராய்ச்சியாளர்,கோவை.

<http://kongukalvettuaayvu.blogspot.com/2015/06/rajakesari-highway.html>

Tale of an ancient road, The Hindu, June 30, 2007, <http://www.thehindu.com/todays-paper/tp-national/tp-tamilnadu/tale-of-an-ancient-road/article1863938.ece>

[11]

பழைய காலத்தின் இரு பெருங் கிணறுகள், தி. வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், தமிழ்ப் பொழில் (1932-1933) துணர்: 8 - மலர்: 10, பக்கம் 386.

http://www.subaonline.net/TPozhil/THF_Tamil_Pozhil_Periodical_Vol.08_1932-1933_10.pdf

Additional Readings:

[1]

Book Review: Merchants of Tamilakam

BY Sarath Ramakrishnan, November 25, 2013

The Merchants of Tamilakam: Pioneers of International Trade

by Kanakalatha Mukund

<http://centreright.in/2013/11/book-review-merchants-of-tamilakam/#.Vzfa1VQrLIU>

[2]

Trade through the Palghat gap

<http://historicalalleys.blogspot.com/2009/06/trade-through-palghat-gap.html>

[3]

Use of GIS Mapping as a Public Health Tool—From Cholera to Cancer

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4089751/>

படம் உதவி:

து. சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்,கோவை.

தென்கொங்கு சதாசிவம்.சு, 'வீரராசேந்திரன் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு மையம்'

நன்றி - சிறகு இதழ்:<http://siragu.com/?p=20582>

முனைவர். தேமொழி

themozhi@yahoo.com

தமிழகத்தில் அரிதான 1000 ஆண்டுகள் பழைமையான நந்தி சிற்பம் தமிழ் எழுத்துக்களுடன் கண்டுபிடிப்பு

— சு.ரவிக்குமார்

திருப்பூரில் இயங்கிவரும் வீரராசேந்திரன் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தைச் சேர்ந்த க.பொன்னுச்சாமி, ச.ரஞ்சித், ரா.செந்தில்குமார் மற்றும் பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் ஆகியோர் மேற்கொண்ட ஆய்வில் திருப்பூர் - காங்கேயம் சாலையில் பண்டைய காலத்தில் கல் மணிகள் அதிகம் கிடைத்து ரோம் நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட படியூரில் இருந்து தெற்கே 3 கி.மீ தொலைவில் உள்ள சின்னாரிப்பட்டி கிராமத்தில் இருக்கும் கம்பத்தீஸ்வர்கோவிலில் 1000 ஆண்டுகள் பழைமையான தமிழ் எழுத்துக்களுடன் கூடிய நந்திச் சிற்பம் ஒன்றைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இதைப்பற்றி ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநர் பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் மேலும் கூறியதாவது ...

திருவள்ளூர் பெருந்தகை உழவர் உலகத்துக்கு அச்சாணி என்பார். அந்த உழவர்க்கே அச்சாணியாக விளங்குபவை காளைகள். தமிழர்களின் 3000 ஆண்டுப் பாரம்பரிய வாழ்வுடன் பசுவும்,காளைகளும் கலந்து உயர்வு பெற்றன. சிந்து சமவெளி நாகரிக இடங்களில் இருந்து கிடைக்கும் சுடு மண்ணாலான காளை உருவங்கள், காளைச் சின்னம் பொறித்த முத்திரைகள் இவற்றை மெய்ப்பிக்கின்றன. காளைகள் தமிழர் தம் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தையும் பறை சாற்றி நிற்கின்றன. தமிழ் மக்களின் விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. தமிழர்கள் வாழ்க்கையை எப்படி நோக்கினர் என்பதை எடுத்துக்கூறுவது காளைகள் தியாகத்தை வலியுறுத்துவது காளை நல்ல சிந்தனைகளையும் ஆன்மீக எழுச்சியினையும் ஊட்ட வல்லது காளை. மனித குல மேம்பாட்டுக்கான தமிழ்நெறி விழுமியங்களைச் சுட்டி நிற்பது காளையாகும். எனவே தான் காளையும் கவியும் தமிழ் பேசும் மக்களை ஐக்கியப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தவை ஆயின. அதனால் தான் தமிழர்கள் தாம் வணங்கிய இறைவனையும் ஆவினத்தோடு தொடர்புப் படுத்தினார்கள். தாங்கள் ஊர்தியாகப் பயன்படுத்தியது போல் தூய வெண்ணிற நந்தியைத் தாம் வணங்கிய இறைவனுக்கும் ஊர்தியாக அமைத்தனர்.அதனையே கொடியாகவும் கொடுத்து வணங்கி வழிபட்டனர். இதனைப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் புறம் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில்

“ஊர்தி வால் வெள் ஏறே சிறந்த

சீர்கெழு கொடியும் அவ் ஏறு என்ப”

எனச் சுட்டுகிறார். நந்திக் கொடியாகவும் ஊர்தியாகவும் அமைவது போன்று அதன் துணையினமாகிய பசுவும் இறைவனை முழுக்காட்டப் பால், தயிர், நெய், அநீர், ஆப்பி என்று அனைத்தினையும் அளிக்கிறது. பெரும்பசுக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்கும் ஒருவன் மக்கள் கூட்டத்தின் தலைவனாகக் கருதப்பட்டான். இவ்வாறு பசுக்கூட்டத்தின் தலைவன் என்ற பொருளில் முன் வழங்கப்பட்ட “பசுபதி” என்ற சொல் ஒப்புமை காரணமாக மனிதப் பசுக்கூட்டத்

தலைவனாகிய இறைவனுக்கும் வழங்கி வரலாயிற்று. இச்சிறப்பினை மேலும் பறைசாற்றும் வண்ணம் சிவன் கோவில்களில் இலிங்கத்தின் திருமுன்பும், அம்மையின் திருமுன்பும் நந்தி அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சிவனுக்கு வாகனமும் நந்தியே கொடிச் சின்னமும் நந்தியேயாகும். அதேபோல் முல்லைத் தினைக் கடவுளாம் மாடுகள் மேய்த்திடும் கண்ணன் “ஆநிரைகள் சூழப்பெற்ற சாயலிலேயே காட்சியளிக்கிறான். அவ்விறைவனை தமிழ்மக்கள் தொன்று தொட்டு பசுக் கூட்டங்களினிடையே வைத்துத்தான் வழிபாட்டு வருகின்றனர். அதேபோல் சென்ற திசை எல்லாம் வெற்றிக்கொடி பறக்கவிடப்பட்ட பல்லவ மன்னர்களும் நந்தியைத் தங்கள் தேசிய கொடியாகக் கொண்டிருந்தனர். பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தில் “கோ” என்ற சொல் நாட்டுத் தலைவனைக் குறிக்கும் அதே சொல் பசுவுக்கும் காளைகளுக்கும் வழங்கும் பொதுச் சொல்லாகும். இவ்வாறு பல சிறப்புகளைப் பெற்ற நந்தியின் சிற்பம் கொங்கு மண்டலத்தில் “பட்டி” எனும் சொல் “அடைப்பு” எனும் பொருளில் கால்நடைகளை அடைக்கும் இடத்தைக் குறிப்பதாகும். இவ்வாறு பட்டி என்று முடியும் கிராமத்தில் நமக்குத் தமிழ் எழுத்துக்களுடன் நந்தி சிற்பம் கிடைத்திருப்பது மிக மிகச் சிறப்பான ஒன்று. இச்சிற்பம் 90செ.மீ நீளமும் 50செ.மீ உயரமும் 8 வரி எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகும்.

இவ்வெழுத்துக்களை வாசித்த உலகின் தலை சிறந்த தொல்லியல் அறிஞர்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர். எ.சுப்பராயலு அவர்களும் தமிழக தொல்லியல் துறையின் முன்னாள் துணை இயக்குநர் முனைவர் ரா. பூங்குன்றனார் அவர்களும் “ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ” என்று தொடங்கும் இக்கல்வெட்டு இப்பகுதியை ஆண்ட பெரும்பாலகுறிச்சல்லியை சேர்ந்த காமிண்டன் தேவ நக்கனேன் என்ற அதிகாரியால் எடுக்கப்பட்டதாகும் என்றும், இது அவருடைய அல்லது அந்தக் கிராமத்திலுள்ள கால்நடைகள் நோய் வாய்ப்பட்ட போது அந்த நோய் குணமானவுடன் அதற்கு

உருவாரமாகச் செய்து வைத்ததாகும் என்றும் இந்நடைமுறை இன்றும் கொங்குப்பகுதியில் நீடிப்பதாகவும் இன்று மக்கள் மண்ணால் உருவாரம் செய்துவைப்பதாகவும் கூறினர். அரிதான இந்நந்தி சிற்பம் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும் என்றனர்.

பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் BE.,M.I.E.,D.E.G.,
வீரராசேந்திரன் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வுமையம்
இயக்குநர்
9842255118
verarajendran1206@yahoo.in

800 ஆண்டுகள் பழைமையான குதிரை குத்திப்பட்டான் நடுகல் கண்டுபிடிப்பு

— சு.ரவிக்குமார்

திருப்பூரில் இயங்கிவரும் வீரராசேந்திரன் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் கி.திருநாவுக்கரசு, க.பொன்னுச்சாமி, ரா.செந்தில்குமார் மற்றும் பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் ஆகியோர் மேற்கொண்ட ஆய்வில் கருர் மாவட்டம் அரவக்குறிச்சி, கரடிப்பட்டியில் நங்காஞ்சி ஆற்றங்கரையில் தமிழகத்தில் மிக அரிதாகக் காணப்படும் குதிரைகுத்திப்பட்டான் நடுகல் ஒன்றைக் கண்டறிந்துள்ளனர்.

இதைப்பற்றி ஆய்வு மையத்தின் இயக்குநர் பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் மேலும் கூறியதாவது : குதிரைப் படை தமிழ்நாட்டில் தொன்று தொட்டு இருந்த நாற்படைகளில் ஒன்று. குதிரை அரபு நாட்டிலிருந்து இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணப்படுகிறது. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள அரப்பா அழிபாடுகளில் குதிரை இந்தியாவில் இருந்தது என்பதற்குரிய அறிய அகச்சான்றுகள் அகப்பட்டுள்ளன தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் குதிரைகளைப் பயன்படுத்தி இருந்தனர் என்று கூறமுடியும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழகத்தில் மக்கள் குதிரை வண்டிகளில் ஊர்ந்து வந்தனர் ; தமிழர்கள் கண்ட நான்கு விதப் படைகளில் குதிரைப்படையும் ஒன்று என்று இன்றும் சான்று காட்ட முடியும்.

"தேரும் யானையும் குதிரையும் பிறவும்
ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப" (தொல்.பொ.புற.12)

"தானை யானை குதிரை என்ற
கோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்" (தொல்.பொ.புற.14)

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் மூலம் குதிரை ஊர்தியும், குதிரைப் படையும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழகத்தில் இருந்து வருகின்றன என்பது நன்கு தெரிகிறது. மேலும் புறநானூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற சங்க இலக்கியங்களிலும் குதிரை பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

தமிழர்கள் ஆயிரம், ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குதிரைகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். குதிரைகளுக்கு இலக்கணங் கண்டுள்ளார்கள். குதிரைகளை வளர்க்கும் முறைகளையும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையையும் நன்கு தெரிந்துள்ளார்கள். அவர்கள் கண்ட அறுபத்து நான்கு கலைகளில் அசுவ சாத்திரமும் ஒன்றெனப் போற்றப்படுகிறது. அது தமிழர்கள் குதிரைகளைப் பற்றி நன்கறிந்திருந்தனர் என்பதை மெய்ப்பிக்கும். மேலும் கூடலில்

இறைவன் நடத்திய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களில் நரியைப் பரியாக்கிய திருவிளையாடலும் ஒன்றாக இருப்பது இதை உறுதிப்படுத்தும். குதிரைகள் பரிநூலில் எட்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை (1).பாடலம், (2).கோடகம், (3).இவுளி, (4).வன்னி, (5).குதிரை,(6).பரி, (7).கந்துகம், (8).புரவி எனப்படும். மேலும் குதிரைகள் நான்கு நிறங்களில் உள்ளன, அவை (1).வெள்ளைக் குதிரை, (2).சிவப்புக் குதிரை, (3).கருப்புக் குதிரை, (4).பொன்னிறக் குதிரை. இந்த நான்கு நிறமும் கலந்திருப்பது மிசிரக் குதிரை எனப்படும்.

உயரத்தின் அடிப்படையில் குதிரைகள் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படும். அவை (1).உத்தமக் குதிரை, (2).மத்தமக் குதிரை, (3).அதமக் குதிரை. குதிரை ஒட்டம் நாகபந்தம், விருத்தம், நெடு வீதி எனப்படும் இவற்றின் சுழிகளின் இலக்கணங்களும் பலவுள்ளன.அரசர்கள் அசுவலட்சணம் அணுவுளவும் குறையாத நல்ல குதிரையைப் பட்டத்துக் குதிரையாகத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருப்பார்கள். அதைப் பேணி வளர்த்து ஆடைகளும், அணிகலன்களும் அணிவித்து அதன் மீது அரசர்கள் பவனி வருவர். அதற்கென்று தனியாக ஆட்கள் வைத்து உணவு, குளிப்பு, நோய் முதலியவை கவனித்து வரப்பட்டன. நல்ல மணமும், வாழைப்பூ மடல் போன்ற அழகிய காதும், கால், மார்பு, கழுத்து, முதுகு ஆகிய உறுப்புகளில் வெள்ளையும் 82 அங்குலம் உயரமும் உள்ள செங்குதிரை அரச குதிரையாவதற்குத் தக்கது. இதனைப் பஞ்சகல்யாணி என்று கூறுவர்.

தமிழ் நாட்டுக் குதிரைப் படைக்கு எல்லா இலட்சணங்களும் பொருந்திய செங்குதிரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தன. தமிழ்நாட்டுக் குதிரைப்படை இந்தியாவிலேயே இணையற்றது, ஒப்பற்றது ; சிறந்த குதிரைகளுக்குச் சிறப்புப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. மலையமான் நாட்டை ஆட்சி புரிந்தவனாகிய திருமுடிக்காரி, காரி என்னும் பெயரிய தன் குதிரையோடு கொல்லிமலையை ஆண்ட வள்ளல் வல்வில் ஓரியின், ஓரிக்குதிரையுடன் புரவிப் போர் புரிந்தான் என நத்தத்தனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த வகையில் அரவக்குறிச்சி நங்காஞ்சி ஆற்றங்கரையில் நமக்குக் கிடைத்துள்ள குதிரை வீரன் நடுகல் எதிரிப்படையின் குதிரையைத் தாக்கி வீரமரணம் அடைந்த வீரனின் நினைவாக, வீரத்தின் அடையாளமாக எழுப்பிக்கப்பட்ட நடுகல் ஆகும். இந்நடுகல் 80செ.மீ அகலமும், 135 செ.மீ உயரமும் உடையதாகும். இதில் வீரனின் தலை வலதுபுறம் சாய்ந்துள்ளது. தலையில் மகுடமும், காதில் காதணிகளும், கழுத்தில் கண்டிகை, சரப்பளி அணிகலன்களும் கையில் வீரக்காப்பும், இடையில் நல்ல வேலைப்பாடுகளுடன் ஆடையும், குறுவாளும் வைத்துள்ளான். வீரன் தன் வலது கையில் உள்ள குறுவாள் மூலம் தன்னைத் தாக்கும் குதிரையைக்குத்தும் வண்ணமும், இடது கையால் தன்னைத் தாக்கும் குதிரையைத் தடுக்கும் வண்ணமும் நடுகல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. குதிரையின் முன்னங்கால் இரண்டும் வீரனின் இடுப்புப் பகுதியை தாக்கும் வண்ணமும், பின்னங்கால் இரண்டும் நிலத்தில் ஊன்றிய வண்ணமும் உள்ளது. குதிரையின் மேற் பகுதியில் வீரன் அமர்ந்து செல்லும் இருக்கை (சேடல்-Saddle) அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் பற்றி உலகின் தலை சிறந்த தொல்லியல் அறிஞர்களுள்

ஒருவரும் தமிழகத் தொல்லியல் துறையின் முன்னாள் துணை இயக்குநருமான முனைவர். ர. பூங்குன்றனாரிடம் கருத்துக் கேட்ட போது தமிழகத்தில் எண்ணற்ற புலிக்குத்திக் கற்கள் உள்ளன. ஆனால் குதிரை குத்திப்பட்டான் நடுகல் மிகச்சிலவே உள்ளன. இந்த வகையில் இது மிகவும் சிறப்புடையதாகும். சிலை அமைப்பை வைத்துப் பார்க்கும் போது இச்சிலை 800 ஆண்டுகள் பழைமையானதாகும் என்றார்

பொறியாளர் சு.ரவிக்குமார் BE.,M.I.E.,D.E.G.,
வீரராசேந்திரன் தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வுமையம்
இயக்குநர்
9842255118
verarajendran1206@yahoo.in

**களந்தை-கரைப்பாடி-ஆனைமலை-திருமூர்த்திமலை ஒரு வரலாற்றுச்
சுற்றுலா**

— து.சுந்தரம்

கோவை- வாணவராயர் அறக்கட்டளை

கோவையில் இயங்கும் வாணவராயர் அறக்கட்டளையினர் மாதந்தோறும் கொங்குப்பகுதியில் வரலாற்றுத் தொடர்புள்ள இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் உலாக்களில் ஒன்று 26-06-2016 ஞாயிறன்று நடைபெற்றது. அதுபோது, பொள்ளாச்சியை ஒட்டியுள்ள களந்தை, கரைப்பாடி, ஆனைமலை, திருமூர்த்திமலை ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்றுவந்தோம். தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறையில் உதவி இயக்குநராகப் பணியாற்றிய, தொல்லியலில் துறைபோகிய அறிஞர் திரு. பூங்குன்றன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இப்பயண உலா மிகுந்த இன்பத்தையும் பயனையும் நல்கியது எனில் மிகையல்ல. அது பற்றிய ஒரு பகிர்வு இங்கே. இக்கட்டுரையில் வருகின்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் அனைத்தும் திரு. பூங்குன்றன் அவர்களிடமிருந்து கேட்டறிந்தவை.

களந்தை

முதலாம் ஆதித்தசோழனும் இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டும்

முதலில் நாங்கள் சென்றது கிணத்துக்கடவுக்கு அருகில் அமைந்த ஒரு சிற்றூரான களந்தை இது ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புள்ள ஊர். இங்கு, தற்காலம் ஆதீஸ்வரம் என்னும் பெயர் கொண்ட

சிவன்கோவில் உள்ளது. ஆனால், கோயிலின் பழம்பெயர் “ஆதித்தேசுவரம்” என்பதாகும். சோழ மன்னர்களில் இரண்டாவது அரசனான முதலாம் ஆதித்தசோழன் பெயரால் அமைந்த கோயில். இந்த ஆதித்தசோழன் கொங்குநாட்டைப்பிடித்தான்; ஆட்சி செய்தான் என்பதற்கு இரு சான்றுகள் உள்ளன. ஒன்று, கொங்குதேச ராஜாக்கள் என்னும் நூல். இரண்டாவது கோவைப்பகுதியில் பாலக்காட்டுக்கணவாய் காட்டுப்பகுதியில் அமைந்திருக்கும் இராசகேசரிப் பெருவழிக்கல்வெட்டு. கொங்குதேச ராஜாக்கள் நூலில், ஆதித்தசோழன் கொங்குநாட்டு வேட்டுவராஜாக்களை வெற்றிகொண்டான் என்று குறிப்பிடப்பெறுகிறது. செய்தி பழைய காலத்துச் செய்தியாக இருப்பதாலும், இருநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் எழுதப்பட்ட நூலாக இருப்பதாலும் இக்கருத்தை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இராசகேசரிப் பெருவழி என்று ஒரு பெருவழியையும் அப்பெருவழியில் இருந்த கல்வெட்டையும் கண்டுபிடித்தார் பூங்குன்றன் அவர்கள். அக்கல்வெட்டின் பாடம் கீழ்வருமாறு:

**இராசகேசரிப்பெருவழிக் கல்வெட்டு
கல்வெட்டுப்பாடம் (வட்டெழுத்துப்பகுதி)**

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோ இராசகேசரிப்
- 2 பெருவழி திருநிழலு மன்னு
- 3 யிருஞ் சிறந்த

- 4 மைப்ப ஒருநிழல் வெண்டி
- 5 ங்கள் போலோங்கி ஒரு நிழல்போ
- 6 ல் வாழியர் கோச்சோழன் வளங்
- 7 காவிரி நாடன் கோழியர் கோக்கண்ட
- 8 ன் குலவு.

கல்வெட்டுப்பாடம் (தமிழெழுத்துப்பகுதி)

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோஇரா
- 2 சகேசரிப்
- 3 பெருவழி

இக்கல்வெட்டு முதலாம் இராசராசன் காலத்தது என்று தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருதினார்கள். ஆனால், கல்வெட்டு முதலாம் ஆதித்தசோழன் காலத்தது என்று பின்னர் தெளிவாகியது. கல்வெட்டில் “கோக்கண்டன்” என்ற ஒரு பெயர் வருகிறது. இதே பெயரோடு தில்லைத்தானம் என்ற ஊரில் ஒரு கல்வெட்டு கிடைத்தது. அதில், “பல்யானைக் கோக்கண்டனாயின தொண்டைநாடு பாவிய இராஜகேசரி” என்று ஒரு தொடர் வருகிறது. தொண்டைநாடு பாவிய இராஜகேசரி என்பவன் முதலாம் ஆதித்த சோழன்தான். கோக்கண்டன் என்னும் பெயர் சோழர்களில் இருவருக்கு மட்டுமே வழங்கியது. ஒருவன் முதலாம் ஆதித்தன்; இரண்டாமவன் இரண்டாம் இராஜராஜன். இரண்டாம் இராஜராஜன்., கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன். அந்தக்காலத்தில் இராசகேசரிப் பெருவழிக்கல்வெட்டு சேராது. காரணம், இக்கல்வெட்டு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு. எனவே, முதலாம் ஆதித்தன் கல்வெட்டு இங்கே கொங்கில் இருப்பதால், ஒருவேளை கொங்குநாட்டில் அவனது ஆட்சி நடைபெற்றிருக்க வாய்ப்புள்ளது என்று கருதப்படுகிறது. அவ்வாறு, அவன் கொங்குநாட்டை ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவன் பெயரால் யாரேனும் களந்தைக்கோயிலைக் கட்டுவித்திருக்கலாம். அவனே கட்டுவித்தான் எனச் சொல்வதற்கில்லை. அதுவும், ஆதித்தன் காலத்தில் கட்டப்படவில்லை. கோயில் பிற்காலத்தது.

கருவூர்த்தேவர் சுட்டும் இன்னொரு களந்தை

தஞ்சைப்பகுதியிலும் ஒரு களந்தை உண்டு. அந்தக்களந்தையைப்பற்றித் திருவிசைப்பாவில் கருவூர்த்தேவர் பாடியிருக்கிறார். அந்தப்பாட்டில், கோயில் இராஜராஜேச்சுரம் என்ற பெயரில் சுட்டப்பெறுகிறது. எனவே, அது இந்தக்களந்தை அல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

கோயில் கல்வெட்டுகள்

இந்தக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் சிறப்பானதாகக் கருதப்படும் ஒரு கல்வெட்டு, சேலம் நாட்டுச் சேலமான இராஜாச்ரயபுரத்திலிருக்கும் கைக்கோளன் ஒருவன் இங்கு வந்து தங்கியிருந்தபோது

கொடுத்த தானத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிடுகிறது. உள்ளூர் அல்லாது, பல வெளியூர்களிலிருந்து வந்து இந்தக்கோயிலுக்குக் கொடை அளித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கோயிலின் வளாகத்தில் ஒரு நடுகல் சிற்பம்

தூண் கொடை பற்றிய கல்வெட்டு - 3 பகுதிகளாக

பகுதி-1

பகுதி-1

பாடம்

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீவி

2 க்கிரம சோழ

3 தேவற்கு யா

4 ண்டு பத்தாவ

5 து களந்தை

பகுதி-2

பகுதி-2

பாடம்

- 1 யிலிருக்கும்
- 2 வெள்ளாளரி
- 3 ல் மாப்புளி
- 4 களில் கோ
- 5 வந் தேவநா

பகுதி-3

பகுதி-3

பாடம்

- 1 ன உதைய
- 2 பாலந்
- 3 தரும
- 4 ம் இத்தூண்
- 5 பந்மாயேஸ்வ
- 6 ர ரசைஷ

வாயறைக்காநாடு

களந்தை, வாயறைக்காநாட்டைச் சேர்ந்தது. பல்லடம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இரு வட்டங்கள் சந்திக்கும் பகுதி இந்த வாயறைக்காநாடு. வாயறைக்காநாடு, தென்கொங்கிலிருந்த ஏழு நாடுகளுள் ஒன்று. காவடிக்காநாடு, கரைவழிநாடு, வெண்டையூர்க்கால் வீரகேரளவளநாடு, நல்லூர்க்காநாடு முதலானவை இவ்வேழு நாடுகளுள் அமையும். கொழுமம் கோயில் கல்வெட்டில் ஏழு நாடுகள் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இந்த ஏழு நாடுகளில் (அதாவது தென்கொங்கில்) இருந்த

கம்மாளர்களுக்கு அரசனால் சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்ட செய்தியை கொழுமம், பேரூர், கரைப்பாடி, குடிமங்கலம் போன்ற பல ஊர்களில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் காண்கிறோம். (உரிமைகள் பற்றிய விளக்கம் “கரைப்பாடி” என்னும் தலைப்பில் காண்க.)

பூலுவர்கள்-பழங்குடிகள்

பூலுவர்-குறிப்புள்ள கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் பாடம்:

- 1 ..
- 2 வது வாய
- 3 றைக்கா
- 4 நாட்டுக்க
- 5 ளந்தையி
- 6 ல் பூலுவ
- 7 ந் பெரும்
- 8 பற்றாரில்
- 9 வாணந்
- 10 நிலையு
- 11 டையாந்

வாயறைக்காநாடு பூலுவர்கள் இருந்த பகுதியாகும். பொள்ளாச்சியிலும் குள்ளிச்செட்டிபாளையத்திலும் பூலுவர்கள் இருந்தனர். (பொள்ளாச்சி, வெண்டையூர்க்கால் நாட்டைச் சேர்ந்தது). குள்ளிச்செட்டிபாளையம் தற்போது ஒரு சிற்றூர். தென்கொங்கின் வடபகுதி முழுதும் பூலுவர்கள் இருந்த செய்தியைக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. காலப்போக்கில், வெள்ளாளர் வந்தபிறகு பூலுவர், வெள்ளாளர் இருவரையும் கல்வெட்டுகள் தனித்தனியே குறிப்பிடுகின்றன. ஒரே பகுதியில், வெள்ளாளர் என்றும் பூலுவனார் என்றும் இருக்கும். இவ்விருவகையினருக்கும் தனித்தனியே நாட்டுச்சபைகள் இருந்தன. இருவகையினரும் சேர்ந்து கோயில்களுக்குக் கொடைகள் கொடுத்துள்ளனர். இதுபற்றிய குறிப்புகள் அவிநாசி, சேலூர் ஆகிய ஊர்க்கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

பழங்குடிகள் வேளாண்குடிகளாக மாற்றம் பெறுதல்

மேலே குறிப்பிட்டபகுதிகளில் இருந்த பூலுவர்களைச் சோழர்கள் வேளாண்குடிகளாக மாற்றினர். அப்போது, பூலுவர்கள் தங்களை வேளாண்குடிகளாக உட்படுத்துவதற்காக, அவர்களுக்குச் சில

சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. இச்சலுகைகள், பூலுவர்களை வேளாண்குடிகளாக மாற்றும் ஒரு முயற்சியாக இந்தச்சலுகைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

பழங்குடித்தெய்வம் பெற்றநாச்சியார்

பழங்குடிகளை வேளாண்குடிகளாக மாற்றும்போது பழங்குடிகளின் தெய்வங்களைச் சிவன்கோவில்களுக்குள் கொண்டுவருகின்றனர். அவ்வாறு கொண்டுவரும்போது, பழங்குடித்தெய்வங்கள் எப்படி இருந்தனவோ அப்படியில்லாமல் பிராமணமரபுக்குட்பட்டு மாற்றப்பட்டன. தமிழ்நாட்டிலேயே, இந்த ஊரில்தான் நந்தியின்மேல் அமர்ந்த நிலையில் அம்மனைப் பார்க்க இயலும். நந்திமேல் அமர்ந்த அம்மன் என்பதால் பெற்றநாச்சியார் என்று அழைத்தார்கள். பெற்றம் என்றால் எருது. பெற்றநாச்சியார் என்று கொழும்பு, ஆனைமலை ஆகிய ஊர்க்கல்வெட்டுகளில் குறிப்பு வருகிறது. ஆனைமலை ஆனைக்கீசுவரர் கோயிலில் பெற்றநாச்சியார் சிலையைப் பாண்டிமண்டலத்து இருஞ்சோனாட்டைச் சேர்ந்த சுந்தரப்பெருமாள் வாழ்வித்தாரான பல்லவராயர் என்பவர் திருக்காமக்கோட்டநாச்சியாராக ஏறியருளப்பண்ணினார் என்று ஒரு கல்வெட்டு கூறுகிறது. பாண்டிநாட்டிலிருந்து வந்த ஒருவர் இங்கு பெற்றநாச்சியார் சிலையைச் செய்துகொடுத்தார் என்னும் செய்தியைக்காணும்போது, பெற்றநாச்சியார் என்னும் தாய்த்தெய்வம் இப்பகுதியில் எத்துணை முதன்மையான தெய்வமாக இருந்திருக்கும் என்பதை அறியலாம். களந்தைக்கோயில் கருவறையில் இருப்பது பெற்றநாச்சியார் உருவமேயாகும். இந்தப்பகுதி அம்மன்வழிபாட்டுக்குரிய பகுதியாக விளங்கியுள்ளது. அம்மன் வழிபாடு, சோழர் ஆதிக்கம் செயல்பட்டமை போன்ற பல அடிப்படைகளால் இந்தக்கோயில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இந்தக்கோயிலின் அருகில் இராசராசன் காசு கிடைத்துள்ளது.

களந்தையில் பெருங்கற்சின்னங்கள்

கல்திட்டைக்குள் புலிசுத்திக்கல்

புலியின் உருவம்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த பெருங்கற்சின்னங்கள் (ஈமச்சின்னங்கள்) இந்த ஊர்ப்பகுதியில் கிடைத்தன. பல வீடுகளில் இந்தத் தாழிகளை எடுத்து வீட்டுப்பயன்பாட்டுக்குப் புழங்கிவந்துள்ளனர். சாம்பல் மேடு (Ash mound) இங்கே இருந்துள்ளது. மேலும், வேட்டுவர் நடுகற்களும் கிடைத்துள்ளன. இவையெல்லாம் ஊரின் பழமையைப் பறைசாற்றும் சான்றுகள். பூலுவவேட்டுவர் என்று இப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பெறுகிறார்கள். பூலுவரும் வேட்டுவரும் ஒருவரே ஆகலாம். பழங்குடிகளை நாகரிகக்குடிகளாக மாற்றுவதற்குச் சோழர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி ஓரளவு வெற்றிபெற்றது எனலாம். காலம் செல்லச்செல்ல, அவர்கள் வேறுவேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். வாணிகமும் நிறைய நடைபெற்றது.

பாடிகாவல்

தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியில் மட்டும் கிடைக்கும் ஒரு கல்வெட்டுச்சொல் இங்குள்ள கல்வெட்டில் கிடைத்துள்ளது. பாடிகாவல் என்பது அச்சொல். பாடி என்பது ஆடுமாடு ஆகிய கால்நடைகளைப் பாதுகாத்து வைக்கும் இடமாகும். நாளடைவில் நிலையான ஊராகும்போது பாடி என்னும் பெயர் ஊர்ப்பெயருடன் இணைந்தது. பாடிகாவல் என்பது ஊர்காவலையும், ஊர்காவலுக்காகப் பெறுகின்ற வரியையும் குறிக்கும். இந்தச்சொல் முதன்முதலில் தேவாரத்தில்தான் வந்தது. “பாடிகாவலில் பட்டு உழல்வீரே” என்பது நாவுக்கரசர் தென்கோடிக்காவில் பாடிய பாட்டில் வரும் தொடர். பாடிகாவலைக் கீழானதாக அப்பர் நினைத்திருக்கிறார் எனத் தோன்றுகிறது. ஆனால், காரணம் தெரியவில்லை. கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் கல்வெட்டுகளில் பாடிகாவல் சொல் கிடைக்கிறது. அதற்குமுன்னர், சோழர்கள் பாடிகாவலைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது.

ஏனென்றால், உள்ளூரில் இருக்கும் மக்கள் அந்த ஊர்காவலர்களுக்கு ஊதியமாகப் பாடிகாவல் வரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அரசு நிர்வாகத்தில் வராத சிறிய நிலையிலான பாடிகாவல் வரிபற்றிக் கல்வெட்டில் வரவில்லை. முதல் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆகியோர் காலத்திலிருந்துதான் பாடிகாவல், கோயில் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. ஒரு சிலர், தமக்கு வரவேண்டிய பாடிகாவல் வருமானத்தைக் கோயிலுக்குக் கொடையாக அளித்துள்ளனர். சிறிய நிலையிலான பாடிகாவல் சோழர் காலத்தில் பெரிய நிலைக்கு உயர்கிறது. பாடிகாவல் பற்றிய கல்வெட்டு இந்தக்கோயிலில் மட்டுமே உள்ளது. வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய பகுதிகளில் இருக்கும் பாடிகாவல், தமிழகத்தில் வேறெங்கும் இல்லை; இங்கு களந்தைக்கோயிலில் இருப்பது சிறப்பு.

கோயிலின் பெயர்க் காரணம்

தற்போது “ஆதீஸ்வரம்” என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பெயர், சமணத் தீர்த்தங்கரரில் முதல்வரான ஆதிநாதர் என்னும் ரிஷபதேவர் பெயரால் வந்தது என்று சில அறிஞர்களின் கருத்து. இப்பகுதியில், பல சமணக்கோயில்கள், சைவக்கோயில்களாக மாற்றப்பட்டதன் அடிப்படையிலும், இக்கோயிலில், பரியங்க ஆசனத்தில் அமர்ந்து தவம் செய்யும் தோற்றத்தில் உள்ள ஒரு முனிவரின் சிற்பத்தின் அடிப்படையிலும் மேற்படி கருத்து உருவாகியிருக்கலாம். ஆனால், முனிவரின் சிற்பம், சமண முனிவரின் தோற்றத்தில் இல்லை; அது, ஒரு சைவமரபைச்சேர்ந்த முனிவரின் தோற்றத்தில்தான் காட்சியளிக்கிறது. எனவே, சோழ அரசன் முதலாம் ஆதித்தன் பெயரால் இக்கோயிலின் பெயர் அமைந்தது என்றே கொள்ளவேண்டும். அவனது ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 870-907. ஆனால், கோயில் பிற்காலத்தது.

களந்தையும் வச்சணந்தி முனிவரும்

வச்சணந்தி மாலை என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றிய வச்சணந்தி முனிவர் இப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதன் அடிப்படையில்

முடிவுரை

இதுகாறும் நாம் அறிந்தவற்றால், பொள்ளாச்சி, ஆனைமலைப்பகுதிகளில் தாய்தெய்வ வழிபாடே பழங்குடி மக்களால் சிறப்பாகவும் முதன்மையாகவும் பின்பற்றப்பட்டது என்பதும், பழங்குடிகளை நாகரிகக் குடிகளாக மாற்றிய சோழர்களின் செயல்பாடும், பழங்குடியினரின் தாய்த்தெய்வத்தைப் பெருஞ்சமயத்தில் சிவனின் மனைவியாக இணைத்துக்கொண்ட செயல்பாடும், மக்கள் சமுதாயத்தில் காலமும், ஆட்சி அதிகாரமும் எத்தகைய மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளன என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

குறிப்பு:

கரைப்பாடி, ஆனைமலை, திருமூர்த்திமலை ஆகியவை பற்றிய செய்திகளை அடுத்துவரும் கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதியில் தொடரும்.

து.சுந்தரம்

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

மொக்கணீசுவரர் கோயிலில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு

— து.சுந்தரம்

கல்வெட்டு அறிஞர் மா. கணேசனார்:

அவிநாசியைச் சேர்ந்த மறைந்த கல்வெட்டு அறிஞர் முனைவர் மா.கணேசன் அவர்கள் 1980களில் கோவை மாவட்டக் கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்து நூலாகப் பதிப்பித்தவர். அவரது ஆய்வுகளில், சேலுருக்கருகில் அமைந்துள்ள குட்டகம் என்னும் ஊரில் இருக்கும் மொக்கணீசுவரர் கோயிலும் ஒன்று. அக்கோயிலில், வட்டெழுத்துகளால் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டினை அவர் கண்டறிந்தார். ஆனால், அக்கல்வெட்டு நீண்டகாலமாகப் படிக்கப்படாமலேயே இருந்தது. இக்கட்டுரை ஆசிரியரிடம் இக்கல்வெட்டைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்.

2014-ஆம் ஆண்டில் வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டு ஆய்வு:

2014-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இக்கல்வெட்டு, கட்டுரையாசிரியரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுக் கல்வெட்டின் பாடமும் பெருமளவு படிக்கப்பட்டது. முழுமையாகப் படித்தபின்பே சரியான செய்தி வெளிப்படும் என்னும் காரணத்தால், மீண்டும் கல்வெட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது. அண்மையில், 2016 மே மாதம் 8-ஆம் தேதி, தஞ்சை-தொல்லியல் கழகத்தைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் விழுப்புரம் வீரராகவன் அவர்கள் திருப்பூருக்கு வந்திருந்தபோது, நானும் (இக்கட்டுரை ஆசிரியர்) அவரும் இணைந்து இக்கல்வெட்டினை முழுமையாக ஆய்வு செய்துவிடவேண்டும் என்னும் முனைப்போடு செயலில் இறங்கினோம். (கட்டுரை ஆசிரியரும் தஞ்சை-தொல்லியல் கழக உறுப்பினரே.) வீரராகவன் அவர்கள் ஓர் அற்புதமான தொல்லியல் ஆய்வாளர். முறைப்படி கல்வெட்டுகளையும் புடைப்புச் சிற்பங்களையும் வெள்ளைத்தாளில் படியெடுத்து கல்வெட்டுகளின் வடிவங்களையும், புடைப்புச் சிற்பங்களின் வடிவங்களையும் நம் கண்முன்னே உயிரோட்டமாக ஆக்கித்தருவதில் வல்லவர். அவிநாசியைச் சேர்ந்த வரலாறு மற்றும் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுவரும் தன்னார்வலர் ஜெயசங்கரும் எங்களுடன் இணைந்துகொண்டார். வீரராகவன் அவர்களது பணி வாயிலாகக் கல்வெட்டு முழுமையாகப் படியெடுக்கப்பட்டு அதன் பாடம் படிக்கப்பட்டது. கல்வெட்டின்மேல் ஒட்டிய வெள்ளைத்தாளுடன் எடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் ஒளிப்படத்தைப் பார்த்தாலே, படியெடுத்ததன் நேர்த்தி புலப்படும்.

கோயிலின் தோற்றம்:

மொக்கணீசுவரர் கோயில் ஒரு பழமை வாய்ந்த கோயிலாக இருந்துள்ளது. கி.பி. 12 அல்லது 13-ஆம் நூற்றாண்டளவில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. தற்காலக் கட்டுமானத்துடன் தற்போது கோயில் தோற்றமளித்தாலும் பழமையான கட்டுமானத்தின் எச்சங்கள் தற்போதும் கோயிலில் உள்ளன. சேலூர்ப்பகுதியில் ஒரு வணிக வழி இருந்துள்ளதாகக் குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. சிவ வழிபாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்ட வணிகர் ஒருவர் இப்பகுதிக்கு வருகையில் இங்கு இளைப்பாறி உணவு உண்ணுமுன் சிவ பூசை செய்ய

முனைந்தார். உதவிக்கு வந்தவர், தாம் எப்போதும் கொண்டுவரும் சிவலிங்கத்திருமேனியைக் காணாது, குதிரைக்கு உணவான கொள்ளுப்பயறு நிரம்பிய பையை லிங்க வடிவில் திரட்டி மண்ணில் பதித்து விட்டதாகவும், வணிகர் சிவபூசையை முடித்தெழுந்தபோது, உதவியாளர் மீண்டும் கொள்ளுப்பையை எடுக்க முனைந்ததில், கொள்ளுப்பை சிவலிங்கமாக உருவெடுத்திருந்ததைக் கண்டு வியப்பெய்தி வணிகரிடம் சொல்ல, அங்கு ஒரு சிவன் கோயில் எழுப்பப்பட்டதாகவும் செவி வழி வரலாறு ஒன்று இக்கோயிலைப்பற்றி நிலவிவருகிறது.. இச்செவிவழிச் செய்திக்கு வேறு மாற்று வடிவங்கள் முன்வைக்கப்படலாம். எனினும், அடிபடைக்கருத்து மொக்கணி சிவலிங்கமாக வழிபடப்பட்டது என்பதேயாகும். கொள்ளுப்பை, மொக்கணி என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டதன் காரணமாக இறைவன் பெயர் மொக்கணீசுவரர் என்றாயிற்று.

கோயிலின் தோற்றம்

12-13 -ஆம் நூற்றாண்டு எச்சங்கள்

வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு
- மூலத்தோற்றம்

கல்வெட்டு படித்தல்
- முதல் முயற்சியின்போது

கல்வெட்டின் பழமை ஆயிரம் ஆண்டுகள்:

கோயிலின் திருச்சுற்றுப்பாதையில் தளத்தில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு பலகைக்கருங்கல்லில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. வட்டெழுத்து என்பது இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகள் பழமையுள்ள தமிழி (அல்லது தமிழ் பிராமி) என்னும் தமிழ்த் தொல்லெழுத்திலிருந்து தோன்றிய எழுத்து வடிவமாகும். தமிழி எழுத்திலிருந்து தோன்றிய மற்றொரு எழுத்து வடிவம் தமிழ் எழுத்து. இரண்டு எழுத்துகளும் ஒன்றாகத் தோன்றி வளர்ச்சியுற்றாலும், சோழர் ஆட்சியின்போது தமிழகம் முழுதும் தமிழ் எழுத்துக்கு முதன்மை இடம் அளிக்கப்பட்டதால், காலப்போக்கில் வட்டெழுத்தின் பயன்பாடு மறைந்தது.

இருப்பினும், வட்டெழுத்து, மக்கள் எழுத்தாக நீண்ட காலம்வரை அதாவது கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டுவரை கொங்குநாட்டில் வழக்கில் இருந்துள்ளது. கொங்குநாட்டை ஆட்சி செய்த கொங்குச்சோழ அரசன் வீரராசேந்திரன் காலத்திலும் (கி.பி. 1207-1256) கொங்கு நாட்டில் வட்டெழுத்து வழக்கில் இருந்தது. பிரமியத்தில் இவன் காலத்து வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு இருக்கிறது.

கல்வெட்டு படியெடுத்தல்

மொக்கணீசுவரர் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில் இருபது வரிகள் காணப்படுகின்றன. எழுத்துகள் மிக அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டின் முதல் வரி, “ (ர பதி) மூர்க்கழனி பராக்கிரம சோழ தேவர்க்குத் திருவெழுத்திட்டு” என்று தொடங்குகிறது. முதல் ஒன்பது வரிகளில் இவ்வரசனுடைய மெய்க்கீர்த்தி கூறப்படுகிறது. பதினோராவது வரியில் இந்த அரசனது ஆட்சியாண்டு “அஞ்சாவது” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கோவை மாவட்டக்கல்வெட்டுகள் நூலில் கொங்குச்சோழ அரசர்களில், மூர்க்க பராக்கிரம சோழன் பெயர் காணப்படாமையாலும், அதேபோல்து, கலிமூர்க்க விக்கிரம சோழன் என்னும் அரசன் கி.பி. 1004 முதல் கி.பி. 1047 வரை ஆட்சியில் இருந்துள்ளதாகக் குறிப்புள்ளதாலும் அவனைப்பற்றிய குறிப்புகளைத்தேடியபோது, திருப்பூர் மாவட்டக்கல்வெட்டுகள் நூலில், தாராபுரம் வட்டம் பிரமியம் என்னும் ஊரின் வலஞ்சுழிநாதர் கோயிலில் உள்ள வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளில் “கோக்கலிமூர்க்க விக்கிரமச்சோழன்” என்னும் அரசனின் கல்வெட்டில் மேற்படி மொக்கணீசுவரர் கோயில் வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டில் வருகின்ற அதே மெய்க்கீர்த்தி வரிகள் காணப்படுவதைப் பார்த்தேன். அரசனின் பெயர் மாறினாலும் மெய்க்கீர்த்தி ஒன்றே. அரசன்பெயரைத் தெளிந்துகொள்ள தொல்லியல்துறையில் உதவி இயக்குநராகப் பணியாற்றிய முனைவர் அர.பூங்குன்றன் அவர்களைத் தொடர்புகொண்டபோது, கலிமூர்க்க விக்கிரமச்சோழனுக்கு “பராக்கிரமச் சோழன்” என்று வேறொரு பெயரும் இருந்ததாகவும், அன்னுார்க்கோயிலில் ஒரு வரி மட்டும் உள்ள வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டொன்றில் பராக்கிரம சோழன் பெயர் வருவதாகவும், ஆனால் இக்கல்வெட்டு நூலில் சேர்க்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார். எனவே, கல்வெட்டு, கலிமூர்க்க விக்கிரமச்சோழன் காலத்தைச் சேர்ந்தது என்பது உறுதியாயிற்று. ஆட்சியாண்டு ஐந்து என்பதால் இக்கல்வெட்டு கி.பி. 1009-ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்டது என்று உறுதியாகிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான பழமை கொண்டது என்பது கல்வெட்டின் சிறப்பு.

வழக்கமாக அரசர்களின் மெய்க்கீர்த்திகளில், அரசனது போர் வெற்றியும் புகழும் இடம்பெறும். ஆனால், இவ்வரசனின் மெய்க்கீர்த்தியில், இவன், குடிமக்களிடம் ஆறில் ஒன்றை வரியாகக் கொண்டான் என்றும், அல்லவை கடிந்து குடிபுறம் காத்தான் என்றும், பெற்ற குழவிக்கு உற்ற நற்றாய் போல் குடிமக்களைக் காத்து நாடு வளம் பெருக்கினான் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதுவும் இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் சிறப்பாகும். கொங்குநாட்டை நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆண்ட அரசர் இருவரில் இவன் ஒருவன். இன்னொருவன் வீரராசேந்திரன் ஆவான்.

கல்வெட்டின் செய்தி:

கல்வெட்டில், இக்கோயில் எழுப்பப்பட்ட செய்தி காணப்படுகிறது. கொங்கு நாட்டில் பழங்காலத்து இருந்த இருபத்து நான்கு நாட்டுப்பிரிவுகளில் வடபரிசார நாடும் ஒன்று. இந்த நாட்டுப்பிரிவில், பேரூர், அவிநாசி, சேலூர் போன்ற ஊர்கள் அடங்கும். வடபரிசார நாட்டில் இருந்த குடவோடான இராசவிச்சாதிர நல்லூரில் வாழும், முள்ளிகள் என்னும் வெள்ளாளர் பிரிவைச் சேர்ந்த கோவன் விச்சாதிரன் என்பானின் மனைக்கிழத்தி எறுளங்கோதை என்னும் பெண்மணி இக்கோயிலை எடுப்பித்தாள் என்று கல்வெட்டுச் செய்தி கூறுகிறது. இதனால்,

மொக்கணீசுவரர் கோயில் கி.பி. 12 அல்லது 13-ஆம் நூற்றாண்டளவில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்னும் கருத்து மாற்றம் பெறுகிறது. கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இக்கோயில் கட்டப்பட்டது என அறிகிறோம். வெள்ளாளர் குலப்பெண் ஒருத்தி கோயில் கட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. 10, 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெண்டிரின் சமூக நிலை இக்கல்வெட்டின் மூலம் அறியப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இருந்த பொருளாதார உரிமை, கோயில் கட்டுதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடும் உரிமை ஆகியன தெளிவாகின்றன. கொங்குப்பகுதியில் பழங்காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட சிறு கோயில்கள் (கற்களால் கட்டப்பெற்றவை) எளிமையான வடிவில் கட்டப்பட்டன என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். கருவறையும் அதனை அடுத்து அர்த்தமண்டபமும் மட்டும் எழுப்பப்பட்டன. பெரும்பாலும், கருவறையின்மேல் பகுதியில் விமானம் கட்டப்படவில்லை. வெள்ளாளர் குலப்பெண் கோயில் கட்டும்போது, அதுபோலவே எளிமையாகக் கட்டப்பெற்றுப் பின்னர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டளவில் சற்றே விரிவாகக் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதத் தோன்றுகிறது. ஆனால், கோயிலில், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகள் எவையுமில்லை. இருப்பினும், கோயில் வளாகத்தில் கி.பி. 12-13 நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தன எனக் கருதத்தக்க சில சிற்பங்களும், உடைந்த தூண்களும், பழமையான ஒரு மண்டபப் பகுதியும் காணப்படுவது இக்கருத்தை ஏற்கத் துணைசெய்கிறது. இக்கோயில் வளாகத்தில் விசயநகர அரசர் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பலகைக்கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு, கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு விசயநகர அரசர் அச்சுதராயர் காலத்தைச் சேர்ந்தது. மொக்கணீசுவரர் கோயிலுக்குச் சேவூரில் இருக்கும் நிலங்கள் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தியைச் சொல்லும் இக்கல்வெட்டில், கோயில் அமைந்திருக்கும் குட்டகம் ஊரானது குடக்கோட்டூர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

குடவோடு என்னும் இராசவிச்சாதிர நல்லூர்:

மொக்கணீசுவரர் கோயில் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில், குட்டகம் ஊரானது, குடவோடான இராசவிச்சாதிர நல்லூர் என்று குறிப்பிடப்பெறுகிறது. எனவே, இவ்வூர் குடவோடு என்னும் பெயரிலிருந்து குடக்கோடு (குடக்கோட்டூர்), குட்டகம் என்று பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு பெயர்மாற்றம் பெற்றுள்ளதை அறிகிறோம். இராசவிச்சாதிரன் என்பான் கலிமூர்க்க பராக்கிரம சோழனின் கீழ் இப்பகுதியில் ஆட்சி அதிகாரம் பெற்ற ஒரு தலைவனாய் இருந்திருக்கலாம்; அரசன், குடவோடு ஊருக்கு இந்த இராசவிச்சாதிரன் பெயரில் சிறப்புப் பெயர் வழங்கியிருக்கலாம் எனக் கருத வாய்ப்புண்டு. முள்ளிகள் என்னும் வெள்ளாளர் குலப்பிரிவு இருந்துள்ளதைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

எறுளங்கோதை:

கோயில் எடுப்பித்த வெள்ளாளர்குலப் பெண்ணின் பெயர் அழகிய தமிழ்ப்பெயராக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. எறுளம் என்பது ஒரு மரத்தையும், அதன்வழி ஒரு மலரையும் குறிப்பதாகத் தமிழ் அறிஞரும் மொழி ஆய்வாளருமான நா.கணேசன் அவர்கள் கூறுவது எறுளங்கோதை என்னும் தமிழ்ப்பெயரும், மனைக்கிழத்தி என்னும் அழகான தூய தமிழ்ச் சொல்லும், பழங்கல்வெட்டுகளில் நல்ல தமிழ் வளர்க்கப்பட்டதை எடுத்துரைக்கின்றன.

மொக்கணீசுவரர் கோயில் வட்டெழுத்துக்கல்வெட்டு – பாடம்

1. (ர பதி) மூர்க்க ஸ்ரீபராக்ரம சோழ(தே)
2. வர்க்குத் திருவெழுத்திட்டுச் செ
3. ங்கோலோச்சி வெள்ளிவெண்குடை மி
4. ளிரவேந்தி ஆறில் ஒன்று கொ
5. ண்டல்லவை கடின்து நாடு வள
6. ம் படுத்து நை குடியோம்
7. பிக் கோவீற்றிருன்து குடி
8. புறங்காத்துப் பெற்றகுழ
9. விக்குற்ற நற்றாய்போல் செ
10. ல்லாநின்ற திருநாள் யாண்டு
11. அஞ்சாவதில் இத்திருக்கோ
12. யில்லெடுப்பிச்சேந் வட
13. பரிசாரத்தில் குடவோ
14. டாந இராசவிச்சாதிர நல்
15. லூரிருன்து வாழும் வெள்
16. ளாளந் முள்ளிகளில் கோ
17. வன் விச்சாதிரந் மறை
18. க்கிழுத்தி எறுளங்கோ
19. தையேன் என் நி
20. ந் தாந்

குறிப்பு : சிவப்பு வண்ண எழுத்துகள் கிரந்தம்.

முடிவுரை:

வரலாற்றுச் சிறப்பும், ஆயிரம் ஆண்டுப் பழமைப்பின்னணியும் உள்ள குட்டகம் ஊரும், அதன் கோயிலும், வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டும் நம் செல்வங்கள் என்னும் பெருமையுடன் இவ்வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்போம்.

து.சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

கல்மரப் பூங்கா காவலாளியுடன் ...

— கோ. செங்குட்டுவன்

இரண்டாண்டு இடைவெளியில் திருவக்கரை கல்மரப் பூங்காவிற்கு இன்று மீண்டும் பயணம்.

தந்தி டி.வி. செய்தியாளர் திரு.கோபிநாத்- உடன். சிறப்புச் செய்திக்காகச் சென்றிருந்தேன்.

கடந்தமுறை சென்றபோது அங்குப் பரந்து விரிந்து விழுதுகளுடன் காட்சியளித்த 300 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த அந்த ஆலமரம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. இப்போது தான் கவனித்தேன், அருகிலேயே ஐயனார் கோயில் கொண்டிருப்பதை!

திருவக்கரை காவல் தெய்வமாக எல்லையில் அவர் வீற்றிருக்கிறார். இந்த ஆலமரம் கூட அவருக்குத்தான் சொந்தம்.

கிராம மக்கள் பலரும் வந்து வழிப்பட்டுச் செல்கின்றனர்.

கல்மரப் பூங்கா வளாகத்தில் இப்படி ஒரு காட்சி.

மகிழ்ச்சி..!

தந்தி டி.வி. செய்தியாளர் கல் மரங்களைப் படம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் அங்கிருந்தக் காவலாளியிடம் பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

பெயர் டி.ராமச்சந்திரன். மத்திய அரசின் புவியியல் துறையால் நியமிக்கப்பட்டவர். விழுப்புரம் மாவட்டம் ரிஷிவந்தயம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்.

29 ஆண்டுகள் இந்தக் கல்மரப் பூங்காவில் பணியாற்றிவிட்டார். இம்மாதத்தோடு ஓய்வு பெறுகிறாராம்.

இந்த இடத்தைச் சொந்த வீடுபோல் பாவித்து வந்தவர். ஏதாவது சுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று அவசர வேலை வந்துவிட்டால் மனைவி, மகன் ஆகியோரையும் அழைத்து வந்துவிடுவாராம்.

முன்னாள் பிரதமர் சந்திரசேகர்-பிரதமவராவதற்கு முன்பு மூன்று முறை இந்தக் கல்மரப் பூங்காவுக்கு வந்துசென்றிருக்கிறார்.

திருவக்கரைக்கு வருகைதந்த நீதியரசர்கள் உள்ளிட்ட முக்கியப் பிரமுகர்கள் கல் மரங்களுடன், ராமச்சந்திரனையும் சந்தித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர்.

“மறக்க முடியாத நிகழ்வு ஏதாவது இருக்கா?” ராமச்சந்திரனிடம் கேட்டேன்.

“உம் அப்படியொன்றும் இல்லை” என்றவர், நீண்ட யோசனைக்குப் பின்னர், “ஒருமுறை காதலர்கள் கூட்டம் ஒன்று இங்கு வந்து லாட்டி அடித்தனர். அவர்களை வெளியே போகச்சொன்னேன். இதனால் ஆத்திரமடைந்த அவர்கள், வேப்பங்குச்சியால் பயங்கரமாக அடித்துவிட்டு ஓடிவிட்டனர்” என்றனர்.

கல்மரப் பூங்காவிலும் காதலர்க்கு எல்லையுண்டு என்பதை அந்தக் கும்பல் மறந்து விட்டது போலும்.

அடிபட்டதன் காயத்தையும் வலியையும் அவர் மறந்தாலும், அந்த வடு அவருக்குள் மாறா சோகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

எப்போதும் காலை 10மணிக்கெல்லாம் பணிக்கு வந்துவிடும் ராமச்சந்திரன், நேற்று காலை சிலநிமிடங்கள் தாமதமாகத்தான், ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தார். இதற்குக் காரணத்தையும் அவரே சொன்னார்,

“இன்னிக்கு எனக்கு 60ஆவது பிறந்த நாள்.”

அட. எவ்வளவு பெரிய விசயம். அவரிடம் வாழ்த்துப் பெற்றேன்.

ராமச்சந்திரன் ஒருவயதுக் குழந்தையாக இருந்தபோது திருவக்கரை கல்மரப் பூங்கா
தொடங்கப்பட்டது. இன்று அவரது 60ஆவது வயதையும் இந்தப் பூங்காவில் அடைந்திருக்கிறார்.
கல்மரங்கள் அவருடனும்,
கல்மரங்களுடன் அவரும்
இத்தனை ஆண்டுக் காலம் நிறையவே பேசியிருப்பார்கள்.

இனி நேரம் கிடைக்கும் போது கல்மரங்களுடன் ராமச்சந்திரன் நிச்சயம் பேசுவார்..!

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

திருவக்கரை பகுதி கல் மரங்கள் — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

தீக்குழம்பாய் சுழன்று கொண்டிருந்த புவிப்பந்து, குளிரத் தொடங்கியது. கெட்டிப் பட்டது. பாறைகள் தோன்றின. இவையே தீப் பாறைகள் அல்லது அழற் பாறைகள்- ஆங்கிலத்தில் IGNEOUS ROCKS.

தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வரும் தட்ப வெப்ப மாற்றங்களால், பூமியின் மேற்பரப்பிலுள்ள பாறைகள் சிதைவுறுகின்றன. இப்படித்தான் மண் உருவாகிறது. இந்தச் சிதைவுகள் காற்று, மழை மற்றும் ஆறுகளால் அடித்துக் கொண்டுவரப்பட்டு பெரிய ஏரி – கடல் போன்ற நீர் நிலைகளில் படுகின்றன. இந்த நிகழ்வு லட்சக்கணக்கான-கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடைபெறும்போது பல நூறு மீட்டர்கள் கனத்திற்குப் படிவங்கள் படிந்துவிடுகின்றன. இதனால் அடிப்பகுதியில் உள்ள படிவங்களில் அழுத்தமும் வெப்பமும் அதிகரிக்கின்றன. இதன் விளைவாகவும் இன்ன பிற புவியியல் மாற்றங்களாலும் படிவங்கள் பாறைகளாக கெட்டிப்பட்டு “படிவப் பாறைகள்” (SEDIMENTARY ROCKS) உருவாகின்றன.

படிவப் பாறைகள் உருவாகும் போது அந்த நீர்நிலைகளில் இருந்த நீர்வாழ் உயிரினங்களும் (சிப்பிகள்-மீன்கள்-நண்டுகள்-நீர்வாழ் தாவரங்கள் போன்றவை), ஆற்றில் அடித்து வரப்பட்ட உயிரினங்கள் மற்றும் மரம் செடி கொடிகளின் மிச்சங்களும் படிவங்களோடு சேர்ந்து படிந்து மடிந்து கல்லாய் சமைந்து விடுகின்றன. இப்படி கல்லாய் சமைந்த பழங்காலத்து உயிரினங்களின் மிச்சங்களும்-எச்சங்களுமே ஆங்கிலத்தில் ‘பாசில்ஸ்’(fossils) என்று அழைக்கப்படுகின்றன—தமிழில் “தொல்லுயிரெச்சங்கள்”. இவை பற்றிய கல்வி- ‘தொல்லுயிரியல்’- ‘Palaeontology.’

பொதுவாக தொல்லுயிரெச்சங்கள் படிவப் பாறைகளிலேயே காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தின் கிழக்குப் பகுதிகளில் படிவப் பாறைகள் உள்ளன. தொல்மர எச்சங்கள் திருவக்கரை, நெய்வேலி, அரியலூர் பகுதிகளிலும், தொல் இலை எச்சங்கள் திருப்பெரும்புதூர், அரியலூர், சிவகங்கை பகுதிகளிலும், கடல்வாழ் மெல்லுயிரிகளின் எச்சங்கள் அரியலூர் பகுதிகளிலும், டைனோசார் எச்சங்கள் அரியலூர் பகுதியிலும் கிடைக்கின்றன.

முதலில் கல்மரங்கள் பற்றிக் காணலாம். இங்கு கல்மரம் (FOSSIL WOOD) எனக் குறிப்பிடப் படுவது இன்று கல்லாகிப் போன பண்டைய காலத்து மரங்களையே ஆகும். இந்தியாவில் கல் மரங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவது நம் தமிழகத்தில்தான். விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் , புதுச்சேரி மாநில எல்லையில் உள்ள திருவக்கரை எனும் கிராமத்திலிருந்து (நிறைநிலாக் காலங்களில் பக்தர்கள் கூடும் வக்கிரக் காளியம்மன் கோயில், திருவக்கரையில் உள்ளது.) ஒரு கி.மீ.

தொலைவில்,மிகவும் அரிய, முழுவதும் கல்லாக மாறிப்போன மரங்கள் ஏராளமாக

இருக்கின்றன.இந்திய புவியியல் ஆய்வுத் துறை (GEOLOGICAL SURVEY OF INDIA) இந்தப் பகுதியில் கல்மரப் பூங்கா ஒன்றினை அமைத்துக் காத்து வருகிறது.

சென்னையிலிருந்து திருச்சி செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் (தே.நெ.45), திண்டிவனத்திற்கு தெற்கே பத்து கி.மீ. தொலைவில், கூட்டேரிப்பட்டு எனும் ஊர் உள்ளது. அங்கிருந்து மைலம் வழியே புதுச்சேரி செல்லும் சாலையின் தெற்கே உள்ளது-திருவக்கரை.சென்னையிலிருந்து 150 கி.மீ.; புதுச்சேரியிலிருந்து 30 கி.மீ.

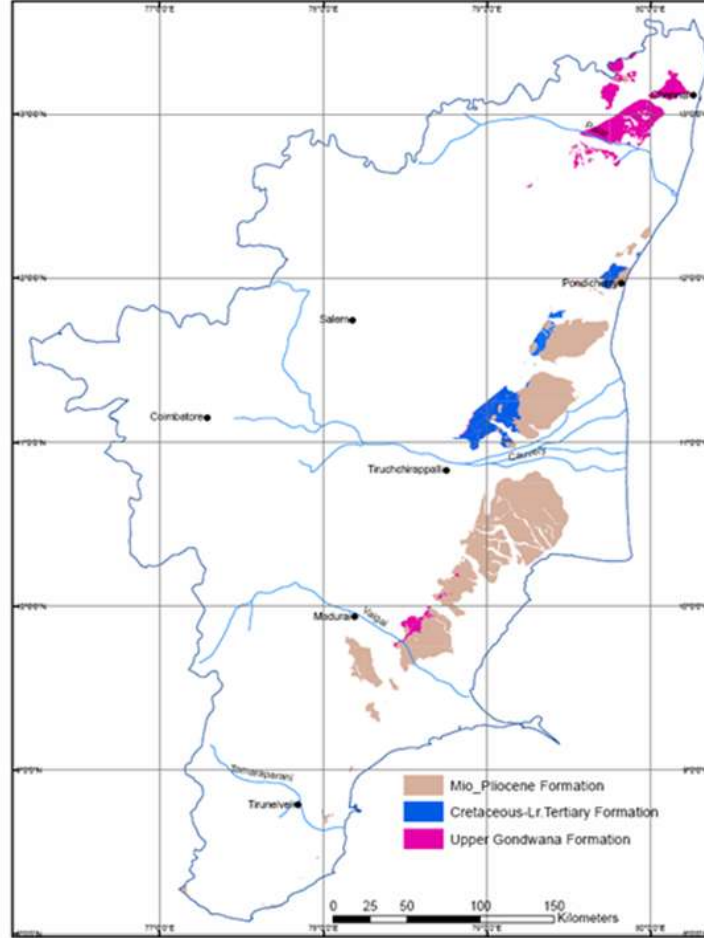
சரி, இந்தக் கல்மரம் சொல்லும் கதை என்ன?

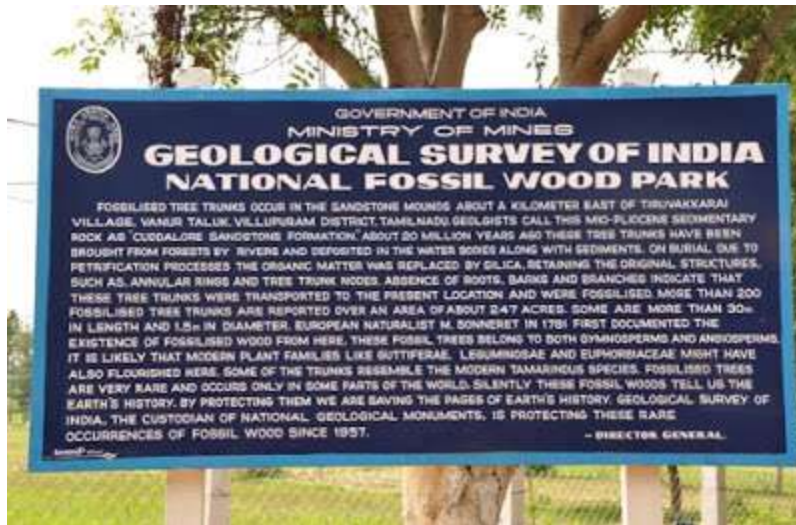
“இந்தப் பகுதி இரண்டு கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் பெரும் நீர்நிலையாய் இருந்தது. அதையொட்டி இருந்த நிலப் பகுதிகளில் பெருங்காடுகள் இருந்தன. அக்காடுகளில் கனிதரும் வகையைச் சேர்ந்த மரங்களும் கனிதரா வகை மரங்களும் இருந்தன. இப்பெருமரங்களை அடித்துக் கொண்டுவரும் அளவிற்கு வெள்ளப்பெருக்கு அக்காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கிறது.”

அப்படி அடித்துக் கொண்டுவரப்பட்ட மரங்கள் நீர்நிலைகளின் அடியில் படர்ந்திருக்கின்றன.தொடர்ந்து ஆறுகளில் அடித்து வரப்பட்ட கூழாங்கற்கள், மணல் களிமண் போன்ற படிவங்களின் கீழ் இந்த மரங்கள் புதையுண்டு போயின. புதையுண்ட மரங்கள் சிதைவுறத் தொடங்கும்போது , செல் சுவர் (CELL-WALL)களுக்கிடையே உள்ள மரப் பொருள் அகற்றப்பட்டு அந்த இடங்களை சிலிக்கா ஆக்ரமித்துக் கொள்கிறது .இந்த இடமாற்றப்பணி (REPLACEMENT) சிறிது சிறிதாகத் தொடங்கி பின் முழுமை அடைகிறது. இதனை "பாறையாதல்" (PETRIFICATION.....PETRA =பாறை) என்கிறோம்.மரம் முழுமையாகப் பாறையான பின்னும் செல் அமைப்புகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படாததால் அவை மரம் போன்றே காட்சி தருகின்றன.

ஆனால், திருமாலின் சீற்றத்திற்கு ஆளான அசுரர்கள் அந்த நெடியோனால் அழிக்கப்பட்டனர் .
அந்த அசுரர்களின் எலும்புகளே இந்த நெடிய கற்கள் என்பது உள்ளூரில் வழங்கும் புராணக் கதை.

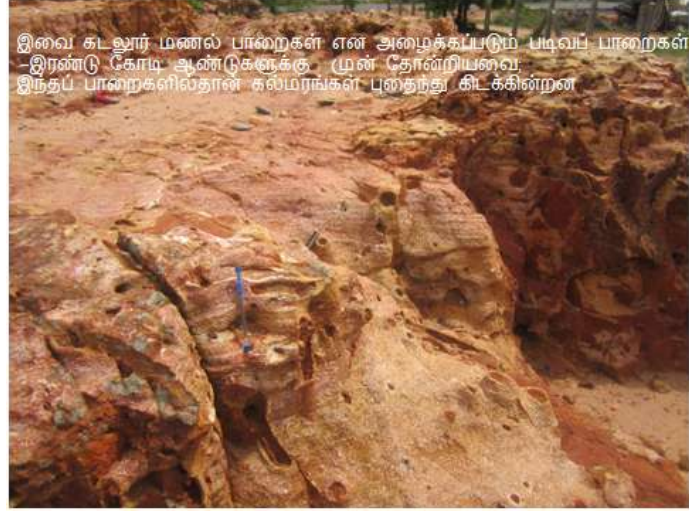
தமிழகத்தில் படிவப்பாறைகள் உள்ள பகுதிகள்

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

விண்ணிலிருந்து வரும் விருந்தாளிகள் — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

இன்று (30.06.2016) ASTEROID /METERORITE WATCH DAY. பொதுவாக விண்கற்கள் நாள் எனச் சொல்லலாம். இவை செவ்வாய்-வியாழன் ஆகிய கோள்களுக்கிடையே சூரியனைச் சுற்றி வரும் துகள்கள். ASTEROID என்பவை தமிழில் “சிறுகோள்” எனப்படுகின்றன. சில மீ. முதல் சில ஆயிரம் கி.மீ. வரையிலான குறுக்களவு கொண்டவை. METERORITE- விண்கற்கள் எனப்படுகின்றன. சில மீ. முதல் மைக்ரோ மி.மீ. வரையிலான அளவுள்ளவை.

விண்கற்கள் அண்டவெளியிலிருந்து வரும் மிக முக்கிய விருந்தாளிகள். இவை வெளியூர் அல்ல, வெளிகோள்களுக்கிடையே சுற்றுபவை. இதுவரை எந்த விண்கலமும் இவற்றைக் கொண்டு வரவில்லை. அவையாக வந்தால்தான் உண்டு. இவற்றை ஆய்வு செய்வதின் மூலம் பேரண்டத்தின் ஆதிகால நிலை பற்றிய செய்திகளை அறிய வாய்ப்புண்டு. ஆதலின் இவை கவனமாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப் படவேண்டியவை. கடந்த 150 ஆண்டுகளாக இந்திய புவியியல் ஆய்வுத் துறை (GSI) விண்கற்கள் பற்றிய விபரங்களைச் சேமித்து வருகிறது. அண்மையில் INDIAN METEORITES எனும் படநூல் (COFFEE TABLE BOOK) ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளது.

நம் நாட்டில் விண்கற்கள் விழுந்த இடங்களின் வரைபடமும் வெளியாகியுள்ளது.

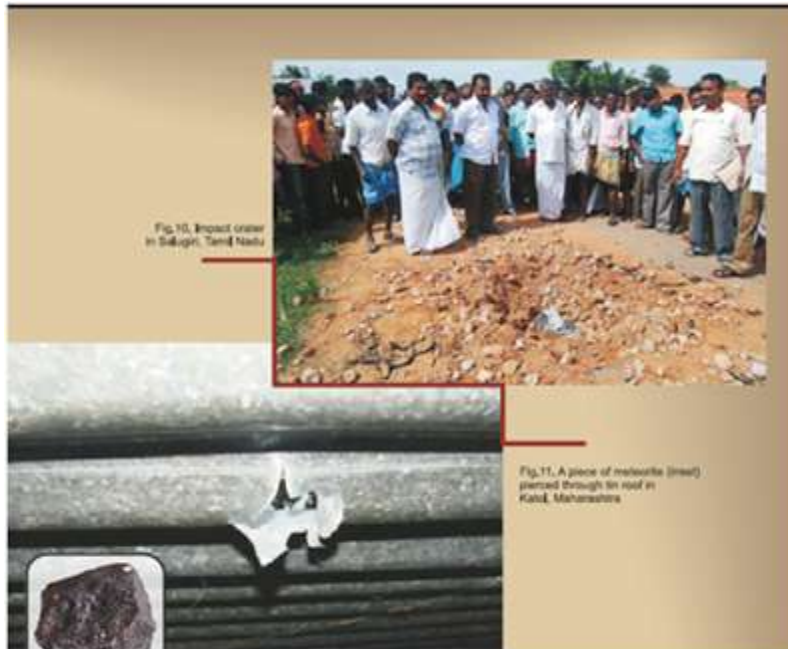
பூமியைச் சுற்றியுள்ள வளி மண்டலத்தில் நுழையும் போது அழுத்தம் மற்றும் உராய்வு காரணமாக விண்கற்கள் சிறு சிறு துண்டுகளாக சிதறிப் போகின்றன அல்லது தீப்பிடித்து எரி நட்சத்திரங்களாகச் சாம்பலாகி விழுந்துபோகின்றன. இதுவரை நாம் அறிந்த விண் கற்களிலேயே பெரியது , நமீபியாவில் விழுந்த “ஹோபா” விண்கல்-சுமார் நூறு டன் எடையுள்ளது.

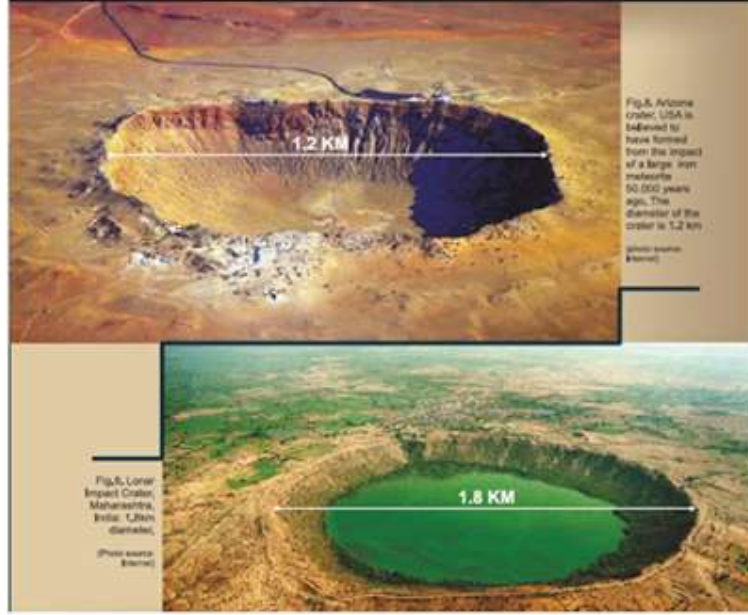
கடந்த 12.09.2008இல் கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் சூளகிரியில் விழுந்த விண்கல்தான், இந்தியாவில் விழுந்த விண்கற்களில் பெரியது. மொத்த எடை 150 கிலோ. பூமியை நெருங்கும்போது சிதறிய இந்த விண்கல் இடி இடிக்கும் ஓசையுடன் விட்டு விட்டு சுமார் ஒரு மணி நேரம் எரிமழையாய் பெய்தது.

சுமார் ஆறு ச.கி.மீ. அளவிற்கு விண்கல் துண்டுகள் பரவிக் கிடந்தன. சாலையில் விழுந்த கற்கள் 160 x 143 X 90 செ.மீ. அளவிற்குக் குழிகளை ஏற்படுத்தின. சில இடங்களில் வீடு மீது விழும் கற்கள் கூரையில் ஓட்டைப் போடுவதும் உண்டு.

கடந்த காலங்களில் அளவிற்பெரிய விண்கற்கள் விழுந்து அதனால் ஏற்பட்ட பள்ளங்கள் இப்போது ஏரிகளாக மாறியுள்ளன.அரிசோனாவில் 1.2 கி.மீ. விட்டமுள்ள ஏரி , ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் விழுந்த விண்கல்லின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்டது என்றும், மகாராஷ்ட்ராவில் உள்ள 1.8 கி.மீ. விட்டமுள்ள லூனார் ஏரியும் அவ்வாறே உருவானது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்

15.02.2008 இல் ரஷ்யாவில் பனி ஏரியில் விழுந்த செளரியாபின்ஸ்க் எனும் .விண்கல் மழையின் போது 7000 வீடுகள் சேதமடைந்தன, 1500 பேர் காயமடைந்தனர்.

இந்தியாவில் விழும வில்கற்கள் அனைத்தையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு GSI இடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் விழுந்த வில்கற்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

கஞ்சமலை இரும்பு--ஏன் எடுக்கப்படவில்லை — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

நல்ல தரமான இரும்பு, ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது என்று அந்த காலத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள், என்றாலும் கஞ்ச மலை இரும்பு ஏன் வெட்டி எடுக்கப்படவில்லை. பலரும் கேட்கும் கேள்வி இது. மேக்னடைட், ஹெமடைட் இவையிரண்டும்தான் நம் நாட்டில் கிடைக்கும் முக்கிய இரும்பு தாதுகள். இரண்டுமே இரும்புஆக்சைடுகள். மேக்னடைட் காந்தத்தால் ஈர்க்கப்படும் ; பொடி செய்தால் கருப்பாக இருக்கும். இதில் இரும்பு 78% அளவு இருக்கும். ஹெமடைட் காந்தத்தால் ஈர்க்கப்படாது ; பொடி செய்தால் அடர் சிகப்பு நிறத்தில் இருக்கும். இதில் இரும்பு 70% இருக்கும்.

கர்நாடகம், ஆந்திரம், கோவா , ஓடிஷா, பீகார் , வங்கம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஹெமடைட் கிடைக்கிறது. தமிழ் நாடு , கேரளம், சத்திஸ்கர் போன்ற மாநிலங்களில் மேக்னடைட் கிடைக்கிறது. கஞ்சமலையில் கிடைப்பது மேக்னடைட் தாது தான். இவை எல்லாப் பகுதிகளிலும் மேக்னடைட் தாது குவார்ட்ஸ் எனும் கனிமத்தோடு பட்டைப் பட்டையாக சேர்ந்தே கிடைக்கிறது. இந்த தாதுவிற்கு அதனால்தான் BANDED MAGNETITE QUARTZITE என்று பெயர். இதில் இரும்பின் அளவு 27% முதல் 35% வரை உள்ளது. இது ஒன்றும் மிகக் குறைந்த அளவு அல்ல. சில நாடுகளில் 20% உள்ள தாதுவும் கூடப் பயன் படுத்தப் படுகிறது. ஆனால் கர்நாடகம், ஆந்திரம், கோவா , ஓடிஷா, பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள ஹெமடைட் தாதுக்களில் 60% மேல் இரும்பு உள்ளது. எனவேதான் அந்தப் பகுதிகளில் இரும்புத்தாது எடுக்கப்பட்டு, பிலாய், துர்காபூர் , டாட்டா நகர் போன்ற இடங்களில் உள்ள இரும்பு ஆலைகளில் இரும்பு உற்பத்தி

செய்யப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் தேவைப் படும்போது தமிழ் நாட்டில் உள்ள BANDED MAGNETITE QUARTZITE தாதுவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

திருவண்ணாமலை பகுதியில் உள்ள வேடியப்பன் மலை, உச்சிமலை போன்ற மலைகளிலும் நம் கஞ்சமலையில் உள்ளது போன்ற BANDED MAGNETITE QUARTZITE தாதுப் படிவங்கள் உள்ளன. அண்மையில் வேடியப்பன் மலை தாதுவைப் வெட்டியெடுக்க தனியார் நிறுவனம் ஒன்று முன் வந்தது. உள்ளூர் மக்களின் எதிர்ப்பு காரணமாக அந்தப் பணி தொடங்கப்படவில்லை.

இனி, பறங்கிப்பேட்டையில் துவங்கப்பட்ட PORTO NOVO IRON WORKS ஆலையில், கஞ்சமலை தாதுவைப் பயன்படுத்தித் தரமான இரும்பு தயாரிக்கப் பட்டது. ஆனால் இரண்டு காரணங்களால் அந்த ஆலை 1877ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது.

முதலாவதாக, பொருளாதார சிக்கல்கள்

இரண்டாவதாக, கரி பஞ்சம். ஒரு டன் இரும்பை உருக்க நான்கு டன் மரக்கரி தேவைப்பட்டது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஏக்கர் பகுதியில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டன. இதை கம்பெனியும் பின்னர் அரசும் ஏற்கவில்லை.

1878 ஆம் ஆண்டு , இந்த ஆலையின் புகைபோக்கிகளை , சிதம்பரம் கிழக்கு கோபுரத்திலிருந்து பார்த்ததாக அன்றைய கலெக்டர் H.GARSTIN தான் தொகுத்த A MANUAL OF SOUTH ARCOT DISTRICT இல் பக்கம் 406 இல் கூறியுள்ளார். (கீழே காண்க)

The view from the top of the eastern gopuram, (which is said to have been re-built by Pachiappa Mudali of Madras renown) is a remarkably fine one. On all sides the stretches of paddy fields interspersed with clumps of trees give an exceedingly park-like appearance to the scene. On the west the whole pagoda, with much of the town beyond, is seen at a glance, while on the east the view is bounded by the sea which is distant about 7 miles. The tall chimney of the Porto Novo iron works, and the mouth of the Coleroon which lies due east of this gopuram.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

காவிரியில் மிதந்த கஞ்சமலை இரும்பு — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

சேலம் மாநகரிலிருந்து எட்டு கி.மீ. தென்மேற்கே உள்ள கஞ்ச மலைக்கு யார் அந்தப் பெயர் வைத்தார்களோ தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே கஞ்சமலை, கஞ்ச-மலை அல்ல. சேலம் மாவட்டம் கனிவளத்திற்கு, அதாவது மாங்கனி வளத்திற்குப் பெயர் பெற்றதென்றால், நம் சேலம் நகரம் கனிம வளத்திற்கு, அதாவது மேக்னடைட் மற்றும் மேக்னசைட் கனிம வளங்களுக்குப் புகழ் பெற்றது. கஞ்சமலையில் மேக்னடைட் எனும் இரும்புத்தாது பெருமளவில் கிடைக்கிறது. இன்னொரு முக்கியமான இரும்புத்தாது - ஹெமடைட். அது இங்கே அதிகம் இல்லை. இந்த மேக்னடைட் தாது Banded Magnetite Quartzite (நம் தமிழில், “பட்டை இரும்புக் கல்”) எனும் பாரையிலிருந்து கிடைக்கிறது.

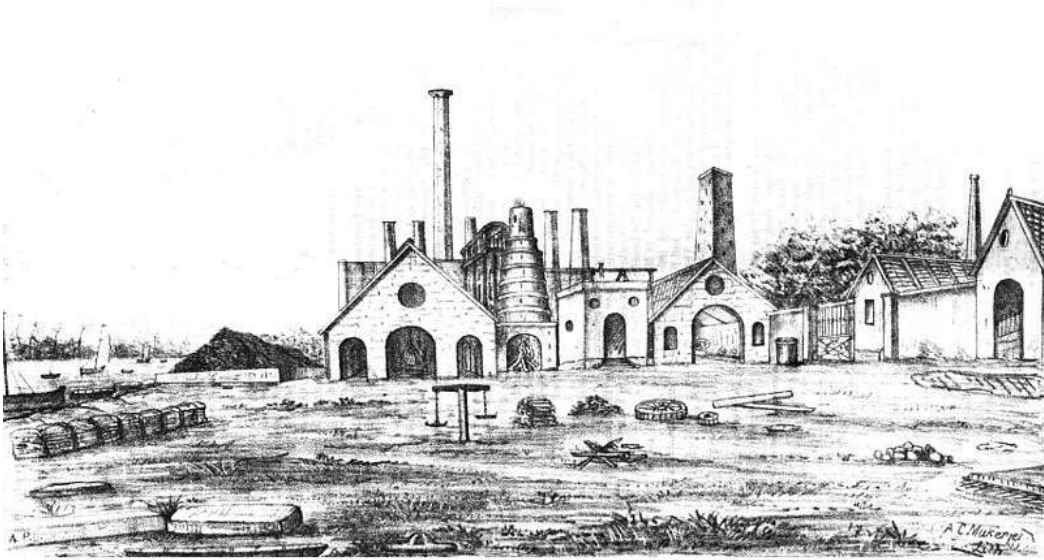

கஞ்சமலையின் நீளம் சுமார் எட்டு கி.மீ., அகலம் சுமார் மூன்றரை கி.மீ., உயரம் அங்குள்ள தரைமட்டத்திலிருந்து சுமார் அறுநாறு மீ. இந்த மலை முழுவதுமே, பட்டை இரும்புக் கல்லால் ஆனது அல்ல. வேறு பலவிதமான பாறைகளும் கலந்தே இருக்கின்றன.

புவியியல் அமைப்புப்படி , கஞ்சமலை ஒரு குழிமுக மடிப்பு மலை, அதாவது பாறைகளின் பரப்பு எல்லா மலைகளையும் போல் வெளிப்புறம் சரிந்திருந்தாலும், பாறை அமைப்புகள் உட்புறமாகச் சரிந்துள்ளன, ஒரு தோணியைப் போல. (கூகுள் படத்தில் இரு முனைகளிலும் மடிப்பைப் பார்க்கலாம்). பட்டை இரும்புப் பாறை, மூன்று பெரும் கிடைகளாக மலையின் எல்லாப்பக்கத்திலும் காணப்படுகிறது (கூகுள் படத்தில் கரும் பச்சை நிறத்தில் உள்ளவை).

நம் நாட்டை ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலத்தில் முதன்முதலில் பறங்கிப்பேட்டை எனும் இடத்தில்தான் இரும்பு உருக்காலை துவங்கப்பட்டது. பறங்கிப்பேட்டைக்கு போர்ட்டோ நோவோ எனும் பெயரும் உண்டு. போர்த்துகீசிய மொழியில் புதிய துறைமுகம் என்று பொருள். இசுலாமியர்கள் முகம்மது பந்தர் என்று அழைப்பார்கள். அங்கே JOSHUA MARSHALL HEATH எனும் வெள்ளையரின் பெரும் முயற்சியால் 1830ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டு பின் 1877 ஆம் ஆண்டு வரை POTONVO IRON WORKS எனும் பெயரில் இரும்பு ஆலை நடத்தப்பட்டது. அந்த ஆலைக்கு வேண்டிய இரும்புத் தாது சேலத்திலிருந்துதான் கொண்டு செல்லப்பட்டது. மலையைச் சுற்றி சிதறிக் கிடக்கும் float ore எனும் உதிரித் தாதுதான் அள்ளிச் செல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதுவே பல லட்சம் டன்கள் இருக்கும். புதியதாகத் தாது வெட்டி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கிட்டத்தட்ட இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், சாலை வசதி இல்லை, ரயில் வசதி இல்லை. சுமார் இருநூறு கி.மீ. தூரம். கனமான இரும்புத் தாதுவை எப்படிக் கொண்டு செல்வது.

ஆச்சரியப்படாதீர்கள். காவேரி-கொள்ளிடம்- வெள்ளாறு வழியே பரிசல்களில் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போது “வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரி” யில் ஆண்டில் ஆறு மாதம் தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருந்திருக்கிறது (கே.ஆர். சாகர், கபினி அணை , மேட்டூர் எதுவும் இல்லை அல்லவா.). ஆனி முதல் மார்கழி-தை வரை தண்ணீர் ஓடியிருக்கும். சுமார் முந்நூறு கி.மீ. காவிரியில் மிதந்து வந்திருக்கிறது, கஞ்சமலை இரும்புத் தாது.

சேலத்தில் தரத்தில் உயர்ந்த இரும்புத் தாது ஏராளமாக உள்ளது என அக்காலக் குறிப்புகளில் காணப்படுகிறது. பறங்கிப் பேட்டையில் தயாரான இரும்பு இங்கிலாந்தில் மிகவும் விரும்பி வாங்கப் பட்டதாம். இப்போதும் சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையத்தில் “ MADE IN PORTO NOVO” என எழுதப்பட்ட இரும்புத்தாண்கள் உள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். இதை விட முக்கியம் என்னவெனில்,சேலம் இரும்புத் தாதுவிலிருந்து, பறங்கிப்பேட்டையில் தயாரிக்கப்பட்ட இரும்பு, அதன் தரத்தின் காரணமாக இங்கிலாந்தில் உள்ள BRITAANICA TUBULAR மற்றும் STAIN

STRAIT BRIDGE ஆகியவற்றில் பயன் படுத்தப்பட்டது- மும்பையில் உள்ள Bandra ரயில் நிலையத்தில் பயன் படுத்தப்பட்டது என்று S.B. JOSHI எனும் ஆய்வாளர் “HISTORY OF METAL FOUNDING ON INDIAN SUBCONTINENT SINCE ANCIENT TIMES” (pp97)தனது எனும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

சரி, முடிவாக சேலத்தை சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ள இரும்புத்தாதுவின் அளவு சுமார் 75 மில்லியன் டன்கள். மலையைச் சுற்றியும் கீழே விழுந்த தாதுதான் இதுவரை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1960களில் இந்தத் தாது சேலத்திலிருந்து ரயில் மூலம் கடலூர் துறைமுகம் சென்று அங்கிருந்து ஜப்பான் நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

சேலத்தில் தற்போது செயல்படுவது இரும்பு உருக்காலை அல்ல; உருட்டாலை. இங்கே எந்தக் கனிமமும் உருக்கப்படுவதில்லை. மாறாக ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் தகடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு உருட்டி அனுப்பப் படுகின்றன.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

கடலில் மிதக்கும் கல் — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

இந்தியாவின் இருபது புதிர்கள் / மர்மங்கள் எனும் தலைப்பில் இணையத்தில் உள்ள ஒரு தொகுப்பில் “ இராமேஸ்வரத்தின் மிதக்கும் கல்” இடம் பெற்றுள்ளது. “வானரங்கள் கட்டிய இராம சேதுவில் போடப்பட்ட கற்களில் இராமநாமம் எழுதப்பட்டதால் அக் கற்கள் மிதந்தன. அந்தக் கற்கள் இன்னும் இங்கே சிதறிக் கிடக்கின்றன , அவை நீரில் மிதக்கின்றன-இந்தக் கற்களைக் காண நாடு முழுவதுமிருந்து பக்தர்கள் கூடுகிறார்கள் ” எனும் குறிப்பின் கீழ், கீழ் கண்ட படமும் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே தண்ணீரில் மிதக்கும் பாறை ‘பவளப் பாறை’ என்பதை அறிந்தவர்கள் கண்டவுடன் தெரிந்து கொள்வார்கள். இத்தகைய பவளப் பாறைகளால் அமைந்த 21 தீவுகள் ராமேஸ்வரத்திற்கும் தூத்துக்குடிக்கும் இடையே உள்ள கரையோரப் பகுதிகளில் உள்ளன. நல்ல தண்ணி தீவு, உப்பு தண்ணி தீவு, குருசடை தீவு, வான் தீவு, விலாங்கு சுழி தீவு ,கரியசுழி தீவு, அப்பா தீவு போன்றவை அவற்றில் சில. இவை அனைத்தும் பவளத்திட்டைகள் / நீள் திட்டைகளால் ஆனவை.

இந்தப் பகுதி உயிரியல் ரீதியில் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அலைகளால் அடித்துவரப்படும் இந்த பவளப் பாறை துண்டுகள் கடற்கரைகளில் ஒதுங்கிக் கிடக்கும். இவற்றை எடுத்து இவை இராமர் கட்டிய பாலத்தில் பயன் படுத்திய மிச்சம் மீதிகள் – இவை மிதப்பதைப் பாருங்கள் என்று சொல்லி மக்களிடம் காட்டுகிறார்கள் – ஓரளவிற்கு “தட்சிணையும்”யும் பெறுகிறார்கள்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் எங்கள் குடும்பப் பெரியவர்களுடன் இராமேஸ்வரம் சென்றேன். இந்தப் பாறை ஏன் மிதக்கிறது என்று விளக்க முற்பட்டேன். இராமருக்கு எதிராக ஒன்றும் பேசக் கூடாது என்று என் வாயைக் கட்டிவிட்டார்கள்.

கடலின் கீழ் வாழும் பவளத்தை எங்கள் ஊர் மீனவர்கள் ‘பவளப் பூச்சி’ என்பர். பவளப் பாறைகளை ‘நுரைகல்’ என்பர்.—அது நுரை போன்று காட்சி தருவதால்.

பவளப் பூச்சி முதுகெலும்பில்லா பிராணிகளில் Phylum:Cnidaria , Class: Anthozoa வைச் சேர்ந்தது. Polyps எனப்படும் ஒரு தனிப் பூச்சி சில மி.மீ. குறுக்களவும், பல செ.மீ. நீளமும் கொண்டது. பை போன்ற உடலமைப்பைக் கொண்ட இந்தப் பூச்சியின் வாயைச் சுற்றி tentacles எனும் இழைகள் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பூச்சிகள் சுண்ணாம்பு கார்பனேட்டை உமிழ்ந்து அது கெட்டிப்பட்டபின் ஒரு காலனி போன்ற அமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்கின்றன. இவையே பவளப் பாறை அல்லது நுரைப்பாறை என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நுரையில் இருப்பது போல்

இந்தப் பாறைக்குள்ளும் காற்றுக் குமிழிகள் நிறைய இருப்பதால் இவற்றின் அடர்த்தி மிகவும் குறைவாக உள்ளது. சாதாரணமாக சுண்ணாம்புக் கல்லின் அடர்த்தி 2.7 ஆக இருக்கும். ஆனால் காற்றுக்குமிழ்கள் காரணமாக இவற்றின் கனவளவு அதிகமாவதால் அடர்த்தி வெகுவாகக் குறைந்து 1 அல்லது அதற்கும் குறைவாக வந்து விடுகிறது. இதன் காரணமாக இந்தப் பாறை நீரில் மிதக்கிறது அவ்வளவே. இதில் எந்த ஒரு மர்மமும் இல்லை -புதிரும் இல்லை.

பின் குறிப்பு: ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் எங்கள் துறையின் கேரளப் பிரிவில் இயக்குநராகப் பணியாற்றியபோது , BBC யில் இருந்து ஒரு அழைப்பு வந்தது. “MYTHS OF INDIA AND THE SCIENCE BEHIND THEM” என்று ஒரு நிகழ்ச்சி தயாரிக்கிறோம் , நீங்கள் இராமேஸ்வரம் வந்து FLOATING STONES பற்றி விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்-செய்முறைக் காட்சிகளுடன்” என்றார்கள். மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக் கொண்டேன். என் உயர் அதிகாரியிடம் அனுமதி கேட்டேன். என்னை அறிந்தவர். உடனே ஒப்புக் கொண்டார். ஆனால் அன்று மாலையே மேலிடத்திலிருந்து “உங்களுக்கு இராமர் பாலம் பிரச்சினை ஒன்று போதாதா, “FLOATING STONE” பிரச்சினை வேறு வேண்டுமா? மத நம்பிக்கைக்கு ஊறு விளைவிக்கும் எந்தக் காரியத்திலும் அரசு அதிகாரிகள் ஈடுபட வேண்டாம்” என்று எச்சரிக்கை வந்தது. கப்சிப்.

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

மண்ணில் மறைந்திருந்த மரபுச் சின்னங்கள் (மாமல்லபுரம்) — சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

அண்மையில் மாமல்லபுரம் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. மாமல்லபுரத்திற்கு வடக்கே சுமார் நான்கைந்து கி.மீ. தூரத்தில் , சாலையின் கிழக்கே மூன்று தொல்லியல் வளாகங்கள் உள்ளன. இவை மூன்றில், தெற்கே உள்ளது புலிக் குகை. அங்கிருந்து சுமார் 200 ,மீ. தூரம் வடக்கே, இடையில் இருப்பது அதிரனசண்டேஸ்வரம்; இதிலிருந்து சுமார் 200 மீ வடக்கே உள்ளது சாளுவன்குப்பம் சுப்பிரமணியர் கோவில் (படம்-1 கூகுள் பதிமம்).

முதலில் அதிரனசண்டேஸ்வரம் சென்றோம். பார்க்கும்போதே , இந்தக் கோவில்மண்டபம் மண்ணை அகழ்ந்து வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஐந்தாறு அடிகள் கீழே இறங்கி மண்டபம் முன் நின்றோம். இந்த மண்டபத்தின் உயரம் ஆறேகால் அடி.

இணையத்தில் கிடைத்த பழைய படம் ஒன்றில் (படம்-2 –இணையத்தில் எடுத்தது (கருப்பு-வெள்ளை போட்டோ), இந்தக் கோவிலின் மேல் சுமார் ஐந்தாறு அடி உயரத்திற்கு மணல் மூடியிருந்தது கண்கூடாகத் தெரிகிறது லிங்கம், நந்தி, இரண்டாம் நரசிம்மன் கால கல்வெட்டுகள் எல்லாம் கண்டறிந்து, வடக்கே 200 மீ தொலைவில் உள்ள சாளுவன்குப்பம் சுப்பிரமணியர் கோவில் சென்றோம்.(படம் -3)

சுற்றிலும் வேலியிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் சுமார் ஏழெட்டு அடிகள் கீழே இறங்கிப் பார்த்தபோது கருவறை எனக் கருதப்படும் இடத்தைச் சுற்றி கீழே செம்புராங்கல் வெட்டுப் பாறைகள், இவற்றின் மேல் செங்கற்கள், செங்கற்களின் மேல் கிராணைட் பாறைகள் என

மொத்தம் சுமார் ஐந்தாறு அடி உயரத்திற்குச் சுவர் இருக்கிறது ஆக, இன்றைய நில மட்டத்திற்கும் கருவறையின் . அடிப் பகுதிக்கும் சுமார் பதின்மூன்று அடி வித்தியாசம் காணப் படுகிறது. கோவிலின் பின்புறம் உள்ள லெப்டினைட் பாறையில் (இந்தப் பாறை sandstone என்று தவறாக அறியப்பட்டுள்ளது) கல்வெட்டுகள் உள்ளன. கடந்த சுனாமியின்போது , இந்தக் கல்வெட்டுகள் வெளிப்பட்டதாகவும் , இந்தக் கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில்தான் அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு, இந்தக் கோவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். அருமையான பணி.

இனி, மேற்சொன்ன இரண்டு தொல்லியல் சின்னங்களுக்கும் மேல் சுமார் 13 அடி உயரத்திற்கு மணல் மூடி இருந்திருக்கிறது அதாவது சுமார் 1300 ஆண்டுக் காலத்தில். இந்த மணல் எப்படி வந்தது , ஆற்றாலா, காற்றாலா அன்றி கடலாலா. இந்தப் பகுதியில் பெரிய ஆறு ஒன்றும் இல்லை- இருந்ததற்கான தடயங்களும் இல்லை. எனவே , இந்த மணல் கடலாலோ காற்றாலோ வந்திருக்க வேண்டும். கடலால் –அதாவது சுனாமியால் இவ்வளவு உயரத்திற்கு மணலைக் கொண்டு வந்துவிட முடியாது. SANDY BEACH எனப்படும் மணற்பாங்கான கடற்கரையில் SAND DUNES எனப்படும் மணல் மேடுகளைச் சர்வ சாதாரணமாகக் காணலாம். கிழக்குக் கடற்கரையில் இவை மிக அதிகம். காற்றினால் உருவாகும் இவை பெரும்பாலும் கடற்கரைக்கு இணையாக அமைந்திருக்கும். புறநானூறு இவற்றை “எக்கர்” என்கிறது. கடற்கரையில் வீசும் காற்று, ஒரு தரை விரிப்பை இழுத்துச் செல்வது போல் மணலை இழுத்துச் செல்கிறது. அப்படி மணல் செல்லும் வழியில் ஒரு சிறு தடை ஏற்பட்டாலும் அந்த மணல் அங்கே குவிந்து விடுகிறது. அப்படிக் குவியும் மணல் பெரிய தடையாக மாறி, தொடர்ந்து காற்றில் வரும் மணலைத் தடுத்து அதன் மேல் குவியச் செய்து பெரிய மேடாக மாறுகிறது. இப்படித்தான் கடற்கரையில் மணல் மேடுகள் உருவாகின்றன. நீளவாக்கில் ஒன்றைத் தொடர்ந்து ஒன்று என உருவாகும் இத்தகைய மேடுகள் , மேலும் மேலும் வளர வளர ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து பல நூறு மீ. நீளமுள்ள நீளத்தொடர் (LONGITUDINAL DUNES) களாக உருவாகின்றன.

புலிக்குகை-சாளுவன் குப்பம் பகுதியில் நிலஅமைப்பு எப்படி உள்ளது என அறியும் பொருட்டு அந்தப் பகுதியைத் தோராயமாக அளவைச் செய்தேன்- googleeearth துணைகொண்டு. (இது மிகவும் தோராயமான அளவைதான்). குறுக்கிலும் நெடுக்கிலும் எடுத்த அளவைகள் அந்தப் பகுதி பல நூறு மீ. நீளமுள்ள நீளமணல் மேடு (LONGITUDINAL DUNES) எனத் தெரிய வந்தது (மீண்டும் படம்-1 கூகுள் பதிமம்) காற்றில் அடித்து வரப்பட்ட மணல், தெற்கே முதலில் புலிக்குகையால் தடுக்கப்பட்டு ஒரு மணல்மேடு உருவாகியிருக்கிறது. தொடர்ந்து அதிரனசண்டேஸ்வரம், சாளுவன்குப்பம் பகுதிகளிலும் மணல்மேடுகள் உருவாகி வளர்ந்து இணைந்து நீள் மேடாகி, மூன்று மரபுச் சின்னங்களுக்கும் மணல் சமாதிக் கட்டிவிட்டன. வெவ்வேறு காரணங்களால் இவை இன்று வெளிப்பட்டு நம்மிடம் வரலாறு பேசுகின்றன. கடலூருக்கு தெற்கேயுள்ள தியாகவல்லி திருச்சோழபுரம் திருக்கோவிலும் இவ்வாறே மணலால் மூடப்பட்டிருந்ததாகவும் , காற்றில் வெளிப்பட்ட கலசத்தைக் கண்ட சிவனடியார் ஒருவர் ,

கடலூரிலிருந்த செல்வந்தர்கள் துணை கொண்டு கோவிலை வெளிக் கொணர்ந்தார் என்றும் செய்திகள் உள்ளன.

மாமல்லபுரத்தில் உள்ள மணல்மேடுகளுக்கடியில் மேலும் பல வரலாற்று/ மரபு சின்னங்கள் மறைந்திருக்கக்கூடும்.

(இந்த மாமல்லபுரப் பயணம் தொல்லியலாளர் பத்மாவதி அவர்களின் வழி காட்டுதலில் நடந்தது. அவரின் இளம் மாணவரும் உடனிருந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரி தமிழ்ப் பேராசிரியர் பாரதி புத்திரன் அருமையான விளக்கங்கள் அளித்தார்)

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

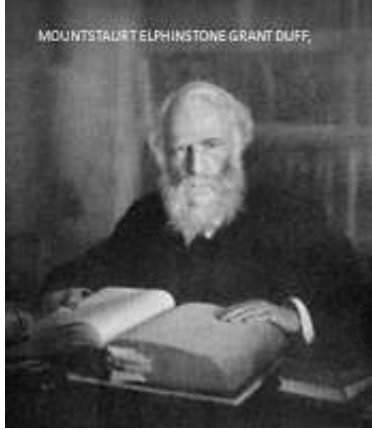
மெரீனா கடற்கரை
— சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

இன்று வெள்ளை வெளேரென்று மணலைப் போர்த்திக்கொண்டு அழகாகப் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் மெரீனா பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் வரை கடலலைகளுக்குக் கீழே கிடந்தது. செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை வாயில் இறக்கத்தைக் கடல் அலைகள் கழுவிச் சென்றன.

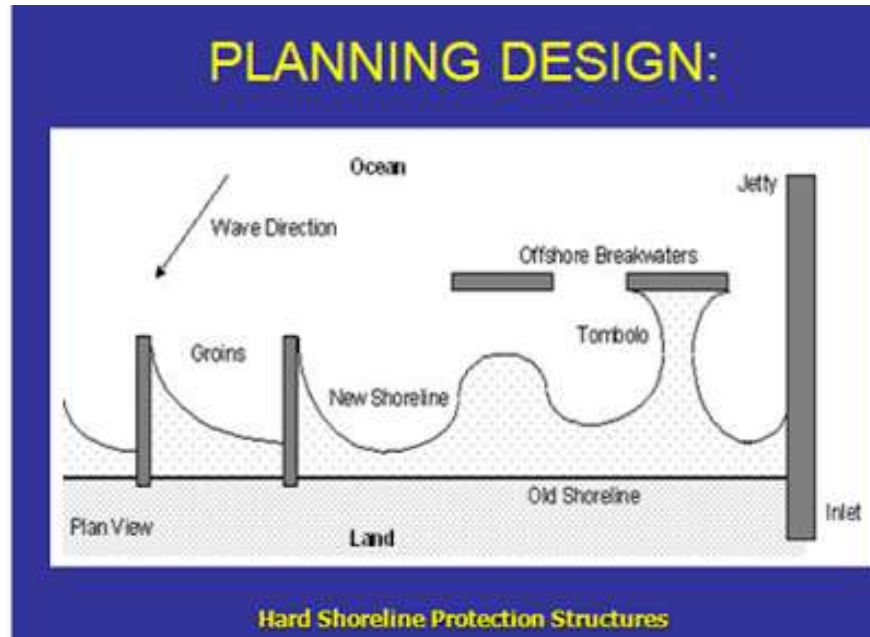
1870 ஆம் ஆண்டில் கோட்டை வாயிலிலிருந்து கோடு போட்டதுபோல் நீண்டு கிடந்த கடற்கரையைக் கண்ட வெள்ளை அதிகாரி MOUNTSTAURT ELPHINSTONE GRANT DUFF, அதன் மேல் காதல் கொண்டார். பத்தாண்டுகள் கழித்து மீண்டும் சென்னைக்கு வந்து கவர்னராக பொறுப்பேற்றபோது, அவர் செயலில் இறங்கினார்.

அந்த சமயத்தில் கடற்கரை களிமண்ணால் அப்பிக் கிடந்தது. சில நூற்றாண்டுகளாகவே பின் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த கடல், பழைய கடற்கரையை மேற்கே விட்டு வந்திருந்தது அந்த பழைய கடற்கரையின் பழைய மணல்மேடுகள், கோட்டைக்குத் தெற்கே கூவம் ஆற்றிற்கும் மாநிலக் கல்லூரிக்கும் இடையே நீண்டு கிடந்தன. அந்த மணலினை களிமண் பரப்பில் நிரப்பி, மணல்மேடுகளை தட்டையாக்கி, உலா செல்ல பாதை (PROMENADE) ஒன்றை அமைத்தார் அவர்.

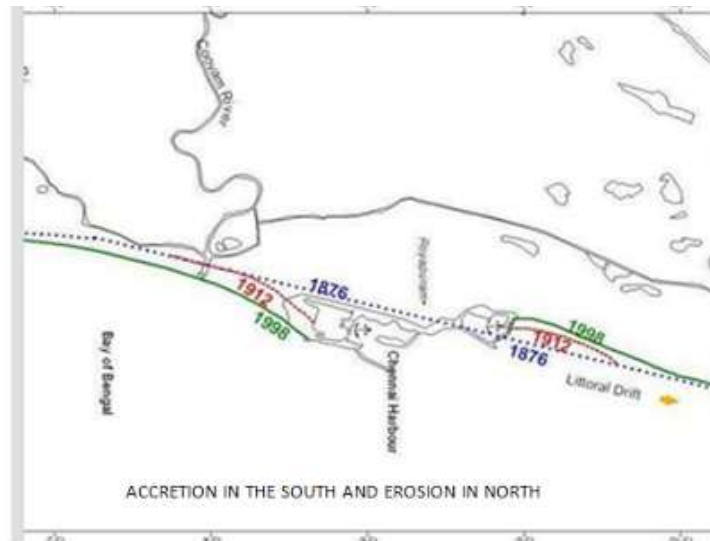
1881 இல் அமைக்கப்பட்ட இந்த உலாப்பாதை (CUPID'S BOW)

1884 இல் பொதுமக்கள் பயன் பாட்டிற்கு திறந்துவிடப்பட்டது. இந்த கடற்கரைக்கு மெரீனா எனப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார். மெரீனா ஷேக்ஸ்பியரின் PERICLES நாடகத்தில் வரும் இளவரசி. கடலில் பிறந்தவள். மெரீனா வளரத் துவங்கினாள், மெரீனா இன்று இந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அருகில் அமைந்துள்ள துறைமுகமே.

கிழக்கிந்தியக் கம்பனியினர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடையிலேயே தங்கள் வணிகத்தைத் துவங்கியபோதும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதி வரையில் துறைமுகத்தை மேம்படுத்தாதது வியப்பான விஷயமே. கரைப் பகுதியில் கடலின் ஆழம் குறைவாக இருந்ததால் கப்பல்கள் கரையிலிருந்து ஒரு கி.மீ. தூரம் தள்ளியே நின்றன. படகுகள், கட்டுமரங்கள் மூலமாகவே கரையிலிருந்து கப்பலுக்குச் சரக்கை ஏற்றிச் செல்வதும் –அங்கிருந்து இறக்கி வருவதும் நடந்தன. இதில் பெரிய அளவில் முறைகேடுகள் நடந்ததால் வர்த்தக சங்கமும் கம்பனியும் சேர்ந்து துறைமுகத்தை மேம்படுத்த ஆரம்பித்தனர். சரக்குப் பாலங்கள்(piers) அமைக்கப்பட்டன. துறைமுகப் பகுதியில் அலைகளின் தாக்கத்தைக் குறைக்க நெடுக்கு சுவர்களும், மணல் சேர்வதைத் தடுக்க குறுக்குச் சுவர்களும் கட்டப்பட்டன (GROINS AND BREAK WATERS). புதிய துறைமுகம் 1881இல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது. இதே ஆண்டில்தான் கடற்கரை சீரமைக்கப்பட்டு மெரீனா எனப் பெயரிடப்பட்டது.

துறைமுகக் கட்டுமானங்கள் விளைவாக, கடலோரத்தில் வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் நீரோட்டங்கள் தடுக்கப் பட்டன. அந்த நீரோட்டங்கள் சுமந்து வந்த மணல் அங்கேயே தங்கி, அலைகளால் அடித்து வரப்பட்டுக் கரையில் சேர்ந்தது. இதை ஆங்கிலத்தில் accretion என்கிறோம். மெல்ல மெல்ல மெரீனாவின் மணற்பாங்கான கடற்கரை (SANDY BEACH) வளரத் துவங்கியது. ஆண்டுகள் கடந்தன. சில மீ. அகலமே இருந்த மெரீனா கடற்கரை இன்று சராசரியாக முந்நாறு மீ. அகலத்திற்குப் பரந்திருக்கிறது. (அதிகபட்ச அகலம் 437 மீ.). அதே சமயம் , இதன் எதிர் விளைவாக, துறைமுகத்திற்கு வடக்கே உள்ள ராயபுரம்—காசிமேடு பகுதிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. துறைமுகத்திற்குத் தெற்கே சுமையை இறக்கிய நீரோட்டங்கள் புதிய வேகத்துடன் துறைமுகத்தை சுற்றிச் சென்று ராயபுரம்—காசிமேடு பகுதிகளில் பெரும் நில அரிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. பல்கலைக்கழக வளாகம் எதிரே பரந்திருக்கும் கடற்கரை, தெற்கே வர வரக் குறைந்து அடையாறு அருகே இயல்புநிலை அடைகிறது.

ஆக, தெற்கு வளர்கிறது –வடக்கு தேய்கிறது.

இனி, இன்று இப்படி இருக்கும் கடற்கரை பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எப்படி இருந்தது? கடற்கரையில் புன்னை மரங்கள் நிறைந்த சோலைகள் இருந்தன. ஊர்ந்து வரும் அலைகள் அங்கே உலாவிச் சென்றன. அலைகளில் அடித்துவரப்பட்ட முத்தும் பவளமும் அங்கே விரவிக் கிடந்தன. திருஞான சம்பந்தரும் , திருமழிசை ஆழ்வாரும் அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள்.

**மட்டிட்ட புன்னையங்கானல் மடமயிலைக் கட்டிட்டங்
கொண்டான் கபாலீசரம் அமர்ந்தான்**

**ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர் மயிலைக்
கூர்தரு வேல் வல்லார் கொற்றங் கொள் சேரிதனில்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான்(சம்பந்தர்)**

**வந்துதைத்த வெண்டிரைகள் செம்பவள வெண் முத்தம்
அந்தி விளக்கு மணி விளக்காம் எந்தை
ஒரு வல்லித் தாமரையாள் ஒன்றிய சீர் மார்பன்
திரு வல்லிக் கேணியான் சென்று (திருமழிசை ஆழ்வார்)**

Singanenjam

singanenjam@gmail.com

சென்னையின் "ஆளவந்தார் ஹால்" — கோ.செங்குட்டுவன்

2013 பிப்ரவரியில் ஒருநாள். மண்டையைப் பிளக்கும் மத்தியான வெயில்.

நேப்பியர் பாலத்தில் இருந்து கூவம் ஆற்றின் கரையோரமாக, சிவானந்தா சாலை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன். கூவம் ஆற்றில் படகுத்துறை இருக்கிறதாமே? அதைக் கண்டுபிடிப்பதுதான் எனதுப் பயணத்தின் நோக்கம்.

தூர்தர்ஷன் அலுவலகத்தைக் கடந்ததும் ஒரு பெரியக் கட்டடம். வெளியில் அமர்ந்திருந்தக் காவலாளியிடம் கேட்டேன் “இங்க படகுத்துறை எங்க இருக்கு?”. அவரோ யோசிப்பதற்கு நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொண்டார்.

பின்னர் ஒருவழியாக “இப்படியே கொஞ்ச தூரம் போங்க. ஒரு பாலம் வரும். அந்தப் பாலத்துக் கீழ் ஒரு கட்டடம் இருக்கு” என வழிகாட்டினார்.

அடுத்த சில நிமிட நடைப்பயணத்தில் அந்தப் பாலம் வந்துவிட்டது. கூவத்தில் இருந்து தெற்கு பக்கிங்காம் கால்வாய் தொடங்கும் இடம். சாலையின் தெற்கே, அடர்ந்த மரங்களுக்கிடையேத் தெரிகிறது அந்தக் கட்டடம்.

சாலைத் தடுப்புக்குள் நுழைந்து மிகவும் சிரமப்பட்டு கீழே இறங்கினேன்.

அது ஒரு பாழடைந்தக் கட்டடம். உள்ளே ஒரு படகுத் தென்பட்டது. படகுத்துறை தானா?

கட்டடத்தின் முகப்பில் சாரண இயக்கத்தின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் கீழே “ஆளவந்தார் ஹால்” என ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. கட்டடமும் அதன் சுற்றுப்புறமும், திருவாளர் பொதுஜனங்களால் திறந்தவெளிக் கழிப்பிடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சகித்தவாறே கட்டடத்தை நெருங்கினேன். அதோ, கட்டடத்தின் அடிக்கல் நம் பார்வையில் படுகிறது.

முதற் சென்னை கடற்சாரணக் குழு (S.S.S.ஸ்ரீராமலு)

திறப்பாளர்: மாண்புமிகு இரா.நெடுஞ்செழியன், தமிழ்நாடு கல்வி அமைச்சர்,

தலைவர், தமிழ்நாடு பாரத சாரண சாரணியர் சங்கம்,

திறப்பு விழா தலைவர்: திரு.S.V. சிட்டிபாபு அவர்கள், பிரதம ஆணையாளர், தமிழ்நாடு பாரத சாரண சாரணியர் சங்கம்.

ஆகஸ்ட் 15 1970.

தி.க.சங்கரன், குழு தலைவர். செயலாளர்.

-மேற்காணும் வாசகங்கள் அந்த அடிக்கல்லில் காணப்பட்டது. நல்ல வேளை அடிக்கல்லையாவது விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால் இந்தக் கட்டடத்தைப் விவரத்தை ஆவணங்களில்தான் தேட வேண்டியதாயிருந்திருக்கும். கட்டடத்தின் பெயருக்கான அந்த மதிப்பிற்குரிய ஆளவந்தார் அவர்கள் குறித்தும், இங்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளப் படகு எதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது பற்றியும் விரிவாக ஆராய வேண்டும்.

மீண்டும் வந்த வழியே மேலே ஏறினேன். பிறகு அதே பகுதியில் கூவம் ஆற்றங்கரையில் இருந்தப் படகுத்துறையைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன் என்பது வேறு விசயம். அதுபற்றி அப்புறம் பதிவிடுகிறேன்..!

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

கூவம்...

— கோ.செங்குட்டுவன்

சென்னையில் நீங்கா இடத்தைப் பிடித்துள்ள நீர்வழித் தடம்.

ரஜினி நடித்த வேலைக்காரன் படத்தில்கூட கவிஞர் மேத்தா இப்படி எழுதியிருப்பார் “சிங்காரமா ஊரு சென்னையின்னு பேரு, ஊரச்சுத்தி ஓடுதையா கூவம் ஆறு.”

ஊரச்சுத்தி ஓடுவதெல்லாம் கூவம் கிடையாது. அடையாறு, ஓட்டேரி நல்ல, கேப்டன் காட்டன் என பல கால்வாய்கள் இருக்கின்றன.

கூவம் ஆற்றின் தண்ணீர்தான் தெளிவில்லையே தவிர இதன் பயணம் தெளிவானது.

இந்த ஆற்றின் தொடக்கம் என்று சொல்லப்போனால், திருவள்ளூர் மாவட்டம் கேசாவரமாகும்.

பாலாற்றில் மழைக்காலத்தில் பெருக்கெடுக்கும் வெள்ள நீரானது, அரக்கோணம் தாலுகாவில் உள்ள காவேரிப்பாக்கம் ஏரியில் சேகரிக்கப்படுகிறது.

இந்த ஏரி நிரம்பியதும் இதன் உபரி நீர், கல்லாற்றுக்குத் திருப்பி விடப்படுகிறது. கல்லாற்றின் குறுக்கே, பேரம்பாக்கத்துக்கு அருகில், கேசாவரம் எனுமிடத்தில் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்த அணையில் இருந்துதான் கூவம் மற்றும் கொற்றலை ஆறுகள் தமதுப் பயணத்தைத் தொடங்குகின்றன.

கடம்பத்தூர் ஒன்றியத்தில் இருக்கும் கூவம் கிராமத்தைத் தொட்டு வருவதால் இந்த ஆற்றுக்கு இந்த ஊரின் பெயரே வழங்கப்படுகிறது.

மணவாள நகர், அரண்வாயல், திருமழிசை, வெள்ளவேடு, கன்னார் பாளையம், பருத்திப்பட்டு, பூவிருந்தவல்லி, மதுரவாயல் வழியாகச் சென்னைக்குள் நுழையும் கூவம் ஆறு கோயம்பேடு, அமைந்தகரை, சேத்துப்பட்டு வழியாக எழும்பூர் வருகிறது. சிந்தாதரிப்பேட்டை - பூங்கா இடையே இரண்டாகப் பிரிந்து, சிறிது தூரத்தில் மீண்டும் ஒன்றாகச் சேர்கிறது. பின்னர் வங்காள விரிகுடாவை அடைகிறது.

கூவம் ஆற்றின் மொத்த நீளம் 72 கி.மீ. இதில் திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் 54 கி.மீ.ம், சென்னை மாநகருக்குள் 18 கி.மீ.ம் பயணிக்கிறது.

இரண்டு நூற்றாண்டுகள் நம்மை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த ஆங்கிலேயர்கள் கோட்டைக் கட்டிக் கொள்ள தேர்வு செய்த இடம் கூவம் முகத்துவாரம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னை மாகாணத்தில் இருந்து பிரியும்போது, ஆந்திரக்காரர்கள் வைத்தக் கோரிகைகளில் ஒன்று சென்னை நகரை முற்றிலுமாக ஆந்திராவுடன் இணைக்க வேண்டும் அல்லது கூவம் ஆற்றை மையமாக வைத்து சென்னையை வடக்குத் தெற்கு என இரண்டாகப் பிரித்து வடசென்னையை ஆந்திராவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

அப்படியேதும் நடக்கவில்லை என்பது நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் விசயம்.

2004இல் ஏற்பட்ட சுனாமியின் போது பொங்கியெழுந்தக் கடல் நீரை உள்வாங்கி சென்னை மாநகரைக் காப்பாற்றியப் பெருமை கூவம் ஆற்றுக்கு உண்டு!

நன்றி:

கூவம் அடையாறு பக்கிங்காம் சென்னையின் நீர்வழித் தடங்கள் வெளியீடு: கிழக்குப் பதிப்பகம்.

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

கொள்ளையிட்ட அரசுகளும் மாமழை தந்த தண்டனையும் ...

— ஜா. கௌதம சன்னா

வாட்டி வதைத்த வெயில் காலம் முடிவுக்கு வர இருக்கிறது. தொடர்ந்து லேசான மழையும், அடை மழையும் வரலாம் என்கிற அறிவிப்புகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. பொதுவாக முன்னெச்சரிக்கை என்பது நமது ஆட்சியாளர்களுக்கு இல்லாத நிலையில் கடந்த ஆண்டின் மழைக்காலம் உண்டாக்கிய வேதனைகள் கண் முன்னே விரிகின்றன. அது தந்திருக்கும் பாடங்கள் அவ்வளவு சீக்கிரம் மறந்துவிட முடியாது என்கிற வகையில் படிப்பினையைத் தந்துள்ளது. போக்கு காட்டிவந்த மழை கடந்த 2015 ஆண்டின் வட கிழக்கு காற்றின் போது புரட்டி எடுத்துவிட்டது வட தமிழகத்தினை. குறிப்பாகச் சென்னையை.

2015ன் வட கிழக்குப் பருவமழை உருவாக்கிய பேரழிவினால் மழையையும் அது வாரி வழங்கிய நீரையும் பழிக்க முடியுமா.. தாயைப் பழித்தாலும் தண்ணீரைப் பழிக்கலாமா என்பதுதானே நமது மூதுரை ஆனாலும் பழித்தோம். காரணத்தை விட்டுவிட்டு காரியத்தைக் குறை சொல்லும் மிகச் சாதாரண மனநிலையில் அரசும் அரசு எந்திரங்களும் இருக்கின்றன என்பதற்கு அப்பட்டமான சாட்சி 2015 ஆண்டிற்கான மாமழை உருவாக்கிய காட்சிகள்.

பொதுவாக இயற்கையை எவ்வளவு தூரம் மனித இனம் காயப்படுத்தினாலும் மனித உடலில் உள்ள இயற்கையான குணப்படுத்திக்கொள்ளும் ஆற்றலைப் போல, நமது சுற்றுச் சூழலும் ஏதாவது ஒரு வகையில் தன்னைத்தானே குணப்படுத்திக் கொள்கிறது. அப்படி குணப்படுத்திக் கொள்ளும்போது அதன் காயத்திற்கு காரணமான மனித இனத்தினால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை. அதைத்தான் நாம் பேரழிவு என்கிறோம்.

இந்த உலகம் வெறும் மனித இனத்திற்கானது மட்டும் என்ற சுயநலத்தினால் நூற்றுக்கணக்கான உயிரினங்கள் பூண்டற்றுப் போயுள்ளன. அழிந்தவற்றைப் பற்றி எந்தக் குற்ற உணர்வும் நமக்கு இல்லை. இந்தக் குற்ற உணர்வு உருவாகாத வரை பூமி தன்னை குணப்படுத்திக் கொள்வதை நம்மால் புரிந்துகொள்ளவே முடியாது. பெரும் மழையினால் பூமி தன்னைத் தானே சரி செய்து கொள்ளும்படி நிலைமை ஆனதற்கு என்ன காரணங்கள் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இயற்கை ஒரு கண்டிப்பான ஆசிரியர், அது தண்டித்துவிட்டுத்தான் பிறகு சொல்லிக்கொடுக்கும். தண்டனைப் பற்றிப் பேசும் நாம் பாடத்தினை மறக்கக் கூடாது. அப்படியானால் காரணங்கள் இருக்கத்தானே வேண்டும்.

அவற்றில் முதன்மையாகப் புலப்படுவது நீர் வள மேலாண்மை. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக ஒருங்கிணைந்த நீர் மேலாண்மை என்கிற கருத்தாக்கத்திற்கே தமிழகத்தை ஆளும் அரசுகள் வரவில்லை. மாறாக, திடீரென உருவாகும் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் அமைத்துக்கொள்ளும் செயல்திட்டங்களைத் தாண்டி கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக உருப்படியாக எதுவும் நீர் வள மேலாண்மையில் நடக்கவில்லை. நீர் மேலாண்மை என்பது வெறும் ஆறுகளையும் ஏரிகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதல்ல. நீருக்கு ஆதாரமே மழைதான். அந்த

இயற்கை ஆற்றல்தான் கடல்கள், ஆறுகள், ஏரிகள், குளங்கள், குட்டைகள், ஓடைகள், கால்வாய்கள், வாய்க்கால்கள், காடுகள், மலைகள், நிலங்கள், உயிரினங்கள் மற்றும் மனிதர்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கிறது. அப்படி பிரித்துக் கொடுப்பதில் அது எந்த வஞ்சனையும் வைக்கவில்லை. ஒப்பற்ற ஒரு பகிர்மான விதியைத்தான் கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இயற்கை கடைப்பிடித்து வருகிறது. அந்த விதியில் மனிதன் மேற்கொண்ட இடையீடுகளினால்தான் அது திருப்பித் தாக்குகிறது. இந்த இடையீட்டினைக் கட்டுப்படுத்துவதும், இயற்கையின் சமநிலையை பேணுவதும் அரசின் பணி, அதுதான் நீர் வள மேலாண்மையின் அடிப்படை. ஆனால் இதில் அரசுகள் முற்றிலும் தோல்வியடைந்துள்ளன.

இருப்பினும் சுதந்திரத்திற்கு முன்பு அப்படி பெரும்பாலும் நடக்கவில்லை, குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இயற்கையைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்ட அடிப்படையில்தான் நீர் வள மேலாண்மை நடந்துகொண்டிருந்தது. இதற்கு மிக எளிமையான சூத்திரம் 'நீரோட்டத்தை' பாதகமில்லாத வழியில் எவ்வாறு பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பதுதான். ஏனெனில் ஆறுகள் ஓடைகள் மட்டும் நீரோடும் பாதைகளல்ல, பூமி பந்து முழுவதும் நீரோடும் பாதைதான். அது மேலாகவோ அல்லது பூமிக்கு அடியிலோ ஓடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இதைப் புரிந்துகொண்டதினால்தான் பண்டைக்காலம் முதலே நீரினை தேக்கும் முறையில் ஒரு இணக்கமான சூழலை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். விவசாய நிலங்கள் அத்தனையும் இந்த நீரோட்டப் பாதையில் அமைந்தவைதான். மழை பொழியும் போது வயல்களில் ஓடும் நீர் அருகில் உள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் தேங்கும், அந்த இடத்தில்தான் நிலாப் பிறை வடிவில் ஒரு தடுப்பை உருவாக்கி ஏரிகளை உருவாக்கினார்கள். இதில் தேங்கும் நீரின் மட்டம் விவசாய நிலங்களை மூழ்காமல் இருக்கும் வரையிலான உயரம் மட்டுமே இருக்கும், அதற்குமேல் தேங்கும் நீர் மீண்டும் இயற்கையான நீரோட்டப்பாதையில் விடப்படும். பின்னர் அந்த நீரோட்டம் குளங்களையும், குட்டைகளையும் நிரப்பிவிடும். அப்படி நிரம்பிய பின் ஓடைகளாக ஓடி ஆறுகளில் கலந்து கடலுடன் சங்கமித்துவிடும். இப்படி மழை நீரானது பொதுவான பாதையில் பயணிக்கும்படியான அமைப்புதான் பண்டைய அமைப்பு முறை. பிற்காலத்தில்தான் கரைகள் உயர்த்தப்பட்டுக் கரைகள் ஒரு வளையம் போல் ஆக்கப்பட்டன. ஆனால் எல்லா ஏரிகளும் அப்படி ஆக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலான ஏரிகள் இன்னும் பிறைவடிவம் தான். அதனால் நீரோட்டப் பாதைகள் அப்படியே இன்னும் இருக்கின்றன. இந்த நீரோட்டப் பாதையில் மனிதன் ஏற்படுத்தியத் தடைகள்தான் இன்றைய தாக்குதல்களுக்கும் பற்றாக் குறைகளுக்கும் காரணம்.

அந்தத் தடைகளில் முதல் இடம் வகிப்பது தூர் வாராதது. பன்னெடுங்காலங்கள் நிலைத்து நிற்கும் ஏரிகளையும் அதன் துணை நிலைகளான கால்வாய்கள், குளங்கள் மற்றும் குட்டைகளைத் தூர் வாரி, மராமத்துப் பணிகள் செய்து கொள்வது என்பது கிராமத்தின் அடிப்படையான விவசாயக் கடமைகளில் ஒன்றாக அன்றைக்கு இருந்து வந்தது. ஆனால் பிற்பாடு அந்தப் பணி உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் கீழும், பொதுப்பணித்துறையின் கீழும் வந்தன. அதன் விளைவாய் தூர் வாரப்படாமல் ஏரிகள் உள்ளிட்ட நீர் நிலைகள் மேடானதால் ஏரிகளின் கொள்ளளவு குறைந்து, மழை நீரின் தேங்கும் பரப்பளவு அதிகரித்தது. இதனால் நீரோடும் கழனி உள்ளிட்டப் பகுதிகளில்

நீர் பரவலாக பாயத் தொடங்கி விரைவில் காய்ந்து, பூமியின் ஈரப்பதம் குறைந்தது. பெருமழைக் காலங்களில் நீரின் பரந்தத் தேக்கமும் அதனால் உண்டான பாயும் ஓட்டமும் அதிகரித்ததால் ஏரிகளின் கரைகள் கரைந்தன, இதன் காரணமாக பல ஏரிகள் குளங்கள் குட்டைகள் காணாமல் போய்விட்டன.

அதுவுமின்றி, கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் ஏரிகளுக்குள் கருவேலம் மரங்களை வளர்ப்பதை அரசு ஊக்குவித்தது. அது ஏரிகளுக்கு பெரும் கேடாய் மாறி அழித்துவிட்டது. தமிழகம் முழுவதும் ஏரிகளின் கரைகளை பலப்படுத்துவதற்குப் பதில் ஏரிகளின் உள் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான கருவேல மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டதால் ஏரிகளின் நீர்ப் பிடிப்பு குறைந்து கற்பனை செய்ய முடியாத அளவிற்கு மேடானதாலும். நூற்றுக்கணக்கான ஏரிகள் காணாமல் போய்விட்டன. விளைவாய் மேற்பரப்பு நீரோட்டம் முற்றிலும் சிதைந்து போனது. இப்படி மேடாக்கப்பட்ட ஏரிகள்தான் நிலக் கொள்ளையர்கள் வளைப்பதற்கு எளிதாகிவிட்டன. புற நகரங்கள் வளர்ந்ததற்கு இந்த நிலக் கொள்ளையும் ஒரு காரணம்.

மேடாக்கப்படும் நீர் நிலைகள் எப்படி வளைக்கப்படுகின்றன என்றால் அது ஒரு கூட்டுக் கொள்ளை போல நடக்கிறது. எப்படியெனில்.. தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை நீர் நிலைகளுக்கும் அது குளம், குட்டை, ஏரி, வாய்க்கால், ஏரிப் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு, ஓடை என எல்லாவற்றிற்கும் புல எண்கள் தரப்பட்டிருக்கும். புல எண்களோடு நீர் நிலையின் தன்மை குறிக்கப்பட்டிருக்கும். மேடாக்கப்பட்ட நீர் நிலையின் நிலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிறகு வருவாய்த்துறை செயலில் இறங்கும். அந்த நீர் நிலையை ஆய்வு செய்யும் பின்பு அது நீர்நிலை அல்லது நீர் பிடிப்புப் பகுதியாகத் தொடர முடியாது என்று கோட்டாட்சியர் மூலமாக அறிவிப்பு வெளியாகும். இதற்குச் செய்யப்படுவது ஒரே ஒரு திருத்தம். அதாவது புல எண்ணிற்குப் பக்கத்தில் நிலத்தின் தன்மை இருக்கும் அல்லவா அதை நீக்கிவிடுவார்கள். அடங்கலில் அந்த நீக்கம் நிலையாகப் பதியப்படும். பிறகு பட்டா, வரி இத்யாதி என வழக்கமான பணிகள். இப்படித் திட்டமிட்ட முறையில் ஆக்கிரமிப்பிற்குச் சட்ட அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. இதில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்வது இல்லை. புறநகர்களில் உள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ரியல் எஸ்டேட் முகவர்களாகவும், வியாபாரிகளாகவும் இருப்பதால் கொள்ளைகளுக்கு எந்த எதிர்ப்புகளும் இல்லை. இதுதான் இந்த வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பண வரம்.

அப்படி தமிழகம் முழுவதும் ஏராளமான குளங்கள், ஏரிகள், கால்வாய்கள் களவாடப்பட்டுள்ளன. சென்னையின் பரந்து விரிந்த பரப்பளவு இப்படி உருவானதுதான். நீர் நிலைகளுக்கு இப்படி ஒரு நிலை என்றால் விவசாய நிலங்கள் வேறு வகையாகவா இருக்க முடியும்?

விவசாயி அல்லாத ஒருவர் விவசாய நிலத்தை வாங்க முடியாது என்கிற சட்டம் பல மாநிலங்களில் அமலில் உள்ளது. இந்தி நடிகர் அமிதாப்பச்சன் உத்திர பிரதேசத்தில் வாங்கிய நிலத்தை அவர் விவசாயி அல்ல என்கிற காரணத்தினால் திருப்பிக் கொடுக்க நேர்ந்தது. இப்படி ஒரு சட்டம் தமிழகத்தில் ஏன் உருவாக்க முடியவில்லை, இதைப் பற்றி பேசிப் பேசி சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள் ஓய்ந்து போய்விட்டார்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் விவசாய நிலத்தை எப்படி ரியல் எஸ்டேட்

வளையத்திற்குள் கொண்டு வருகிறார்கள், அதற்கு எளிமையான வழி இருக்கிறது. நிலத்தைத் தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகள் கரம்பாக போட வேண்டும். அதில் வேலிக்காத்தான் முளைக்கும், பிறகு விவசாயத்திற்குத் தகுதி இல்லாத நிலமாக மாறும், அதை வருவாய் துறை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். ஓர் ஆண்டுக்குள் என்னென்ன பயிரிடப்பட்டன என்று குறிக்க வேண்டிய அடங்கல் புத்தகத்தில் வேலிகாத்தான் என்று கிராம நிர்வாக அதிகாரி குறித்துக்கொள்வார். நஞ்சை நிலம் புஞ்சையாக மாறிவிட்டது என்று குறித்துக்கொள்வார் அதுதான் அதன் மரணக்குறிப்பு. அந்தக் குறிப்பை அறிவிப்பாக ஆர்டிஓ வெளியிடுவார், அவருக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. பிறகு ரியல் எஸ்டேட் கற்கள் நடப்படும். புதிய குடியிருப்பு அல்லது வில்லா உருவாகி இருக்கும். ஆனால் விதிப்படி என்ன நடக்க வேண்டும் ஒரு நஞ்சை நிலம் புஞ்சை நிலமாக மாறியது என்று அறிவிப்பிற்கு அது 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கரம்பாக இருக்க வேண்டும் என்பது வருவாய்த்துறை விதி. இந்த இருபது ஆண்டுகளும் வருவாய்த்துறை அடங்கலில் அது குறிக்கப்பட வேண்டும். குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த அடங்கல் பதிவேட்டை ஆய்வு செய்தால் எவ்வளவு பெரிய நிலக்கொள்ளைக்கு வருவாய்த்துறை துணைபோயிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள முடியும். இப்படித்தான் விவசாய நிலங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது நீரோட்டப் பாதைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு வீடுகள் தடைகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சென்னை நகரத்தின் விரிவாக்கத்திற்கு இவ்வளவு கேடுகள் விளைவிக்கும் ரியல் எஸ்டேட் வியாபாரம் ஓர் அடிப்படை அலகாக இருந்தது. அப்படி விரிவாக்கப்பட்ட போது ரியல் எஸ்டேட் தொழில் என்பது வெறும் பணம் பண்ணும் தொழிலாக மட்டும் இருந்துவிட்டிருந்தால் அது குறைவான கேடாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இந்த கேடானது, மக்களின் குடியிருக்கும் உரிமையை நிறைவேற்றும் ஒரு பொறுப்பை அரசு தட்டிக் கழிக்க வழி வகுத்தது. இதுதான் மிக மோசமான சமூக அரசியல் கேடு. குடிமக்களின் குடியிருப்பு உரிமையை உறுதி செய்வதற்கு பதில் திராவிட கட்சிகளின் அரசுகள் தான் தொடங்கிய தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் தானும் ஒரு ரியல் எஸ்டேட் அதிபரைப் போல செயல்படத் தொடங்கியது. இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டு அது கைப்பற்றிய பகுதிகள் சென்னையின் மைய நீரோட்டப் பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன. உதாரணத்திற்கு சின்னக்கூடல் ஏரி என்ற அண்ணா நகர், திருமங்கலம் ஏரித்திட்டம், கோடம்பாக்கம் லேக் ஏரியா மற்றும் புலியூர் ஏரி, சேத்துப்பட்டு ஸ்பர்டாங்க் பகுதி, மறைமலை நகர் எனப் பலவற்றை குறிப்பிடலாம். இப்படி மாநில அரசே ஏரிகளை, குளங்களை வளைத்து சுமார் ஒன்றரை லட்சம் வீடுகளைக் கட்டியுள்ளது. இப்படி ஒரு முன்னுதாரணத்தைக் காட்டியபின் ரியல் எஸ்டேட் வியாபாரிகள் சும்மா இருப்பார்களா.. அவர்கள் அனைவரும் மாநில அரசை நடத்தும் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே, அதனால் அரசின் வருவாய் துறை மற்றும் பொதுப்பணித் துறையின் ஆசியோடு நீர் ஓட்ட மற்றும் தேக்கப் பகுதிகளை மடக்கி விற்றார்கள். இதனால் அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் போனது. இந்த மோசடி சென்னையில் மட்டும் நடக்கவில்லை, நகர மயமான தமிழகத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் நடந்துள்ளன. விளைவாய் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்த இயற்கை நீர் மேலாண்மை சமநிலை முற்றாக ஒழிந்தது.

இப்படி சென்னையும் பிற நகரங்களும் வளர்க்கப்பட்ட போது நகருக்குள் இருந்த ஏரிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள் என அத்தனையும் தூர்க்கப்பட்டுவிட்டன. இனி அதை மீட்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. ஆனால் உருவாக்கப்பட்ட பகுதிகள் இயற்கையாக அமைந்த நீரோட்டப்பாதையில் உள்ளவைதான் என்றாலும், தற்போது மழைநீர் ஓடுவதற்குச் சாலைகள் மிக முக்கியமான தடங்களாகிவிட்டன. ஆனால் அந்தச் சாலைகளை இப்போது என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

சாலைகளை வரைமுறையின்றி உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாலைக் கட்டுமானத்தில் எந்தவிதமான வரையறைகளும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. போடப்பட்ட சாலைகளுக்கு எத்தனை ஆண்டுகள் உத்திரவாதம், அதன் உறுதி தன்மை மீதான கண்காணிப்பு என எதுவுமே இல்லை. தரமற்ற சாலைகளை போட்டதற்காக எந்த இழப்பீடும் கோரப்படுவதில்லை, மாறாக அவர்களுக்கே மறு ஒப்பந்தம். இப்படி முறைகேடுகள் தொடர் கதையாகிவிட்டதால் கடந்த நூறு ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவிற்குச் சென்னை மற்றும் தமிழகத்தின் நகரங்களின் உள் சாலைகள் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் மட்டும் சுமார் ஒரு மீட்டர் முதல் இரண்டு மீட்டர்வரை உயர்ந்திருக்கின்றன.

சென்னைக்குள் உதாரணத்திற்குப் பார்க்க வேண்டும் என்றால், சென்னை பல்கலைக் கழகம், சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆகியவற்றைச் சுற்றியிருந்த பழைய சுற்றுச்சுவர்கள் முற்றாகப் பூமியில் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கான காரணத்தை எளிதில் கண்டுபிடிக்கலாம், சாலைகளைப் போடும்போது பழைய சாலையைத் தோண்டி எடுத்து புதிதாக போடுவதற்குப் பதில், அதன் மீதே புதிய சாலைகளைப் போட்டு போட்டு உயர்த்திவிட்டார்கள். எம்ஜியார் ஆட்சிக்காலம் வரை பழைய சாலைகளைப் தோண்டி எடுத்துவிட்டு, புதிய சாலைகளை போடும் வழக்கம் கட்டாயமாக இருந்தது. பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்கள் யாரும் அந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. போதாத குறைக்கு இப்போது எங்கும் சிமெண்ட் சாலைகள் போடப்படுகின்றன, அவை பூமியின் நீர் உறிஞ்சும் தன்மையை முற்றாக அழித்துவிட்டன. எனவே சாலைகளில் ஓட வேண்டிய நீர் வீடுகளுக்குள் புகுந்து ஓடுகிறது.

தார் சாலைகளை போடும்போது இருக்கின்ற பழைய சாலையை ஆறு அங்குலம் பெயர்த்து எடுத்துவிட்டு நான்கு அங்குல உயரம் சாலை போட வேண்டும் என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் டிராபிக் ராமசாமி தொடர்ந்த வழக்கில் தீர்ப்பு கூறியுள்ளது. இதற்குக் காரணம், ஆறு அங்குலம் தோண்டி எடுத்து பிறகு நான்கு அங்குலம் போடும் போது இரண்டு அங்குலம் சாலை குறைகிறது. இப்படியே தொடர்ந்தால் பழைய உயரத்திற்குச் சாலை வந்துவிடும், ஆனால் மில்லர் இயந்திரத்தின் மூலம் வெறும் ஒரு அங்குலம் மட்டுமே சுரண்டி எடுக்கிறார்கள், சுரண்டுவதிலும் சுரண்டி நமது ஒப்பந்தக்காரர்கள் நிபுணர்கள் என நிரூபித்திருக்கிறார்கள். அதே போல சிமெண்ட் சாலை போடும் போது பழைய தார்சாலையை முற்றாகச் சுரண்டி எடுத்துவிட்டு, பூமிக்கு அடியில் போகும் மின்சார வடங்கள், குடிநீர் குழாய்கள், கழிவுநீர் வழிகள் என அத்தனையும் சரி பார்த்த பிறகே சிமெண்ட் சாலை போட வேண்டும், ஏனெனில் சிமெண்ட் சாலைக்கு பத்து ஆண்டுகள் உத்திரவாதம். ஆனால் சிமெண்ட் சாலை போடப்பட்ட இடங்களைப் பாருங்கள். இவை எதுவுமே

கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்காது. தெருவோர கழிவு நீர் வழிகள் முற்றாக அடைபட்டிருக்கும். அதுவுமின்றி, முக்கிய சாலைகளுக்கும் அதன் இணைப்புத் தெருக்களுக்கும் உள்ள உயரம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதே இல்லை. முக்கிய சாலைகள் தொடர்ந்து இரண்டு அல்லது மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மேலும் மேலும் போடப்பட, தெருக்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை போடப்படுவதின் மூலம் சாலைகளின் நீரோட்டம் குடியிருப்புகளுக்கு திருப்பி விடப்படுகிறது. ஏற்கெனவே சாலைகளால் புதையுண்ட குடியிருப்புகளில் நீர் தேங்க இதுதான் முக்கியக் காரணம். வசதியானவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கே இந்த நிலை என்றால் ஏழைகள் வசிக்கும் பகுதியை எண்ணிப்பாருங்கள். அவர்கள் அனாதரவாக விடப்பட்டது புரியும். சாலைக் கட்டுமானத்தில் இதே நிலை நீடிக்குமானால் இன்னும் பத்தாண்டுகளில் சிமெண்ட், மற்றும் தார் சாலைகளால் சென்னை மாநகர வீடுகள் பாதியளவிற்காவது புதையுண்டு போவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அப்படி நடந்தால் எல்லா வீடுகளும் இடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகும். அது எவ்வளவு பெரிய பொருளாதார தாக்குதல் என்பது அப்போது புரியவரும். இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமானால் பழைய சிமெண்ட் சாலைகள் அத்தனையும் பெயர்த்து எடுக்கப்பட்டு மேலை நாடுகளில் போடுவதைப் போன்ற நீர் உறிஞ்சும் சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் நிரந்தர சாலைத் தீர்வாக இருக்கும்

எனவே, 2015ம் ஆண்டின் மழை நீர் மேலாண்மையினை செப்பனிட்டுக் கொள்ள ஒரு பாடத்தினை தந்துள்ளது. 2016ம் ஆண்டு பெய்யப்போகும் மழை தண்டனையா அல்லது வரமா என்பதை நாம் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம். ஆனால் நீர் மேலாண்மை என்பது ஒப்பந்தக்காரர்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் ஆட்சியாளர்களின் கமிஷன் என்கிற குறுகிய நோக்கில் பார்க்கப்பட்டால் மக்கள் பொருத்துக் கொண்டிருப்பது தேவையற்றது. நீர் மேலாண்மை என்பது மனிதனின் சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அது இயற்கைச் சமநிலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதை இயைபாக்கும் விதத்தில்தான் நமது நீர்வள மேலாண்மை மக்கள் தொகை குடிபெயர்வு, முறையான திட்டமிடப்பட்ட நகர வளர்ச்சி, இருக்கும் நிலமெலாம் நீரோடும் பாதை என்ற புரிதலோடு, மனித மற்றும் பிற உயிர்களும் நீரோடும் பாதை என்கிற புரிதல் என்பதாக இருக்க வேண்டும். அது இயற்கை அன்னையின் நீர் பகிர்மானத்தைக் குலைக்காத மனித நீர் பகிர்மானமாக இருந்தால் இக்காலத்திற்கு மட்டுமல்ல எதிர்கால உலகத்திற்கும் நல்லது.

கவுதம் சன்னா
g.sannah@gmail.com

சென்னையின் நீர்வழித்தடங்கள் - இந்திய ராணுவமும் கடலூரும் — கே.ஆர்.ஏ. நரசய்யா

காலனி ஆட்சியில் சென்னையின் நீர்வழித்தடங்கள் பெற்ற முக்கியத்துவத்தை முன்னர் கண்டோம். தொடர்ந்து, மற்ற வகைகளிலும் இத்தடங்கள் சென்னையின் வரலாற்று நிகழ்வுகளில் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை. அவற்றுள் முன்னதாகக் கருதப்படுவது, அடையாறு போர். 18ம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில், அடையாற்றின் வடகரையில் நடந்த இந்தப் போர், இன்றைய பரிமாணத்தின் படி ஒரு யுத்தமாகவே

கணக்கில் வராது எனினும், சில நிகழ்வுகளால் முக்கியத்துவம் பெற்றது மட்டுமின்றி, போர் யுக்திகள் கற்பிக்கப்படுகையில், இன்றும் ராணுவக் கல்லூரிகளில் ஒரு முன்னுதாரணமாக இப்போர் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இதைப் பற்றிச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள சென்னையின் 18ம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாகப்பட்டினம் போர் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியைப் போன்று பிரெஞ்சுக் கம்பெனியொன்றும், 1720ல் நிறுவப்பட்டது. இந்தியக் கடலோரப் பகுதிகளில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட அது எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளில் ஒன்று, கோரமண்டலக் கரையில் ஒரு துறைமுகத்தைத் தனதாக்கியது. அப்படித்தான் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் புதுச்சேரியை வந்தடைந்தனர். ஐரோப்பாவில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் குழப்பம் ஏற்பட்டால், அது காலனி நாடுகளிலும் எதிரொலிக்கும். ஆஸ்திரிய நாட்டின் தலைமுறை விவகாரத்தில் இருவரும் தலையிட்ட போது, அதன் எதிரொலியாக, தென்னிந்தியாவில் இருவரும் தாக்கிக் கொண்டனர்.

அப்போது டூப்ளே புதுச்சேரியில் பிரெஞ்சுக் கவர்னராக இருந்தார். ஆங்கிலேயரின் கப்பற்படை, பிரெஞ்சுக் கப்பல்களை, 1745ல் கோரமண்டல் கரையருகில் தாக்கியது. அதை முறியடிக்கத் திட்டமிட்ட டூப்ளே, 1746, ஜூலையில், லா போர்ட்னாயிஸ் என்ற கடற்படைத் தளபதியின் தலைமையில் ஒரு கடல் தாக்குதலை நாகப்பட்டினம் அருகில் நடத்தினார். அதில் சரியான முடிவு கிடைக்கவில்லை. ஆங்கிலேயர்கள், அட்மிரல் எட்வர்ட் பேடன் என்பவர் தலைமையில் கடற்போர் செய்தனர். ஜார்ஜ் கோட்டை முற்றுகை தமது குறைகளை அறிந்து கொண்ட பிரெஞ்சுக் கப்பற்படைத் தளபதி, லா போர்ட்னாயிஸ் தமது கப்பல்களை, புதுச்சேரித் துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு சென்று புதுப்பித்து, அவற்றில் புதிய பீரங்கிகளையும்

ஏற்றிக்கொண்டு சென்னையை நோக்கித் தனதுப் பயணத்தைத் தொடங்கினார். விவரம் அறிந்த அட்மிரல் பேடன், அந்தப் படையை சமாளிக்க முடியாதெனத் தெரிந்து கொண்டு, தமது கப்பல்களுடன் வங்கத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

கடந்த, 1746, செப்., 4ம் தேதி, லா போர்ட்னாயிஸ், அடையாறு கடலில் சங்கமிக்கும் இடத்திற்குக் கிழக்கே, அதாவது சாந்தோமில் தமது கப்பல்களை நிறுத்தினார். ஆங்கிலப் படை அங்கில்லை எனத் தெரிந்து கொண்டு, கோட்டையை முற்றுகையிடத் திட்டமிட்டார். அன்றைய தேதியில் அவர் தரையிறங்கி, 800 காலாட்படைகளுடன் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தார். 5ம் தேதி அன்று, சிந்தாதிரிப்பேட்டையை அடைந்தார். பின் கோட்டையை முற்றுகையிட்டார். ஆங்கிலேயர்களால் வெளியில் வர இயலவில்லை. அவர்களுக்கு குடிநீர் கூட வெளியில் இருந்து கிடைக்காத நிலையில், அவர்கள் சரணடைந்தனர். மதராஸ், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கீழ் வந்தது. அன்றைய ஆங்கில கவர்னர் மோர்ஸ் என்பவர், சரணாகதிக்கு அடையாளமாக தமது உடைவாளை லா போர்ட்னாயிசுக்கு அளித்தார். இந்த விவரங்கள் எல்லாம், 'ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் தினப்படி சேதிக்குறிப்பு சொஸ்தலிகிதம்' என்ற தலைப்பில் அவரது நாட்குறிப்புகளின் மூன்றாம் புத்தகத்திலுள்ளன.

ரூப்ளேக்கு எப்படியாவது மதராசைத் தனது ஆட்சிக்குக் கீழ் கொண்டு வந்துவிட வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தது. கோட்டையிலிருந்த எல்லா ஆங்கிலேயர்களையும், 'பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராகப் போரிட மாட்டோம்' என்ற எழுத்து வடிவ உறுதிமொழி அளிக்க வேண்டும் என, ரூப்ளே உத்தரவிட்டார். சிலர் அதற்கு இணங்கவில்லை. அவர்களுள் முக்கியமானவர் ராபர்ட் கிளைவ். அவர் மூன்று ஆங்கிலேயர்களுடன் இந்தியர்கள் போல வேடமணிந்து கோட்டையிலிருந்து தப்பிக் கடலூரில், அப்போதிருந்த செயின்ட் டேவிட் கோட்டைக்கு ஓடி விட்டனர். மதராசைப் பிடித்த உடன், ஊரையும் கோட்டையையும் கர்நாடக நவாப் அன்வருதீன் முகம்மது கானுக்கு அளித்து விடுவதாக தான் அளித்த உறுதிமொழியை, ரூப்ளே காற்றில் பறக்கவிட்டார். அதன் விளைவாக நடந்தது தான், அடையாறு போர். இது, முதல் கர்நாடகப் போரின் ஒரு பகுதி என்றும் அறியப்படுகிறது.

அடையாறு போர் ஆற்காடு நவாப், 1746, அக்., 15ம் தேதி அன்று, ஆங்கிலேயரின் உதவியுடன் பிரெஞ்சுப் படையைத் தாக்க முற்பட்டார். ஆற்காடு நவாப் மகன் மாயூஸ்கான், 10,000 காலாட்படையினருடன், தெற்கு நோக்கி வந்து சாந்தோமைக் கைப்பற்றிய பின்னர் அடையாற்றின் வடகரையில், பிரெஞ்சுப் படையைத் தாக்க, தயாராக இருந்தார். பிரெஞ்சுப் படையினர், அடையாற்றின் தென்கரையில் முகாமிட்டிருந்தனர். அவர்கள் மொத்தமே 200 பேர் தான். சுவிட்சர்லாந்துக்காரரான கேடன் பாரடிஸ் தான் அவர்களுக்கு தளபதி.

அக்., 22ம் தேதி அந்த படை ஒரு யுக்தியைக் கையாண்டது. மாயூஸ்கானுக்கு பீரங்கிகளைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது. ஆகையால் வடகரையிலிருந்து அப்படை சுட்டதெல்லாம் வீணாகவே

போயிற்று. ஆனால் பாரடிஸ் படைவீரர்கள் நன்கு போர்ப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஒரே நாளில் முடிந்தது இப்போது கிரீன்வேஸ் தெருவில் இருக்கும் க்விபிள் தீவு (இப்போது இது கிறிஸ்தவர்களின் கல்லறை பகுதியாக உள்ளது. 200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இங்குதான் கிறிஸ்தவர்களின் சுவ அடக்கம் நடந்து வருகிறது. இங்கு நகைச்சுவை நடிகர் சந்திரபாபுவின் கல்லறையும் உள்ளது) பாரடிசுக்கு ஒரு சிறந்த மறைவிடமாகத் தெரிந்தது.

தமது படையினரை அங்கே இருக்கச் சொல்லி, அவர் நவாப் படை மீது சுட்ட போது அந்தப் படை சிதறியது. பின் மிகச் சாமர்த்தியமாக சுற்றி வளைத்து, நவாபின் படையைச் சரணடையச் செய்தார் பாரடிஸ். போர் தொடங்கியது அதிகாலையில். அன்று மாலைக்குள் போர் முடிந்தே விட்டது. படைபலம் என்பது எண்ணிக்கையில் இல்லை; யுக்திகளிலும் சிறந்த பயிற்சியிலும் தான் என்பதைக் காட்ட இன்றும் ராணுவப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இக்கதை கூறப்படுகிறது. இந்தப் போரை அடுத்து, ஆங்கிலேயர் தமக்கு மதராஸ் திருப்பித் தரப்பட்டவுடன், முதற்காரியமாக இந்திய ராணுவத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தனர். அப்படித்தான் இந்திய ராணுவத்தின் முதல்படியாக மதராஸ் ரெஜிமெண்ட் கடலூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

நன்றி: தினமலர்

Mr. K R A Narasiah
narasiah267@gmail.com

காலச்சக்கரம்

— காசுமி

யார் பேச்சையும்
கேளாமல் ஓடினால்
அது காலம்!

விளிம்பில் நின்று
கொண்டு
ஓட்டமோ ஓட்டமென
ஓடுகிறது
வாழ்க்கை!

மெல்லக் கழன்று
மையப் பகுதிக்கு
வந்த போது
ஓட்டமில்லை.

காலம் நின்று விட்டது!

காத்திருக்கும் வேளையில்
கடலாய் பரந்திருக்கும்காலம்
கூடிப்பிணையும் போது
காணாமல் போய் விடுகிறது!

அடிப் போடி!
வேலைக்கு ஓடும் போது
ஈதென்ன பேச்சு?

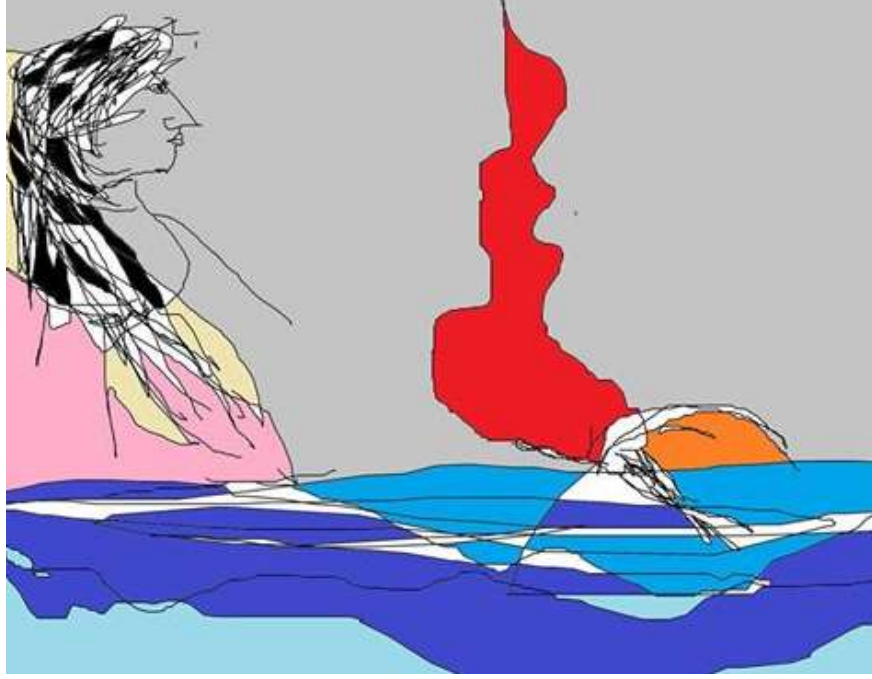
காலம் சுழல்கிறது!

காசுமி

kasume.chan@gmail.com

<https://kasumichan.wordpress.com/>

பெண் எனும் நுட்பம்
— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

பெண்ணே
உன் நெருப்பு பார்வைக்குள்
ஒரு குளிர்ந்த
காஷ்மீர்ச்சோலையையும்
பொதித்து வைக்கும்
நுட்பம் தெரிந்தவள் நீ.
ஈடன் தோட்டத்து
ஆப்பிளும் நீயே!
இலவங்காட்டு
பஞ்சடைத்த பழமும் நீயே.
அகரமுதல என்று
நீ ஆரம்பித்தாலும்
அதில்
இவர்கள்
காமத்துப்பாலை மட்டும்
எதிர்பார்த்து
பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.
ஜெயகாந்தனிலிருந்து
ஸ்டீபன் கிங் வரை
நீ நாவல்கள் அளப்பாய்.

இவர்களும்
எமலி சோலாவையும்
ஹெரால்டு ராபின்ஸையும்
தொட்டுக்காட்டுவார்கள்.
குறுந்தொகையிலிருந்து
"கல்பொரு சிறு நுரையை"
நீ ஓவியம் தீட்டுவாய்.
சிலபேர் மட்டும்
"முளிதயிர் பிசைந்த
மென்காந்தள் விரல்"
என்று
உன்னுடன் மல்லாடுவார்கள்.
சமூக அரசியல்
காட்டுக்குள் நீ சென்றால்
அந்த
நிர்பயாவைத்தொடாமல்
இருக்கமாட்டாய்.
இவர்களும்
அந்த ஆண்களுக்கு
தூக்குக் கயிறு சகிதம்
கோபக்கனல் காட்டுவார்கள்.
அப்போது
"என்னம்மா! பேசிகிட்டே இருக்கியே
எனக்கு பசிக்குது அம்மா"
என்று
எட்டு வயது குறும்பெண்
குட்டைப்பாவாடையில்
உன் எதிரே வந்து நிற்பாள்.
நீயோ
அப்போதும்
பெர்னார்ட் ஷாவின்
ஆர்ம்ஸ் அண்ட் தி மேன் ல்
வரும்
கேப்டன் ப்ளண்ட்ச்லி எனும்
சாக்கலேட் கிரீம் சோல்ஜரைப்பற்றி
நையாண்டித்தனம்
செய்து கொண்டிருப்பாய்.
அப்போது தான் தெரிந்தது
இவர்கள் கையில் எல்லாம்
லாலி பாப் என்று.

அம்மாவுக்கு ஒரு தினம்
— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

ஆயிரம் யுகங்களைக் கூட
அடை காக்கும்
கருப்பைக் கடலுக்கு
ஒரு தினம் என்று
ஒரு துளி கண்ணீரை
துடைத்து எறிந்து விட்டு
எங்கே ஓடுகிறாய்
மனிதக்குஞ்சே?
மயிர்க்கால் தோறும் உன்
மனக்கால் ஊர
ஊறும்
அமுத உயிர் உன் அம்மா!
வயதுகள் நூற்றெட்டு ஆனாலும்
உன் நினைவே அவளுக்குள்
பலப்பல நூற்றாண்டுகள்.
மில்லியன் மில்லியன் ஆண்டு
டைனோஸார் எலும்புக்குள்ளும்

துருவிப்பார்
ஒரு தாயின் வாசனை
உன் சுவாசத்துள் சுவடு பதிக்கும்.
கோவில்கள் கூட
கிழிந்த பாயில் கிடக்கும்.
தெய்வங்கள் அதில்
பிள்ளை முகம் தேடி
சாக மறுத்து அடம்பிடிக்கும்.
புனிதங்களின் புனிதம் எல்லாம்
அதோ
அந்த முதியோர் இல்லங்களில்
அந்த வற்றிப்போன
எலும்புக்கூட்டில்
வாடாத பச்சை இலை தளிர்ந்தது போல்
உயிர் துளிர்ந்து துளிர்ந்து
சிரித்து சிரித்துக் கிடக்கும்.
அவள் அன்பு தோற்றதில்லை.
தோற்றது மரணங்கள் மட்டுமே.

அப்பாக்களின் தினம் — ருத்திரா இ. பரமசிவன்

மரம்
தான் நிற்பதை மறந்து
தன் நிழல் பார்த்து
தன் முகம் தேடியது.
அதில் தன் துடிப்பு தெரிந்தது.
கனவு காணக்கூட
மறந்த தன் வாழ்க்கை ஓட்டத்தின்
மிச்ச சொச்சங்களை
அந்த நிழலில்
கனவாக்கியது.
அடடே!
தன் கனவுகளுக்கா
இந்த மாணிக்கக் கைகளும் கால்களும்
என்று
அந்த நிழலின் கன்னத்தை
நுள்ளி விளையாடியது மரம்.
தன் ஏக்கங்களும் பெருமூச்சுகளும்
அந்த நிழலுக்குள் நிழலாய்
அப்பிக்கிடந்ததன்
மூலம் எது
என்று
அந்த மரம் தேடியது!
அந்த நிழல்
ஒரு புழுக்கூடு போல்
அசைந்தது.

ஒரு நாள் அந்த "கோக்கூன்" உடைந்து
எங்கும் வர்ணப்பிரளயம்.
என் கருப்பு நிழலுக்கு
ஏது இத்தனை வர்ணக்குழம்புகள்?
மரம் வியந்து போனது.
பிஞ்சு நிழல் கீற்றின் குரல்
அப்பா...
என்றது!
யாரது? யாரது?
மரம் பரிதவித்துக்கேட்டது.
பெரிய நிழல் சொன்னது..
நீ யாரப்பா?
அது என் குழந்தை?
நான் அதன் அப்பா!
அப்படி யென்றால்
நான் யார்?
மரம் கேட்டது?
மீண்டும்
அதே கேள்வியை கேட்கும் முன்
இடையில்
கோடரி விழுந்தது.
மரம் போய்விட்டது!
ஆனால்
நிழல் மட்டும் அங்கு இருந்தது.

கூடத்தில் தொங்கிய கேள்வி
— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

பிறந்த உடன்
என்னை
அப்படியே தகப்பனை
உரித்து வைத்திருக்கிறது என்றார்கள்.
தவழ ஆரம்பித்த போது
அப்படியே
தாய் மாமன் தான் என்றார்கள்.
வயது ஏற ஏற
குரங்குச் சேட்டையும் கூட ஆரம்பித்தது.
இப்போது
"டார்வினை"க்காட்டி
அந்தப் பரிணாமத்தின் படி தான்
நான் இருப்பதாய் சொல்லி
கண்டிப்புக்கார பள்ளியில்
சேர்க்கப்போகிறார்களாம்
என்னை இடுப்பில் கயிறு கட்டாத
குறையாய்
வைத்திருக்கிறார்கள்.
எனக்கு விவரம் தெரிய ஆரம்பித்து
விட்டதாம்.
எல்லாம் என் கைக்கெட்டாத தூரத்தில் தான்.
ஒரு நாள் எனக்கு..
அந்த முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி கிடைத்தது.

அதற்குள் தெரிந்த
முகத்தை
உலுக்கிக் குலுக்கி பார்த்தேன்.
சுழட்டி சுழட்டி பார்த்தேன்.
நான் யார் ஜாடை?
தெரியவில்லை..
இசகு பிசகாய் கண்ணாடி விழுந்து
நொறுங்கியது.
அந்தக் குப்பையை எட்டிப் பார்த்ததில்
பலப்பல பிம்பங்கள்..
அத்தனையும் வேறு வேறாய்..
ஒன்றில் கண்
ஒன்றில் மூக்கும் வாயும்
இன்னொன்றில்
நெற்றி மட்டும்.
எனக்கு மட்டும் அதிலும் ஒரு கண் தெரிந்தது.
"சரியான வாலுப்பயல்..
முதுகில் மொத்து விழுந்தது.
"தள்ளிக்கடா...காலில் கண்ணாடி
குத்திவிடப்போகிறது..
என்றாள் அம்மா.
கண்ணாடி செதில்களில்
நான் யார் ஜாடை?
"கேளா ஒலியில்"
அந்தக் கூடம் முழுதும் அது எதிரொலித்தது.
"நான் யார்?"
இப்படியொரு கேள்வியில்
கூடத்து நடுவில் உயரத்தில் படத்தில்
கோவணம் கட்டிப் படுத்துக்கொண்டு
அந்த மனித முனிவன்
சிரித்துக்கொண்டிருந்தான்.
அப்பா!
இனி நான்
யாரை உரித்துக்கொண்டு வந்து தோற்றம்
தருவது?

வெந்து தணிந்தது காடு — ருத்திரா இ. பரமசிவன்

இது வரை என்ன சாதித்தாய்?
இந்தக் கேள்வி தான் ஆரம்பிக்கிறது
வரட்டிகளின் தீக்குரலில்.
எல்லாம் வெந்த பின்
இனி என்ன சமையலுக்கு
நான் அடுப்பு மூட்டுவது?
விடைத்த கேள்விக்குள்ளேயே
விடை இருக்கலாம்.
என்ன தான் சாதிப்பது?
இந்த நீண்ட கேள்வியின்
படுக்கை விரிப்பிலும்
படுக்கை சுருட்டலிலும்
ஆவி பறக்கும்
டபரா தம்ளர் காப்பியிலும்
பத்திரிகையின் பூச்சி பறக்கும்
எழுத்துக்களின் பத்திகளிலும்
புரள புரளக் கிடந்தது தவிர
எதையும் சாதிக்க வில்லை.
குடும்பத்தை
குடும்பமே பார்த்துக்கொண்டது.
நான்
அந்த சுவர்களில் கிறீச்சிடும்
வெறும் சுவர்க்கோழி.
என்னால்
யாருக்கும் பைசா லாபம் இல்லை.
வாய் அளப்பது மட்டுமே
என் சொத்து.என் பொக்கிஷம்.
பூர்வார்த்த உத்தரார்த்த மீமாம்சங்களையும்
நியாய வைசேஷிக தர்க்கங்களையும்
நீள் நாக்கில் சொட்டு விட்டுக்கொண்டு
ஸ்லோகங்களால் நனைத்து
இந்தப் பூமியை குளிரவைக்க முடியுமே
என்னால்.
இன்னும் ஆர்ய பட்டரின்
அரிய கணிதங்களை
அடுக்கி அடுக்கிச் சொல்ல முடியுமே
என்னால்.
இவையெல்லாம்

ஏன் உங்களை உறுத்தவில்லை?
.....
.....
.....
வெந்து தணிந்தது காடு.
பொடிப்பொடியாய் போன
மண்டை எலும்புகளும்
கை கால் முட்டிகளுமே மிச்சம்.
அது போதும்.
இலையில்சுருட்டி
குடத்தில் அழுக்கி
அந்த ராமேஸ்வரம் கடலில் கொட்டுவதற்கு!
நான் இப்போதெல்லாம்
அந்தக் கடல் மீன்களோடு
பிரம்மசூத்திரங்களைத் தூவி
பொழுது போக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஸ்ருதி
ஆத்மவிசித்ரம்
ஸ்வபட்சதோஷம்
சர்வ உபேதம்
விகர்ணத்வம்
ந ப்ரோயஜனம்
லீலா கைவல்யம்

இவை இரண்டாம் காண்டம்
முதல் அத்தியாயம்
27லிருந்து 33 வரைக்கும்
உள்ள சூத்திரங்கள் எனும்
சுறுக்கு சொற்கள்.
முண்டைக்கண் துருத்திக்கொண்டு
இந்த மீன்கள் உற்றுக்கேட்கின்றன.
இவற்றின்
அர்த்தங்களை..
உங்களுக்கு மீண்டும் சொல்வேன்.
கரை ஏறி வந்து
அடுத்த பிறவியில்.
காதைத் தீட்டிக்கொண்டு
காத்திருங்கள்.

துரும்பு

— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

வாழ்க்கை என்றால் என்ன
என்று கேட்டால்
கடவுளைக்காட்டுகிறீர்கள்.
கடவுளைக்காட்டுங்கள்
என்றால்
வாழ்ந்து பார் என்கிறீர்கள்.
முட்டி மோதி
கடைசி மைல்கல்லில்
ரத்தம் வழிந்த போது
சத்தம் வந்தது
உள்ளேயிருந்து.
இதயத்துடிப்பின் ஒலியில்
கேட்டது தானே
முதல் மொழி.
அதன் சொல் ஜனனம் என்றால்
அதன் அர்த்தம் மரணம் என்றார்கள்.
மனிதனா? இறைவனா?
அது
"மெய் பொய்" த்துகளின்
குவாண்டம் மீனிங்.
அன்னிஹிலேஷனும்
அது தான்.
கிரியேஷனும்
அது தான்.
அழித்து அழித்து ஆக்குவதே
அணு உலைக்கூடம்.
ஃபீல்டு எனும்
வெறுமைப்புலத்தில்
எது முதலில்
நுழைந்தது?
ஆற்றலா? நிறையா?
"ஹிக்ஸ்போஸன்"
புதிர் அவிழ்த்தது!
கடவுள் எனும்
கற்பனையை முதலில்
படைத்தான்.
அக்கற்பனையைப்படைத்த
மனிதனை

அப்புறம் படைத்தான்
என்பதில்
லாஜிக் இல்லையே!
லாஜிக் இல்லாத கடவுளுக்கு
லாஜிக் தருவதே
மனிதன் தான்.
பிரம்ம சூத்ரமும் பாஷ்யங்களும்
உடைந்து போகிற
சோப்புக்குமிழிகளைத்தான்
ஊதித்தள்ளியிருக்கிறது.
எத்தனை வயதுகள் வேண்டும்
உனக்கு?
இந்தப் பிரபஞ்சத்தின்
வயதையும் சேர்த்தே
எடுத்துக்கொள்.
அது யார்?
அது எது?
இந்தக் கேள்வி
அந்த வயதுகளையும் விட நீளம்.
ப்ளாங்க் கான்ஸ்டண்ட்
என்று
இரண்டு சொல்லில் தான்
அந்தச் சாவியும் பூட்டும்.
அது என்ன?
பல்கலைக்கழகங்களின்
அடுக்குப்பாறைகளின் அடியில்
அந்தக் கீற்று
கிசு கிசுக்கிறது.
புரிந்தால்
புரிந்துகொள்.
இல்லையென்றால்
குடமுழுக்கு நீராட்டில்
நனைந்து கொண்டே இரு.
அஞ்ஞானங்களின் பிரளயத்தில்
அமிழ்ந்து போ.
விஞ்ஞானத்தூரும்பு
விடியல் காட்டும் வரை...
மூளையின்
அந்தஇருட்டுமூலைக்குள்
ஒரு நூல் படிக்க கிடைக்கும்வரை
நூலாம்படையாய்
படர்ந்திரு.

புரியாத புதிர்

— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

அவன் கேட்டான்.
அவள் சிரித்தாள்.
அவள் கேட்டாள்.
அவன் சிரித்தான்.

அந்த சிரிப்புகளும்
கேள்விகளும்
சிணுங்கல்களும்
இன்னும் புரியவில்லை.

இருவருக்கும் புரியவில்லை
அது காதல் என்று.
காதலுக்கு மட்டுமே புரிந்தது
அது காதல் என்று.

காதல் என்று புரிந்தபோது
வெகு தூரம் வந்திருந்தார்கள்.
அடையாளம் தெரியாத
மைல் கற்களோடு
தாலி கட்டி மேளம் கொட்டி..
குடும்பம் குழந்தை குட்டிகள் என்று.

இருப்பினும்
அவர்களுக்கு இன்னும் புரியவில்லை.
அந்தக் கேள்விகளும்
சிரிப்புகளும் சிணுங்கல்களும்
இன்னும் புரியவில்லை.

அவர்கள் குழந்தையின்
கிலுகிலுப்பை ஒலிகள்
அவனுக்கு கேலிக்குரல்கள்.
அவளுக்கு நில அதிர்ச்சிகள்.

அவர்களுக்கு
வாழ்க்கை புரிகிறது.
ஆனால்
காதல் மட்டும்
இன்னும் புரியவே இல்லை.

தேர்தல் திருவிழா
— ருத்திரா இ. பரமசிவன்

திருவிழாவில்
சிறுவர்கள் காணாமல்
போவதுண்டு.
அப்படியொரு
தேர்தல் திருவிழாவில்
தொலைந்து போன
"ஜனநாயக சிறுவனை"
இது வரை கண்டுபிடிக்கவே
முடியவில்லை!
இந்தத் திருவிழாவில்
அவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும்
அவன் அடையாளம் அழிக்கப்பட்டு
அரக்கனாய் வந்து நிற்பானோ
என்ற அச்சமே
இங்கு நிழல் காட்டுகிறது.

கவிஞர் ருத்ரா இ.பரமசிவன்
ruthraasivan@gmail.com

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - மின்னூல்கள்:

THF Announcement: E-books update:8/6/2016 *[இருபதாம் நூற்றாண்டு முதல் வெற்றி பெற்ற விண்வெளிச்சாதனைகள்](#)

THF Announcement: E-books update:9/6/2016 *[அணுசக்தி பிரச்சனைகளும் மெய்ப்பாடுகளும்](#)

THF Announcement: E-books update:10/6/2016 *[அணு சக்தியே இனி ஆதார சக்தி](#)

THF Announcement: E-books update:19/6/2016 *[நைல் நதி நாகரிகம்](#)

THF Announcement: E-books update:20/6/2016 *[இட்லர், முசோலினி](#)

THF Announcement: E-books update:22/6/2016 *[இட்லர், முசோலினி \(முசோலினி பற்றிய பகுதி\)](#)

THF Announcement: E-books update:23/6/2016 *[ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் - ஓர் தீர்க்கதரிசி](#)

THF Announcement: E-books update:25/6/2016 *[நான் கண்ட நால்வர்](#)

THF Announcement: E-books update:26/6/2016 *[மதமாற்ற தடை சட்டம் - வரலாறும் விளைவுகளும்](#)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - மரபுக் காணொளிகள்:

மண்ணின் குரல்: ஏப்ரல் 2016: [திருநாதர்குன்று சமண சிற்பத்தொகுதியும் "ஐ" வட்டெழுத்தின் தோற்றமும்](#)

மண்ணின் குரல்: மே 2016: [ஸ்ரீகந்தரேஸ்வரர் சுவாமி கோயில் - பெட்டி காளியம்மன், சும்பகோணம்](#)

மண்ணின் குரல்: மே 2016: [கீழவளவு தமிழி கல்வெட்டு, சமணச்சிற்பங்கள்](#)

மண்ணின் குரல்: மே 2016: [முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு முற்றம், தஞ்சாவூர்](#)

மண்ணின் குரல்: ஜூலை 2016: [நாமக்கல் ஸ்ரீலட்சுமி நரசிம்மர் குடைவரைக் கோயில்](#)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - தமிழ்ப் பொழில் மின்னிதழ்கள்:

1928 முதல் 1936 வரை எட்டு ஆண்டுகளின் (துணர்: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ஆவது) தமிழ்ப் பொழில் இதழ்கள் மின்னிதழ்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வெளியீடுகளை [தமிழ் மரபு நூலகம்](#) தளத்தில் - <http://thfreferencelibrary.blogspot.com/> - காணலாம்

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ் மேடை

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்
வகை செய்தல் வேண்டும்”

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 6

ஜூலை – 2016

